

אַתָּה תְּקוּם
תְּרַחֵם צִיּוֹן
כִּי-עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי-בָא
מוֹעֵד

תהלים ק"ב: י"ד

קדוש ישראל משמיע את קולו מדברו הקדוש
אשר דובר בפי הנביאים היהודים הקדומים
על מנת לגלות לישראל ולגויים
טפח נוסף של זהותו האמיתית של אלהי ישראל
ושל זהותו החבויה של משיחו המובטח.

וְדַבֵּר

אֶל־הַיְנוּ

יְקוּם

לְעוֹלָם

ישעיהו מ' : ח'

אֲתָהּ תִּקְוִים

תִּרְחִים צִיּוֹן

כִּי-עֵת לְחִנּוּנָהּ כִּי-בָא מוֹעֵד

תהלים ק"ב : י"ד

אָפֿה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי-עֵת לְחֻנָּה כִּי-בָא מוֹעֵד

© 2005. כל הזכויות שמורות למחבר, ריצ'רד אהרון הונורוף.

מהדורה ראשונה נדפסה בישראל. כל הזכויות שמורות. אין להעתיק, לשכפל או לצלם כל חלק של ספר זה ללא רשות בכתב מהמחבר. אבל שימוש במידע שבספר זה כחלק מציטטות או לצורך לימוד אישי או קבוצתי – מותר. כל ההדגשות בתוכן הפסוקים (להוציא הדגשות המופיעות בתנ"ך עצמו), ההערות וההסדיר הם של המחבר. כל המובאות בספר עצמו, [להוציא נספח א'] לקוחות מן התנ"ך.

ריצ'רד אהרון הונורוף הוא יהודי ישראלי שעלה לארץ מארה"ב. הוא גר ליד ירושלים. בשנת 1973, כאשר ריצ'רד החל לחקור את כתבי הקודש, אלהים גרם לדברו הקדוש להתעורר לחיים והחל לחשוף לריצ'רד רבות מהאמיתות העמוקות אודות אלהיו ומשיחו המובטח. הוא חיבר ספרים רבים על התנ"ך. כמו כן הוא צלם טבע מקצועי מזה 20 שנה.

תמונת השער של הר ציון בהדר זהוב היא אחת משתי התמונות הנסיות שהופיעו על מסך המחשב של המחבר כאשר סרק תשלילים של תמונות אותן צילם. אלהים יצר את התמונה הזו, לפתע, כסימן נבואי להדר הדברים שהובטחו בתנ"ך. טכנאי מעבדה אשר ראה את התמונות האלה אמר: "בעשרים שנות ניסיוני כטכנאי אלקטרוניקה המתמחה באופטיקה אינני מוצא שום הסבר הגיוני לתופעה. בהתחשב בייחודיות המיקום (הר ציון) ובחוסר עקבות של עיבוד ע"י מחשב אכן יש לראות זאת כאות משמיים. אנו, האנשים המתגעגעים לימי התנ"ך בהם אלוקים ביצע נסים לרוב, לא זוכים לראות נסים בימי חיינו. תופעות כאלה מחזירות לנו את האמונה שעוד האלוקים אתנו ומבצע נסים. הבדיקה באמצעות פוטושופ מצאה (1) חוסר עקבות מוחלט של עיבוד כלשהו ע"י מחשב. (2) היעדרות מוחלטת של הצבע הבסיסי השלישי (כחול). בכל תמונה צריכות להיות שלוש רמות: אדום, ירוק וכחול (RGB). זהו הדבר המדהים, שלמרות שאחת הרמות חסרה, עדיין יש לנו תמונה זהובה. (3) צבע זהוב רק בחלקים מסוימים של התמונה. (4) מעבר לכך, נראה כי החלקים התחתונים של התשליל לא מופיעים בתמונות, והעובדה שבתמונות השמיים גדולים יותר מאשר בתשלילים מותירה אותי ללא הסבר כלשהו. כל המאורעות עליהם כתבתי לעיל לא נעשו ע"י תוכנה כלשהי. בכך אני בטוח לגמרי."

ריצ'רד אהרון הונורוף

ת.ד. 32128, ירושלים 91320, ישראל

ISBN # 965-90820-0-2 138 עמודים

הקדשה:

למושיעי האוהב והנאמן תמיד, קדוש ישראל, אשר הושיע אותי, ריפא אותי ושחרר אותי משנים
כה ארוכות של הרס, ואשר ממשיך לברך אותי מדי יום עם אהבתו, שלוותו ושמתו ולהושיע
אותי מאויביי!

לאשתי האוהבת והנאמנה, פריל כריסטיין, מתנתו המיוחדת והנפלאה של אלהים עבורי. תמכת
בי ועודדת אותי כל-כך. תרמת לרבות מן התובנות העמוקות יותר שבספר זה. יברך אותך
אלהים, בשפע, על היותך עזר כה נפלא כנגדי.

לרבקה פריי, ידידתי המיוחדת ומתרגמת ספר זה. תודה לך על שתרגמת בקפידה את הלימוד
התורני שבגרסה האנגלית של ספר המובאות:

[THE DAY GOD SHOWED UP IN THE ISRAELI KNESSET]

לשפה העברית ולתורה, על מנת שיהודים ישראלים רבים, כמו גם יהודים רבים בתפוצות ידעו
את קדוש ישראל בדרך חדשה, אישית, ובעלת משמעות אמיתית.

אַתָּה תִּקְוֶה
תִּרְחֹם צִיּוֹן
כִּי-עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי-בָא
מוֹעֵד

תהלים ק"ב: י"ד

תוכן העניינים

יותר משמונים עמודים של מובאות הלקוחות מן התנ"ך בלבד:

9	קריאת שמע
10	דבר אלהים הבלתי-נשחת!
14	הבטחות ברית אלהים ליהודים: זכותנו לחיות בארץ ישראל
19	פסוקים מן התורה על עבודת אלילים
21	ישנו אלהים אחד בלבד, קדוש ישראל!

24 פניו והתגלמותו של אלהים

25	<u>התגלויות אלוהיות לאבותינו הקדמונים</u>
28	התגלויות של מלאך יהוה
33	אברהם פוגש את מלכי-צדק, כהן לאל עליון
34	משה ושבעים מזקני ישראל רואים את אלהי ישראל בהר סיני
34	ישעיהו רואה את יהוה צבאות על כסא כבודו
34	דניאל רואה את 'עתיק יומין' על כסא כבודו
35	יחזקאל רואה את אדון הכבוד על כסא כבודו
36	יהושע פוגש את שר צבאות השמים
37	דניאל זוכה לביקורו של איש-הכבוד השמימי
39	<u>האחדות המורכבת של אלהי ישראל</u>

41	<u>ידו החזקה וזרועו הנטויה של אלהים מושטת לבני האדם</u>
47	<u>התגלמות נוספות של אלהים</u>
47	האבן
49	הכוכב שדרך מיעקב
49	הנביא
49	שמש הצדקה
50	עבדי, צדיק עבדי
53	נצר, צמח צדקה
55	'עתיק היומין' נותן כבוד ל'בן האדם'
56	אלהים לא יתן את כבודו לאחר
57	"נָאֵם הַהֵן לְאֲדֹנָי..."
57	מה-שָׁמוּ ומה-שָׁם-בְּנוּ כִי תִדְעוּ?
57	יהוה צבאות
58	מלך הכבוד
59	וְאֲדֹנָי יְהוִה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע
60	המלך היושב על כיסאו בסוכת דוד
60	אלהי ישראל הוא האלף והתו
61	<u>אלהי ישראל הוא מושיענו</u>
64	ישועה כביטוי פעיל של אלהים
65	אלהים 'מלאך יהוה' הוא מושיענו
66	אלהים מושיענו באמצעות ידו וזרועו
68	אלהים הוא אבינו האוהב
71	אלהים מצווה עלינו לאהוב את אלהים ואת רעינו
74	<u>מדוע אלהים הוא אב אוהב נצח?</u>

79	<u>משיחנו : בן אלהים, בן דוד ובן האדם</u>
82	<u>אלהים רוענו נהיה לשה לעולה</u>
84	<u>מיהו ומהו האדם?</u>
85	בעיית החטא של האדם : ריחוק מאלהים
89	הפתרון של אלהים לחטא : כפרת הדם של אלהים
92	הברית הנצחית של אלהים עם האדם
96	נבואות על המשיח
102	נבואות על המשיח לימינו אנו
112	אחרית דבר
114	אפילוג
120	נספח א' : דבריו הנפלאים של המשיח
129	נספח ב' : מובאות מן התורה : זכויות הגרים לחיות בישראל ולעבוד את אלהי ישראל
133	נספח ג' : מה אלהינו דורש מאתנו
135	ספרים אחרים מאת המחבר
136	אודות המחבר

משה אומר :

קריאת שמע :

"שִׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד !"

"וְאָהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ

וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל-לְבָבְךָ"

דברים ו' : ד'-ה'

"עַל-פִּי שְׁנֵי עֵדִים

או

עַל-פִּי שְׁלֹשָׁה-עֵדִים

יִקוּם דְּבָרִי !"

דברים י"ט : ט"ו

דבר אלהים הבלתי-נשחת!

ישעיהו:

"וְדַבֵּר-אֶל־הַיְנוּ יְקוּם לְעוֹלָם" ישעיהו מ' : ח'

דוד:

"לְעוֹלָם יִהְיֶה דְבָרְךָ נֹצֵב בַּשָּׁמַיִם לְדֹר וְדֹר אֲמוֹנֶתְךָ"

תהלים קי"ט : פ"ט-צ'

"יִהְיֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם"

יְהוָה זְכָרְךָ לְדֹר-וְדֹר" תהלים קל"ה : י"ג

"אֲשַׁתְּחֶנָּה אֶל-הַיְכָל קִדְשְׁךָ וְאוֹדֶה אֶת-שְׁמֶךָ"

על-חֲסִדְךָ וְעַל-אֲמִתְךָ :

כִּי-הִגְדַּלְתָּ עַל-כָּל-שְׁמֶךָ אִמְרֹתֶיךָ !"

תהלים קל"ח : ב'

משה:

"לֹא אִישׁ אֵל וַיִּכְזֹּב וַיִּכֶן-אָדָם וַיִּתְנַחֵם"

הַהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדַבֵּר וְלֹא יִקְיַמְנָה"

במדבר כ"ג : י"ט

שמואל:

"וְגַם נֹצֵחַ יִשְׁרָאֵל לֹא יִשְׁקֹר וְלֹא יִנָּחַם : כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם"

שמואל א' ט"ו : כ"ט

ירמיהו :

"נִיאָמַר יְהוָה אֵלַי הִיטַבְתָּ לְרֵאוֹת כִּי-שָׁקַד אָנִי עַל-דְּבָרַי לַעֲשׂוֹתוֹ"

ירמיהו א' : י"ב

משה :

"וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל-הַחֲקִים וְאֶל-הַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת

לְמַעַן תַּחֲיִּו וּבִאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם :

לֹא תִסְפוּ עַל-הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ

לְשֹׁמֵר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם"

דברים ד' : א'-ב'

שלמה :

"כָּל-אִמְרַת אֱלֹהִים צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לַחֲסִים בּוֹ"

אֶל-תּוֹסַף עַל-דְּבָרָיו פֶּן-יִוְכַח בְּךָ וְנִכְזְבְּתָּ"

משלי ל' : ה'-ו'

משה :

"וְזָכַרְתָּ אֶת-כָּל-הַדְּבָר אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אֲרַבְּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר

לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנִסֹּתֶיךָ לְדַעַת אֶת-אֲשֶׁר בְּלִבְךָ הַתְּשֹׁמֵר מִצְוֹתָו אִם-לֹא :

וַיַּעֲנֶךָ וַיִּרְעַבְךָ וַיֵּאכְלֶךָ אֶת-הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ וְלֹא יָדַעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעְךָ כִּי

לֹא עַל-הַלְחָם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם

כִּי עַל-כָּל-מוֹצֵא פִי-יְהוָה

יִחְיֶה הָאָדָם"

דברים ח' : ב'-ג'

משה :

"פי-קרוב אליך הדבר מאד בפניך ובלבבך לעשותו : ראה נתתי לפניך היום
את-החיים ואת-הטוב ואת-המנות ואת-הרע : אשר אנכי מצונך היום
לאהבה את-יהנה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמור מצותיו וחקתיו ומשפטיו
ונחית ורביית וברכך יהנה אלהיך בארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה"
דברים ל' : י"ד-ט"ז

דוד :

"אמרות יהנה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים"
תהלים י"ב : ז

"בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא-לך"

"גר-לרגלי דברך ואור לנתיבותי"

תהלים קי"ט : י"א, ק"ה

"וחסדי לא-אפיר מעמו ולא-אשקר באמונתו :

לא-אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה : אחת נשבעתי בקדשי אם-לדוד אכזב :

ורעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי"

תהלים פ"ט : ל"ד-ל"ז

שלמה :

"בני לדברי הקשיבה לאמרי הט-אזנך : אל-זליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך :

פי-חיים הם למצאיהם ולכל-בשרו מרפא : מפל-משמר נצר לבך

פי-ממנו תוצאות חיים : הסר ממך עקשות פה ולזות שפתיים הרחק ממך"

משלי ד' : כ'-כ"ד

"בו לדבר יתכל לו"

משלי י"ג : י"ג

ישעיהו:

"יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר"

ישעיהו מ"ב: כ"א

"שמעו אלי ידעי צדק עם תורתו בלבם אל-תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל-תחתו:

כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהנה וישועתי לדור דורים"

ישעיהו נ"א: ז'-ח'

"כן ינה דברי אשר יצא מפי לא-ישוב אלי ריקם כי אם-עשה את-אשר חפצתי

והצליח אשר שלחתי"

ישעיהו נ"ה: י"א

ירמיהו:

"הלוא כה דברי כאש נאם-יהוה וכפטיש יפצץ סלע"

ירמיהו כ"ג: ט

יחזקאל:

"לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה

לא-תמשך עוד כל-דברי אשר אנדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה"

יחזקאל י"ב: כ"ח

הושע:

"נדמו עמי מבלי הדעת"

הושע ד': ו'

הבטחות ברית התורה של אלהים לכל היהודים :

זכותו של כל יהודי לחיות בארץ ישראל !

"וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצַמְמַת כִּי-לִי הָאָרֶץ כִּי-גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עַמִּדִי"

ויקרא כ"ה : כ"ג

"ביום ההוא פרת יהנה את-אבכם ברית לאמר לזרעך נתתי את-הארץ הזאת מנהר

מצרים עד-הנהר הגדל נהר-פרת : את-הקיני ואת-הקנזי ואת הקדמני : ואת-החתי

ואת-הפרזי ואת-הרפאים : ואת-האמרי ואת-הפנעני ואת-הגרגשי ואת-היבוסי"

בראשית ט"ו : י"ח-כ"ב

"אני הנה בריתי אתך והיית לך אב המון גוים : ולא-יקרא עוד את-שמך אבכם והיה

שמך אבךהם כי אב-המון גוים נתתיך : והפתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים

ומלכים ממך יצאו : והקמתי את-בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדורתם

לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך :

ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל-ארץ פנען לאחוזת עולם

והייתי להם לאלהים :

ויאמר אלהים אל-אברהם ואתה את-בריתי תשמור אתה וזרעך אחריך לדורתם : זאת

בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל-זכר : ונמלתם את

בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם"

בראשית י"ז : ד'-י"א

"ויקרא מלאך יהנה אל-אברהם שנית מן-השמים : ויאמר בי נשבבתי נאם-יהנה

כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשכת את-בנך את-יחידך : כי-ברך אברכך

והרבה ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים וירש זרעך את

שער איביו : והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקולי"

בראשית כ"ב : ט"ו-י"ח

"וַיִּרְא אֱלֹהִים (אל יצחק) יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵל-תִּרְדּוּ מִצְרַיִם שָׁכַן בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵיךָ :

גוֹר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאֶבְרַכְךָ כִּי-

לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְּן אֶת-כָּל-הָאֲרָצוֹת הָאֵל

וְהִקְמֹתִי אֶת-הַשְּׂבֵעָה אֲשֶׁר נִשְׂבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ :

וְהִרְבִּיתִי אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

וְנָתַתִּי לְזֶרְעֶךָ אֶת כָּל-הָאֲרָצוֹת הָאֵל

וְהִתְבְּרָכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל-גּוֹי הָאֶרֶץ :

עֲקֹב אֲשֶׁר-שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמֶרְתִּי מִצְוֹתַי חֲקוֹתַי וְתוֹרֹתַי "

בראשית כ"ו : ב'-ה'

" וְאֵל שְׂדֵי יְבָרַךְ אֶתְּךָ וַיִּפְרֹךְ וַיִּרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לְקַהֲל עַמִּים : וַיִּתֵּן-לָךְ אֶת-בְּרֵכַת אַבְרָהָם

לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְּךָ לְרִשְׁתְּךָ אֶת-אֶרֶץ מִגְרִינְךָ אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם "

" וַיִּפְגַּע בְּמַקּוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמַּקּוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאשֵׁיתוֹ

וַיִּשְׁפַּב בְּמַקּוֹם הַהוּא : וַיַּחְלֹם וַהֲגִה סֵלֶם מִצַּב אֲרָצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה

וַהֲגִה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וַיִּרְדִּים בּוֹ : וַהֲגִה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וְאֵלֵי יִצְחָק

הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֶתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לָךְ אֶתְּנֶנָּה וּלְזֶרְעֶךָ :

וְהָיָה זֶרְעֶךָ כְּעַפְרַת הָאֶרֶץ וּפְרֻצֹת יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה

וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל-מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה וּבְזֶרְעֶךָ "

בראשית כ"ח : ג'-ד', י"א-י"ד

" וַיִּרְא אֱלֹהִים אֵל-יַעֲקֹב עוֹד כְּבָאוֹ מִפְּדַן אָרָם וַיְבָרֶךְ, אֹתוֹ : וַיֹּאמֶר-לוֹ אֱלֹהִים

שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לֹא-יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ

וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְרָה וּרְבֵה

גוֹי וְקַהֲל גוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמְלָכִים מִחַלְצֶיךָ יֵצְאוּ :

וְאֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְלִיִּצְחָק לָךְ אֶתְּנֶנָּה וּלְזֶרְעֶךָ אֶחָרִיךְ

אֶתְּךָ אֶת-הָאֶרֶץ : וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בְּמַקּוֹם אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֹתוֹ "

בראשית ל"ה : ט'-י"ג

"נִיאמֶר יַעֲקֹב אֶל-יוֹסֵף אֵל שְׂדֵי נְרָאָה-אֵלֵי בְלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּבְרַךְ אֹתִי :

נִיאמֶר אֵלֵי הַנְּנִי מִפְּרֹךְ וְהִרְבִּיתֶךָ וַיִּנְתַּתֶּךָ לְקַהֵל עַמִּים

וַיִּנְתַּתִּי אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזִרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ

אַחֲזֶת עוֹלָם"

בראשית מ"ח : ג' - ד'

"וַיִּדְבַר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה : וְאָרָא אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-

יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי וּשְׁמֵי יְהוָה לֹא נִודְעָתִי לָהֶם : וְגַם הִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתָּם

לְתַת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן

אֵת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר-גָּרוּ בָּהּ"

"וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יְדֵי לְתַת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב

וַיִּנְתַּתִּי אֹתָהּ לְכֶם מִוְרְשָׁה

אֲנִי יְהוָה"

שמות ו' : ב' - ד', ח'

ירמיהו :

"וּשְׁמָתִי עֵינֵי עַלִּיהֶם לְטוֹבָה

וְהִשְׁבַּתִּים עַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְנֵיתִים וְלֹא אֶהְרַס וּנְטַעְתִּים וְלֹא אֶתּוֹשׁ :

וַיִּנְתַּתִּי לָהֶם לֵב לְדַעַת אֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה וְהָיוּ-לִי לְעַם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים כִּי-

יָשְׁבוּ אֵלַי בְּכָל-לְבָבָם"

ירמיהו כ"ד : ו' - ז'

"וְהָיָה כִּאֲשֶׁר שָׁקַדְתִּי עַלִּיהֶם לְנַתּוֹשׁ וּלְנַתּוֹץ וּלְהָרִס וּלְהַאֲבִיד וּלְהַרְע

כֵּן אֶשְׁקֹד עַלִּיהֶם

לְבָנוֹת וּלְנֹטַע נְאֻם-יְהוָה"

ירמיהו ל"א : כ"ז

ירמיהו :

" וַהֲיִו לִי לְעַם נְאֻמֵי אֱהִיָּה לָהֶם לֵאלֹהִים : וְנִתַּתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְדַרְכַּךְ אֶחָד
לִירְאָה אוֹתִי כָּל-הַיָּמִים לְטוֹב לָהֶם וּלְבִנְיָהֶם אַחֲרֵיהֶם :
וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא-אָשׁוּב מְאַחֲרֵיהֶם לְהִיטִיבִי אוֹתָם
וְאֵת-יִרְאָתִי אָתֶן בְּלִבְכֶם לְבִלְתִּי סוּר מֵעָלַי :
וְשִׁשְׁתִּי עָלֵיהֶם לְהִטִּיב אוֹתָם

וְנִטְעַתִּים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת בְּאֶמֶת בְּכָל-לְבַי וּבְכָל-נַפְשִׁי :
כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר הִבֵּאתִי אֶל-הָעָם הַזֶּה אֵת כָּל-הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
כֵּן אֲנֹכִי מֵבִיא עָלֵיהֶם אֵת-כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי דֹבֵר עָלֵיהֶם"
ירמיהו ל"ב : ל"ח-מ"ב

" וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אֹתִי אֵלָיו
לְהַפִּיל תַּחֲנוּנְכֶם לְפָנָיו :

אם-שׁוֹב תִּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ הַזֹּאת

וּבְנִיתִי אֶתְכֶם וְלֹא אֶהְרַס וְנִטְעַתִּי אֶתְכֶם וְלֹא אֶתּוֹשׁ
כִּי נַחֲמַתִּי אֶל-הַרְעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם : אֵל-תִּירְאוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ בְּכָל אֲשֶׁר-אַתֶּם יִרְאִים
מִפְּנֵיו אֵל-תִּירְאוּ מִמֶּנּוּ נְאֻם-יְהוָה כִּי-אַתְכֶם אֲנִי לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וּלְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ :
וְאֶתֶן לָכֶם רַחֲמִים וְרַחֵם אֶתְכֶם וְהִשִּׁיב אֶתְכֶם אֶל-אֲדַמְתְּכֶם"
ירמיהו מ"ב : ט'-י"ב

יחזקאל :

" כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּקִבְצֵי אֵת-בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן-הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ בָּם
וְנִקְדַּשְׁתִּי בָּם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
וְיָשְׁבוּ עַל-אֲדַמְתָּם
אֲשֶׁר נִתַּתִּי לְעַבְדֵי לְמַעַקְבִּי : וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ לְבָטַח וּבָנוּ בָתִּים וְנִטְעוּ כִרְמִים וְיָשְׁבוּ לְבָטַח
בְּעִשׂוֹתַי שְׁפָטִים בְּכָל הַשָּׂאטִים אֲתֶם מִסְּבִיבוֹתֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם"
יחזקאל כ"ח : כ"ה-כ"ו

"ולקחתי אתכם מן-הגוים
וקבצתי אתכם מכל-הארצות והבאתי אתכם אל-אדמתכם :
ונרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
מכל טמאותיכם ומכל-גלוליכם אטהר אתכם :
ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרת את-לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר :
ואת-רוחי אתן בקרבכם
ועשיתי את אשר-בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם :
וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם
והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים :
והושעתי אתכם מכל טמאותיכם"
יחזקאל ל"ו : ד-כ"ט

"ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על-אדמתכם
וינדעתם כי-אני יהנה דברתי ועשיתי נאם-יהנה"
יחזקאל ל"ז : י"ד

עמוס :

"ביום ההוא אקים את-סכת דויד הנפלת
ונגדרתי את-פרציהן וקראתי את-אקים ובניתייה כימי עולם"
"הנה ימים באים נאם-יהנה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע
והטיפו ההרים עסיס וכל-הגבעות תתמוגגנה : ושבת את-שבות עמי ישראל
ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את-ינם ועשו גנות ואכלו את-פריהם :
ונטעתים על-אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם
אמר יהנה אליהן"
עמוס ט' : י"א, י"ג-ט"ו

פסוקים אלה דנים בנושא של עבודת אלילים :

"אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים :

לא-יהיה לך אלהים אחרים על-פני :

לא-תעשה לך פסל וכל-תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : לא-תשתחוו להם ולא תעבדם " שמות כ' : ב'-ה' ודברים ה' : ו'-ט'

"ובכל אשר-אמרת אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו

לא ישמע על-פיך " שמות כ"ג : י"ג

"השמר לך פן-תכרת ברית ליזיב הארץ אשר אתה בא עליה פן-יהיה למוקש בקרבך

: כי את-מזבחתם תתצון ואת-מצבתם תשברון ואת-אשכיו תכרתון : כי לא

תשתחוו לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא : פן-תכרת ברית ליזיב הארץ

וזנו אחרי אלהיהם ותבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו : ולקחת מבנותיו לבניך

וזנו בנותיו אחרי אלהיהן וזנו את-בניך אחרי אלהיהן " שמות ל"ד : י"ב-ט"ז

"השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם "

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה, וקללה : את-הברכה אשר תשמעו אל-מצות

יהוה אלהיכם אשר מצוה אתכם היום : והקללה אם-לא תשמעו אל-מצות

יהוה אלהיכם וסרתם מן-הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים

אחרים אשר לא-ידעתם " דברים י"א : ט"ו, כ"ו-כ"ח

"אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך

לך לרשתה כל-הימים אשר-אתם חיים על-הארמה : אבד תאבדון את-כל-המקומות

אשר עבדו-שם הגוים אשר אתם ירשיתם אתם אלהיהם על-ההרים הרמים ועל-

הגבעות ותחת כל-עץ רענן : ונתצתם את-מזבחתם ושברתם את-מצבתם ואשרייתם

תשפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את-שמן מן-המקום ההוא "

דברים י"ב : א'-ג'

"כי אתה בא אל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא-תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם
 קָהָם : לֹא-יִמָּצֵא בְּךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ-וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ קִסֵּם קְסָמִים מְעוֹנָן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף :
 וְחָבֵר חֶבֶר וְשֹׂאֵל אוֹב וַיִּדְעוּנִי וְדָרַשׁ אֶל-הַמְּתִים : כִּי-תוֹעֲבַת יְהוָה כָּל-עֲשֵׂה אֵלֶּה
 וּבְגִלְלַת הַתוֹעֲבוֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ :
 תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ"
 דברים י"ח : ט' - י"ג

"וְאִם-יִפְּנֶה לְבַבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וּנְדַחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם :
 הַגְּדַתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֶבֶד תִּאבְדוּן לֹא-תֵאָרִיכֶן יָמִים עַל-הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת-הַיְרֵדָן לְבוֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ"
 דברים ל' : י"ז - י"ח

"לְבַלְתִּי-בֹא בַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הַנּוֹשְׂאִים הָאֵלֶּה אֶתְכֶם וּבָשָׂם אֶל־הֵימָּה לֹא-תִזְכְּרוּ וְלֹא
 תִּשְׁבִּיעוּ וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם :
 כִּי אִם-בִּיהְנוּהָ אֱלֹהֵיכֶם תִּדְבְּקוּ כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה"
 יהושע כ"ג : ז' - ח'

"וְאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת-כָּל-עַבְדֵי הַנּוֹבָאִים הַשָּׂפֵם וְשִׁלַּח לְאֹמֶר שְׁבוּ-נָא אִישׁ מִדְּרָכּוֹ
 הַרְעָה וְהִיטִיבוּ מַעֲלָלֵיכֶם וְאֵל-תִּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעַבְדָּם וּשְׁבוּ אֶל-הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָכֶם וְלֹאֲבֹתֵיכֶם וְלֹא הִטִּיתֶם אֶת-אָזְנוֹכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם אֵלַי"
 ירמיהו ל"ה : ט"ו

"שָׁמְעוּנִי יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם הָאָמִינוּ בִּיהְנוּהָ אֱלֹהֵיכֶם וְתִאֲמַנּוּ
 הָאָמִינוּ בְּנִבְיָאֵיו וְהִצְלִיחוּ!"
 דברי הימים ב' כ' : כ'

"כֹּה-אָמַר יְהוָה גְּאֻלְךָ..."
 "מְקִיָּם דְּבַר עֲבֹדוֹ וְעֲצַת מְלֹאכְיוֹ יִשְׁלִים"
 ישעיהו מ"ד : כ"ד, כ"ו

ישנו אלהים אחד בלבד, קדוש ישראל!

אלהי ישראל הגדול והנורא הזה, אלהי היקום, הוא גם אבינו האוהב!
לאלהים הזה תארים שונים, פנים והתגלמות שונות רבות,
כפי שאנו מוצאים בכתבי הקודש כולם.

העמודים המכילים מובאות הלקוחות אך ורק מהתנ"ך, יוכיחו לך,
שוב ושוב, ללא צל של ספק כי "ישוע" הוא התגלמות יחידה
במינה של אלהים עצמו, אשר היה ל"ישועת בני האדם". ישוע מופיע
לאורך התנ"ך כולו תחת תארים שונים, כגון: "מלאך יהוה", "עבדי",
"צדיק עבדי", "ימין יהוה", "זרוע יהוה", "יהוה צבאות", "מלכי-צדק",
"נצר", "צמח", "מלך הכבוד", "משיח", ו"בן האלהים".

האמונה בישוע כהתגלמות של אלהים האחד, קדוש ישראל, איננה
עבודת אלילים, ואינה עבירה על התורה. את זאת יוכיח המחקר
המעמיק הבא של פסוקים מהתנ"ך, דבר אדני הנצחי והבלתי-
משתנה, מעבר לכל ספק, עבור אותם יהודים רציניים - דתיים או
חילוניים, הרוצים לדעת את האמת אודות משיחם, והם אמיצים דים
להתמודד עם פחדיהם, וללמוד את העמודים המכילים מובאות מן התנ"ך,
כדי להבין מדוע כ-10,000 יהודים ישראלים וכ-100,000 יהודים ברחבי
העולם, כשמספרם גדל מדי יום, יודעים כי ישוע הוא המשיח היהודי
האמיתי של ישראל.

אל תיראו מדבר אדני, משום שאלהים אמר על דבריו: "פִּי-חַיִּים הֵם
לְמַצְאֵיהֶם וּלְכָל-בְּשָׂרוֹ מְרַפָּא" (משלי ד': כ"ב)

הנח לאלהי ישראל עצמו להיות לך לעזר, להוכיח לך ולפתוח את לבך, את מוחך ואת עיניך לראות, וגם להסיר כל פחד ודעה קדומה. משום שרק אלהים יכול להוכיח לך את אמיתות ההצהרה שלעיל.

הלימוד התורני דלהלן יוכיח כי ישוע אינו משיחנו האוהב בלבד,

אלא גם התגלמות של אלהים הנקראת 'בן אלהים'!

...אין זו דת אחרת!

אלא, באמת, מימוש היהדות!

כאן תגלה גם אמיתות חדשות רבות על אלהיך, ואולי, כמשה

וכדוד, אף תבוא לדעת את אלהים באופן אישי, כאביך האוהב.

אל תפחד מן האמיתות הללו שתמצא בתורה, דבר אלהים הקדוש!

משום שכשם שאלהים נראה תחילה לאברהם, ליצחק וליעקב

בשמו, אל שדי, אולם חיכה עד שנגלה למשה בסנה הבוער לפני

שגילה את זהותו האמיתית כיהוה! (שמות ו': ג')

כך גם:

אלהים חיכה עד אשר 'מלאה העת',

בטרם גילה לישראל את ההתגלמות שלו עצמו, אשר תביא את ישועתו

לבני האדם – ישוע, משיחנו וגואלנו, אשר בא לתת תוקף לברית

החדשה שהובטחה (ירמיהו ל"א: ל"א-ל"ג וישעיהו נ"ג: א'-י"ב)

באמצעות חיו שלו!

ישוע חשף כי אלהים הוא אבינו האישי!

ישוע שיקם את מעמדנו כבניו ובנותיו של אל-חי.

וכבניו ובנותיו של אל-חי, ישוע שיקם גם את סמכותנו האלוהית
להיות משרתיו הנאמנים של אלהים עלי אדמות, ובמיוחד בארץ ישראל!
(ישעיהו ט': ה'; בראשית א': כ"ו, תהלים פ"ב: ו'; הושע ב': א')

אמיתות אלה, על מעמד הבנים המקורי של בני האדם,

אשר נגלו על ידי אלהי ישראל,

אבדו עם נפילתו של אדם,

ושוקמו לבני האדם על ידי ישוע, עם התמלאות הברית החדשה.

העמודים הבאים, המונים יותר משמונים, הם אך ורק תנ"ך. עמוד
על המשמר, היה ביקורתי, היה הגנתי, אך היה מוכן גם ללמוד,
ולהיות פתוח לאלהיך שילמד אותך סודות נסתרים אותם לא ראית
מעולם בדברו הקדוש, אודות אלהיך ומשיחו המובטח!

"כִּי-הִגַּדְתָּ עַל-כָּל-שְׁמֵיךָ

אֲמַרְתֶּךָ!"

(תהלים קל"ח: ב')

פניו והתגלמויותיו של אלהים

התגלויות אלוהיות לאבותינו הקדמונים!

משה :

"והיה כבא מִשֶׁה הָאֱלֹהִים יָרַד עִמּוֹד הָעֲנָן וַעֲמַד פֶּתַח הָאֹהֶל וַדַּבֵּר עִם-מֹשֶׁה :

וַרְאָה כָּל-הָעָם אֶת-עִמּוֹד הָעֲנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל

וְקָם כָּל-הָעָם וַהֲשִׁתְּחוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֱלוֹ :

וַדַּבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פָּנִים אֶל-פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ..."

"וַעֲתָה אִם-נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעֲנִי נָא אֶת-דִּרְכְּךָ וְאֲדַעַךְ לְמַעַן אֲמַצֵּא-חֵן בְּעֵינֶיךָ

וַרְאָה כִּי עִמְךָ הִגּוֹי הַזֶּה :

וַיֹּאמֶר פָּנִי יִלְכוּ וַהֲנַחֲתִי לָךְ : וַיֹּאמֶר, אֵלָיו אִם-אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אֵל-תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה :

וּבִמָּה יִנָּדַע אִפּוֹא, כִּי-מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אָנֹכִי וְעִמְךָ הֲלוֹא בְּלִכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אָנֹכִי

וְעִמְךָ מִכָּל-הָעָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה גַם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעֲשֶׂה

כִּי-מְצֵאתָ חֵן בְּעֵינַי וְאֲדַעַךְ בְּשֵׁם : וַיֹּאמֶר הֲרָאִנִי נָא אֶת-כְּבֹדְךָ :

וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲעֵבִיר כָּל-טוֹבֵי עַל-פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וַחֲנַנְתִּי אֶת-אֲשֶׁר אַחֲרָי

וְרַחֲמַתִּי אֶת-אֲשֶׁר אַרְחָם : וַיֹּאמֶר

לֹא תוּכַל לְרַאֲתָ אֶת-פָּנַי כִּי לֹא-יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי :

וַיֹּאמֶר יְהוָה, הִנֵּה מְקוֹם אֹתִי וְנִצַּבְתָּ עַל-הַצּוּר :

וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשִׁמְתִיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשִׁפְתַי כַּפִּי עָלֶיךָ, עַד-עֲבָרִי :

וַהֲסֵרְתִי אֶת-כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת-אַחֲרָי

וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ !

שמות ל"ג: ט'-י"א, י"ג-כ"ג

"וַיִּשְׁכַּם מֹשֶׁה בְּבֹקֶר וַיַּעַל אֶל-הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחֹת
אֲבָנִים : וַיִּכְרֹד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה : וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו

וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֵל

רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם

וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת :

נֹצֵר חֶסֶד לְאֲלֹפִים

נִשְׂא עֹון וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה

וְנִקָּה לֹא יִנְקָה

פֹּקֵד עֹון אָבוֹת

עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים

עַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-רַבְעִים :

וַיִּמָּהַר מֹשֶׁה וַיִּקְדֵּ אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה

שְׁמוֹת ל' ד' : ד' - ח'

אברהם: (אברהם עומד לפני אלהים עצמו ורואה אותו)

"וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֵי מְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח-הָאֵהָל כְּחֹם הַיּוֹם :
וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרַאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל
וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה : וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם-נָא מְצִאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ"
"וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת חַיָּה וְהִנֵּה-בֵּן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שֹׁמֵעַת פֶּתַח הָאֵהָל
וְהוּא אַחֲרָיו : וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים בָּאִים בְּיָמִים חֲדָל לְהִיּוֹת לְשָׂרָה אֵרַח פְּנֵשִׁים :
וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בְּלִתי הִיְתָה-לִי עַדְנָה נֹאדֹנִי זָקֵן : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
אַבְרָהָם לְמָה זֶה צִחְקָה שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵף אֲמַנָּם אֵלֶּךָ נְאֻנִי זָקְנָתִי :
הֲיִפְלֵא מִיְהוָה דְּבָר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת חַיָּה וְלִשְׂרָה בֵּן"
"וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל-פְּנֵי סֹדֶם וְאַבְרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם :
וַיִּהְיֶה אָמַר הַמְּכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה :
וְאַבְרָהָם הָיוּ יְהִיָּה לְגוֹי גָדוֹל וְעַצוֹם וְנִבְרָכוּ-בוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ"
"וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סֹדֶמָה
וְאַבְרָהָם עוֹדְנֵנו עֹמֵד לְפָנָי יְהוָה :

וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲאֵף תִּסְפָּה צְדִיק עִם-רָשָׁע

"...הַשֹּׁפֵט כָּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט"

"וַיֵּלֶךְ יְהוָה כְּאֲשֶׁר פָּלָה לְדַבֵּר אֶל-אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקְוֹמוֹ"

"וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סֹדֶמָה בְּעָרְב..."

בראשית י"ח: א'-ג', י'-י"ד, ט'-ו'-י"ח, כ'-ב-כ"ג, כ"ה, ל"ג, י"ט: א'

כיצד יכל אברהם לעמוד לפני אלהים, פנים אל פנים, לראות את אלהים ולדבר עמו?

והרי אלהים אמר לנו בשמות ל"ג: כ'-ו-כ"ג כי לא ניתן לראות את פני אלהים

ולחיות! אלהים אינו יכול לשקר!

יצחק : (יצחק רואה את אלהים)

"וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה (אל יצחק) וַיֹּאמֶר אֵל-תִּרְדּוּ מִצְרַיִם שָׁכֵן בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אִמְרָא אֵלֶיךָ :
גֵּוֶר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאֶבְרַכְךָ כִּי-לֹךְ וּלְזֹרְעֶךָ אֶתֵּן אֶת-כָּל-הָאֲרָצוֹת הָאֵל
וְהִקְמֹתִי אֶת-הַשְּׂבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ"
"וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה (אל יצחק) בְּלֵילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אֵל-
תִּירָא כִּי-אֶתְּךָ אֲנִי וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת-זֶרְעֶךָ בְּעָבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי"
בראשית כ"ו : ב' -ג', כ"ד (כיצד יכל יצחק לראות את אלהים?)

יעקב : (יעקב נאבק עם אלהים!)

"וַיִּנְתֵּר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיִּאָּבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר :
וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף-יָרְכּוֹ וַתִּקַּע כַּף-יָרְךָ יַעֲקֹב בְּהֶאָבֵקוֹ עִמּוֹ :
וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם-בְּרַכְתִּנִּי :
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-שָּׂמְךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב : וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שָׂמְךָ
כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׁרִיתָ עִם-אֱלֹהִים וְעַם-אֲנָשִׁים וַתּוֹכַל :
וַיִּשְׂאֵל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הֲגִידָה נָא שְׂמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל לְשִׁמִּי וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ שֵׁם :
וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פְּנִים אֵל-פְּנִים וַתִּנְצַל נַפְשִׁי"
בראשית ל"ב : כ"ה-ל"א

(כיצד זה ייתכן? והרי אלהים אמר לנו בפירוש כי אף אחד לא יכול לראות את
פני אלהים ולחיות! בספר הושע אנו רואים את התשובה. האדם אתו נלחם יעקב
הוא 'המלאך', 'יהוה אלהי הצבאות'!)

"בַּפֶּטֶן (יעקב) עָקַב אֶת-אָחִיו וּבָאוּנוּ שָׂרָה אֶת-אֱלֹהִים : וַיֵּשֶׁר (יעקב) אֵל-מִלְּאָךְ
וַיִּכַּל בָּכָה וַיִּתְחַנֵּן-לוֹ בֵּית-אֵל יִמְצָאוּנוּ וְשֵׁם יִדְבַר עִמָּנוּ : וַיִּהְיֶה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת
יְהוָה זָכְרוּ" הושע י"ב : ד'-ו'

פעמים בהן הופיע 'מלאך יהוה'!

מיהו אותו אדם מיוחד במינו, המופיע לאורך כתבי הקודש. אנו מגלים שהוא התגלמות של אלהים עצמו! מלבד כינויו 'מלאך יהוה' הוא מכונה בשמות שונים רבים. הבה נבחן את הופעותיו האלוהיות, תחילה כ'מלאך יהוה', ואז נבחן את הופעותיו האלוהיות האחרות ואת שמותיו השונים לאורך כתבי הקודש. (המילה 'מלאך' פירושה: (ביחס אל ה') שליח ה' – נביא, כהן או יצור אלהי – שנשלח לבצע את דבר ה')

אברהם: (מלאך יהוה חס על חיי בנו, יצחק!)

"וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת לשחט את-בנו :

ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני :

ויאמר אל-תשלח ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה

כי עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא חשכת את-בנך את-יחידך ממני :

וישא אברהם את-עיניו וירא והנה-איל אחר נאחז בסבך בקרניו

וילך אברהם ויקח את-האיל ויעלהו לעלה תחת בנו :

ויקרא אברהם שם-המקום ההוא יהוה יראא אשר יאמר היום בהר יהוה יראא :

ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית מן-השמים : ויאמר

כי נשבעתי נאם-יהוה כי יען אשר עשית את-הדבר הזה

ולא חשכת את-בנך את-יחידך : כי-בך אברכך והרבה ארבה את-זרעך

ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים וירש זרעך את שער אִיִּבּוֹ :

והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי"

בראשית כ"ב: י"ח

מלאך יהוה מדבר בשם אלהים, כאלהים עצמו!

יעקב :

"וַיְבָרֶךְ אֶת-יוֹסֵף וַיֹּאמֶר הֲאֵלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכִּי אִתִּי לְפָנָיו אֲבָרְכֶם וַיִּצְחָק

הֲאֵלֹהִים הָרָעָה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה :

הַמְּלֶאֶךְ הַגָּאֹל אֹתִי מִכָּל-רָע וַיְבָרֶךְ אֶת-הַנְּעָרִים

וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבָרְכֶם וַיִּצְחָק וַיִּדְגֹּו לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ"

בראשית מ"ח : ט"ו-ט"ז

משה :

"וּמִשָּׁה הָיָה רָעָה אֶת-צֹאן יִתְרוֹ חֲתָנֹו כִּהֵן מִדִּין וַיִּנְהַג אֶת-הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֵא

אֶל-הַר הֲאֵלֹהִים חֲרֹבָה : וַיִּרְא מְלֶאֶךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבַּת-אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה וַיִּרְא

וַהֲנִי הַסֶּנֶה בַּעַר בְּאֵשׁ וְהַסֶּנֶה אֵינְנֹו אֶפֶל : וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶסְרֶה-נָּא וְאָרְאָה אֶת-הַמִּרְאָה

הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוּעַ לֹא-יִבְעַר הַסֶּנֶה : וַיִּרְא יְהוָה, כִּי סָר לְרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים

מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה וַיֹּאמֶר מִשָּׁה מִשָּׁה וַיֹּאמֶר הַנְּנִי : וַיֹּאמֶר אֶל-תִּקְרַב הָלֵם שֶׁל-נְעֻלֶיךָ מֵעַל

רַגְלֶיךָ כִּי הַמְקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמֶּת-קִדְשׁ הוּא : וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָם

אֱלֹהֵי אֲבָרְכֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתַּר מִשָּׁה פָּנָיו

כִּי יָרָא מִהַבַּיִט אֶל-הֲאֵלֹהִים " שְׁמוֹת ג' : א' -ו'

"וַיִּסַּע מְלֶאֶךְ הֲאֵלֹהִים הַהַלֵךְ לְפָנָיו מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחַר־הֵמָּה

וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחַר־הֵמָּה " שְׁמוֹת י' ד' : ט

אלהים אומר למשה ששם אלהים הוא במלאך זה :

" הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלַח מְלֶאֶךְ לְפָנֶיךָ לְשַׁמְרֶךָ בְּדַרְכְּךָ וּלְהַבִּיאֲךָ אֶל-הַמְקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי :

הַשְּׁמֹר מִפְּנֵיו וְשָׁמַע בְּקוֹלוֹ אֶל-תִּמְרָו כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֵכֶם כִּי שְׁמִי בְּקֶרְבָּו :

כִּי אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאַיִכְתִּי אֶת-אֲיִכֶיךָ

וְצַרְתִּי אֶת-צַרְרֶיךָ : כִּי-יֵלֶךְ מְלֶאֶכִי לְפָנֶיךָ וְהַבִּיאֲךָ אֶל-הָאָמָרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרֹזִי

וְהַפְּנֵעֲנֵי הַחַוִּי וְהַיְבוּסִי וְהַכַּחְדָּתִיו " שְׁמוֹת כ"ג : כ' -כ"ג

"וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרָעָה מִמְשַׁפַּחַת הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וְלֹא יִלְדָּה : וַיִּרְא מֶלֶאךָם - יְהוָה אֶל-הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה נָא אֶת-עֲקָרָה וְלֹא יִלְדָּת וְהָרִית וַיִּלְדָּת בֶּן : וַעֲפָה הַשְּׁמַרְי נָא וְאֵל-תְּשִׁיתִי יֵינן וְשָׂכַר וְאֵל-תֵּאכְלִי כָל-טָמֵא : כִּי הִנֵּן הָרָה וַיִּלְדָּת בֶּן וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ כִּי-נִזְרָה אֱלֹהִים : יְהִי הַנְּעַר מִן-הַבְּטָן וְהוּא יַחֲלֵל לְהוֹשִׁיעַ אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים : וַתִּבֹּא הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר לְאִשְׁתּוֹ לֹאמֹר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמְרָאָהוּ כְּמִרְאָה מֶלֶאךָם הָאֱלֹהִים נוֹרָא מְאֹד..."

"וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל-מֶלֶאךָם יְהוָה מִי שְׁמֶךָ כִּי-יָבֵא דְבָרֶיךָ וְכַבְּדֶנּוּךָ : וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶאךָם יְהוָה לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וְהוּא-פְּלִאִי : וַיִּקַּח מְנוּחַ אֶת-גְּדֵי הָעִזִּים וְאֶת-הַמְּנֻחָה וַיַּעַל עַל-הַצֹּר לַיהוָה וּמִפְּלֵא לַעֲשׂוֹת וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים : וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלֵּהב מֵעַל הַמְּזֻבָּח הַשְּׁמִימָה וַיַּעַל מֶלֶאךָם-יְהוָה בְּלֵהב הַמְּזֻבָּח וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם אֶרְצָה : ... אַז יָדַע מְנוּחַ כִּי-מֶלֶאךָם יְהוָה הוּא : וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל-אִשְׁתּוֹ מוֹת נְמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ : וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ חֲפִץ יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא-לְקַח מִיַּדְנוּ

עֲלָה וּמְנֻחָה ... : וַתִּלְד הָאִשָּׁה בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שְׁמִשׁוֹן

וַיִּגְדַּל הַנְּעַר וַיִּבְרַכְהוּ יְהוָה " שׁוֹפְטִים י' ג' : ב' -ו', י' ז-כ"ד

(מנוח ואשתו שניהם ידעו שמלאך יהוה הוא אלהים !)

דניאל : (בתרגום לעברית)

"וְאֵלוֹ שְׁלֹשַׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁדֵרְךָ מִיִּשְׂרָאֵל וְעַבְדֵי נְגוֹ נִפְּלוּ לְתוֹךְ כַּבֶּשֶׂן הָאֵשׁ הַבּוֹעֶרֶת כִּשְׁהֵם כְּפוֹתִים : אַז תִּמָּה הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶצַּר וַיִּקַּם בְּבַהֲלָה וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לְשָׂרָיו הֲלֹא שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים הַשְּׁלַכְנוּ לְתוֹךְ כַּבֶּשֶׂן הָאֵשׁ כִּשְׁהֵם כְּפוֹתִים וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ לַמֶּלֶךְ נִכּוֹן הַדְּבָר הַמֶּלֶךְ : וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר וְהָרִי רוּאָה אֲנִי אַרְבַּעַת הַמַּהֲלָכִים חִפְּשִׁים בְּתוֹךְ הָאֵשׁ וְאֵין בָּהֶם כָּל-חַבְלָה וּמִרְאָה הַרְבִּיעִי כְּמִרְאָה בֶּן-אֱלֹהִים !

" וַיַּעַן נְבוּכַדְנֶצַּר וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אֱלֹהֵי שְׁדֵרְךָ ... שִׁשְׁלַח אֶת מַלְאָכָיו לְהַצִּיל אֶת עַבְדֵי

אֲשֶׁר בְּטַחוּ בּו "

דניאל ג' : כ"ג-כ"ה, ח"כ

"נישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה וכהשחיתת ראה יהנה נינחם על-הרעה

ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך

ומלאך יהנה עמד עם-גרן ארנן היבסי :

וישא דויד את-עיניו וירא את-מלאך יהנה עמד בין הארץ ובין השמים

וחרבו שלופה בידו נטויה על-ירושלם

ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על-פניהם : ויאמר דויד אל-האלהים

הלא אני אמרתי למנות בעם נאני-הוא אשר-חטאתי והרע הרעותי

ואלה הצאן מה עשו יהנה אלהי תהי נא ירך בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה :

ומלאך יהנה אמר אל-גד לאמר לדויד

כי יעלה דויד להקים מזבח ליהנה בגרן ארנן היבסי"

דברי הימים א' כ"א : ט"ו-י"ח (ראה גם שמואל ב' כ"ד : ט"ו-י"ח)

גדעון : (הוא רואה את מלאך יהוה הקורא לעצמו יהוה)

"ויבא מלאך יהנה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי

וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדן : וירא אליו מלאך יהנה ויאמר אליו

יהנה עמך גבור הקיל"

"ויפן אליו יהנה ויאמר לך בכחך זה והושעת את-ישראל מפך מדן הלא

שלחתך : ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את-ישראל הנה אלפי הדל במנשה
ואנכי הצעיר בבית אבי : ויאמר אליו יהנה פי אהיה עמך והכית את-מדן פאיש

אחד : ויאמר אליו אם-נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי"

שופטים ו' : י"א-י"ב, י"ד-י"ז

(הכתוב מתייחס לאדם הזה המדבר אל גדעון כאל 'מלאך יהוה' וכאל 'יהוה')

זכריה :

"וַיִּרְאֵנִי אֶת-יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה וְהַשָּׁטָן עֹמֵד עַל-יְמִינוֹ לְשָׁטְנוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּיִתָּה בִּירוּשָׁלַם הַלּוֹא זֶה אוֹד מִצֵּל מֵאֵשׁ : וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל-הָעֹמְדִים לִפְנֵי לְאֹמֵר הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעַלְיֹו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הַעֲבַרְתִּי מֵעַלְיֶךָ עֹנֶכְךָ וְהַלְבַּשׁ אֶתְךָ מַחְלְצוֹת : וַאֲמַר יִשְׁיִמוּ צְנִיף טְהוֹר עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁיִמוּ הַצְּנִיף הַטְהוֹר עַל-רֹאשׁוֹ וַיַּלְבִּשֻׁהוּ בְּגָדִים וּמַלְאָךְ יְהוָה עֹמֵד : וַיַּעַד מַלְאָךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר : כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם-בְּדַרְכֵי תֵלֵךְ וְאִם אֶת-מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר וְגַם-אֶתָּה תִּדְרִין אֶת-בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת-חֻצְרֵי וְנָתַתִּי לְךָ מַהֲלָכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה : שְׁמַע-נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתָּה וְרַעְיֶיךָ הַיֹּשְׁבִים לִפְנֶיךָ כִּי-אֲנֹשִׁי מוֹפֵת הִמָּה כִּי-הִנְנִי מְבִיא אֶת-עַבְדֵי צֶמַח"

זכריה ג' : א' - ח'

(מלאך יהוה מדבר אל הכהן הגדול, יהושע, ומנבא את בוא הצמח [ישוע המשיח]).

ישעיהו :

"וַיֹּאמֶר אַךְ-עַמִּי הִמָּה בָנִים לֹא יִשְׁקְרוּ"

וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ : בְּכֹל-צָרָתָם לֹא צָר

וּמַלְאָךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם

בְּאֶהְבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גָאֵלָם וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל-יְמֵי עוֹלָם :

וְהִמָּה מְרוֹ וְעֵצָבוֹ אֶת-רוּחַ קִדְשׁוֹ וַיִּהְפֹּךְ לָהֶם לְאוֹיֵב"

ישעיהו ס' ג' : ח' - י'

מלאכי

"וּפְתָאֵם יְבוֹא אֶל-הַיְכָלוֹ הָאֵדוֹן אֲשֶׁר-אַתֶּם מְבַקְשִׁים"

וּמַלְאָךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר-אַתֶּם תִּפְצְיִם"

מלאכי ג' : א'

מלכי-צדק, כהן לאל עליון!

אברם:

"ומלכי-צדק

מלך שלם

הוציא לחם ניין

והוא כהן לאל עליון:

ניבכהו ניאמר פרוך אברם לאל עליון קנה שמים נאמן:
וברוך אל עליון אשר-מגן צריך בידך ניתן-לו (אברם) מעשר מכל"
בראשית י"ד: י"ח-כ'
(מיהו המלך-כהן המסתורי הזה המופיע לפתע?)

דוד המלך כתב על כהונתו של האיש:

"נשבע יהוה ולא ינחם אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק"
תהלים ק"י: ד'

שלמה המלך:

"כבוד אלהים הסתר דבר
וכבוד מלכים תקור דבר"
משלי כ"ה: ב'

משה ושבעים מזקני ישראל רואים את אלהי ישראל בהר סיני :

"וְאֶל-מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל-יְהוָה אֲתָה וְאַהֲרֹן נָדָב וְנָאִבִּיהוּא וְשִׁבְעִים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֹק : וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל-יְהוָה וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ" וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל-הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וְנָאִבִּיהוּא וְשִׁבְעִים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנְתַּי הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטֹהַר :

וְאֶל-אַצִּילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ

וַיִּחַזְּוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ"

שמות כ"ד : א' - ב', ח' - י"א

ישעיהו רואה את יהוה צבאות על כסא כבודו :

"בְּשַׁנַּת-מוֹת הַמַּלְאָךְ עֲזָיָהוּ וְאַרְאָה אֶת-אַדְנָי יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא וְשׁוֹלֵיו מְלֵאִים אֶת-הַהִיכָל : שָׂרְפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד בְּשִׁתַּיִם יְכֹסֶה פָּנָיו וּבְשִׁתַּיִם יְכֹסֶה רַגְלָיו וּבְשִׁתַּיִם יַעֲוֹפֶף : וְקָרָא זֶה אֵל-זֶה וְאָמַר

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת

מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ"

ישעיהו ו' : א' - ג'

דניאל רואה את 'עתיק יומין' (אלהים האב) :

(בתרגום לעברית)

"רואה הייתי והנה העמדו כסאות ועתיק יומין ישב

לבושו היה לבן כשלג ושער ראשו כצמר נקי

כסאו היה כלשונות אש וגלגליו כאש דולקת : נהר אש נמשך ויצא מלפניו

אלף אלפים שרתו אותו ורבוא רבבות עומדים לפניו בית הדין ישב וספרים נפתחו"

דניאל ז' : ט' - י'

יחזקאל רואה את אדון הכבוד על כסא כבודו:

"היה הנה דבר-יהנה אל-יחזקאל בן-בוזי הכהן בארץ פשדים על-נהר-כבר ונתתי עליו שם נד-יהנה: וארא והנה רוח סערה באה מן-הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין חשמל מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע חיות ונה מראיהן דמות אדם להנה: וארבעה פנים לאחת וארבע פנים לאחת להם"

"ודמות על-ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על-ראשיהם מלמעלה:
ותחת הרקיע פניהם ישרות אשה אל-אחותה

לאיש שנים מכסות להנה ולאיש שנים מכסות להנה את גויתיהם:
ואשמע את-קול פניהם כקול מים רבים כקול-שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה
בעמדם תרפינה כנפיהן:

ויהי-קול מעל לרקיע אשר על-ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן:
וממעל לרקיע אשר על-ראשם כמראה אבן-ספיר דמות כסא
ועל דמות הכסא דמות כמראה

אדם עליו מלמעלה:

וארא כעין חשמל כמראה-אש בית-לה סביב ממראה מתניו ולמעלה
וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה-אש ונגה לו סביב: כמראה הקשת
אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות

כבוד-יהנה

ואראה ואפל על-פני ואשמע קול מדבר"

יחזקאל א': ג'-ו', כ"ב-כ"ח (ראה גם יחזקאל ח': א'-ג')

שר צבאות השמים

יהושע :

"נִהְיֵי בְּהִיּוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲנֶה-אִישׁ עֹמֵד לְנִגְדוֹ וְחֹרֶבּוֹ שְׁלוּפָה
בְּיָדוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה אִם-לְצָרֵינוּ :
וַיֹּאמֶר לֹא כִי אֲנִי שָׂר-צָבָא-יְהוָה עִתָּה בָּאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל-פְּנֵי אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ
וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנָי מְדַבֵּר אֶל-עַבְדּוֹ :
וַיֹּאמֶר שָׂר-צָבָא יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל-נַעֲלֶךָ מַעַל רַגְלֶךָ
כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן"
יהושע ה' : י"ג-ט"ו

(יהושע היה משרת משה במשך ארבעים שנה, הוא הכיר את אלהיו. הוא גם ידע את תורת אלהים, ובפרט את האיסור להשתחוות לכל אדם או מלאך. אם כן, מיהו אדם זה המכונה 'שר-צבא יהוה', אשר העניק ליהושע את הניצחון הראשון של ישראל ביריחו, כאשר נכנסו אל ארץ ישראל? יהושע התנהג כאילו אדם זה היה אלהיו. לולא היה הדבר כן, לא היה קורא לו אדני ולא היה נופל על פניו ומשתחוה לו!
אך כיצד זה ייתכן? והרי אלהים אמר למשה שאף אדם לא יכול לראות את פניו ולחיות! ואלהים אינו משקר לעולם!)

המילה 'וישתחו' מופיעה הן ביהושע ה' : י"ד והן בשמות ל"ד : ח', כאשר משה קד ארצה ומשתחוה לאלהים. האין זו תעלומה מעניינת? הבא נבחן אותה לעומק רב יותר.

"תְּחַלֵּת חֲכָמָה, יִרְאֵת יְהוָה וְנִדְעַת קֹדְשִׁים בְּיָנָה"
משלי ט' : י'

דניאל זוכה לביקורו של איש-הכבוד השמימי :

"וביום עשרים וארבעה לח'דש הראשון נאני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל :

ואשא את-עיני נארא והנה

איש-אחד לבוש בדים

ומתניו חגרים בכתם אופז : וגויתו כתרשיש

ופניו כמראה ברק

ועיניו כלפידי אש

וזרעתי ומרגלתי כעין נחשת קלל

וקול דבריו כקול המון !"

"ויאמר אלי דניאל איש-חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך נעמד על-עמדך

כי עתה שלחתי אליך וכדברו עמי את-הדבר הזה עמדותי מרעיד : ויאמר אלי אל-

תיקא דניאל כי מן-היום הראשון אשר נתת את-לבך להבין ולהתענות לפני אל-היך

נשמעו דבריך נאני-באתי בדבריך : ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום

והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני נאני נותרתי שם אצל מלכי פרס :

ובאתי להבינך את אשר-יקרה לעמך באחרית הימים פי-עוד חזון לימים :

והנה כדמות בני אדם נגע על-שפתי ואפתח-פי ואדברה נאמרה אל-העמד לנגדי

אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח : והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם-

אדני זה נאני מעתה לא-נעמד-בי כח ונשמה לא נשארה-בי :

ויסף ניגע-בי כמראה אדם ויחזקני : ויאמר אל-תיקא איש-חמדות שלום לך חזק

וחזק וכדברו עמי התחזקתי נאמרה ידבר אדני כי חזקתני : ויאמר הידעת למה-

באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם-שר פרס נאני יוצא והנה שר-גן בא : אבל אגיד

לך את-הרשום בכתב אמת

דניאל י' : ד'-ו', י'-א-י"ד, ט"ז-כ"א

"ובעת ההיא יצמד מיכאל השר הגדול העמד על-בני עמך והיתה עת צרה אשר לא-נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל-הנמצא כחוב בספר : ורבים מישני אדמת-עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם : והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד : ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד-עת קץ ישטו רבים ותרכה הדעת : וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר : ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד-מתי קץ הפלאות : ואשמע את-האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר ויךם ימינו ושמאלו אל-השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים נחצי וככלות נפץ יד-עם-קדש תכלינה כל-אלה : ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה : ויאמר לך דניאל כי-סתמים וחתמים הדברים עד-עת קץ : יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל-רשעים

והמשפלים יבינו :

ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמים...

דניאל י"ב : א' - י"א

משה, אף הוא, מדבר על הצהרת השבועה של אלהים, כפי שראה דניאל :

"ראו עתה כי אני הוא ואין אל-הים עמדי

אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מדי מציל :

כי-אשא אל-שמים ידי ואמרת חי אנכי לעולם !

דברים ל"ב : ל"ט-מ' (שמות ו' : ח')

האחדות המורכבת של אלהי ישראל!

דבר אדני מגלה כי אלהים מבטא את עצמו בגוף רבים!

תפילת שמע: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד!"

דברים ו': ד'

בראשית:

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדֹמוֹתֵינוּ

וַיְרְדוּ בְדִגְתַּיִם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ

: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ

זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם"

בראשית א': כ"ו-כ"ז

(אדם נברא בצלם אלהים ובדמותו. אלהים הפיל תרדמה על אדם, ואז הוציא את חוה מתוכו. אדם, יצור אחד, נשא את האישה בקרבו. כלומר, אדם היה בעצם יותר מאחד. האין העובדה שאלהים ברא את האדם מלכתחילה כאחדות מורכבת, מסמלת את אחדותו המורכבת של אלהינו עצמו, שהרי אדם נברא בצלם אלהיו ובדמותו.)

"וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמְּנוֹ לִדְעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן-יִשְׁלַח יָדוֹ

וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחַי לְעֹלָם: וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֶּן-עֵדֶן לְעַבְדֹת אֶת-

הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם: וַיִּגְרַשׂ אֶת-הָאָדָם וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם לְגֶן-עֵדֶן אֶת-הַפְּרִיִּים וְאֶת-

לֶהֱטֵה הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לְשֹׁמֵר אֶת-דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים"

בראשית ג': כ"ב-כ"ג

"וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עַם אֶחָד וְשִׁפְהָ אַחַת לְכֻלָּם וְזֶה חַחֲלָם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא-יִבְצָר מֵהֶם

: כֹּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת:

הַבָּה נִרְדָּה וְנִבְלָה שֵׁם שְׁפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְתֵי רֵעֵהוּ" בראשית י"א: ו'-ז'

"וְאַשְׁמַע אֶת-קוֹל אֲדֹנָי אִמְרָתְךָ-מִי אֲשַׁלַּח וּמִי יֵלֶךְ-לָנוּ וְאִמְרָה הֲנִי שְׁלַחְנִי :
וַיֹּאמֶר לְךָ וְאָמַרְתָּ לְעַם הַזֶּה שְׁמָעוּ שְׁמוֹעַ וְאַל-תִּבְיִנוּ וּרְאוּ רְאוּ וְאַל-תִּדְעוּ :
הַשְׁמֵן לֵב-הָעַם הַזֶּה וְאַזְנוֹי הַכֹּבֵד וְעֵינָיו הַשֹּׁעַ פֶּן-יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאָזְנוֹי יִשְׁמָע
וְלִבָּבוּ יִבִּין וְשָׁב וְרָפָא לוֹ" ישעיהו ו' : ח'-ל'

עם מי אדני מדבר כאשר הוא אומר 'אנו'?

"כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי"

מלאכי ג' : ו'

"קִרְבוּ אֵלַי שְׁמָעוּ-זֹאת לֹא מִרְאֵשׁ בְּסֵתֶר דִּבְרֹתַי מֵעַת הַיּוֹתָה שָׁם אֲנִי וְעַתָּה"

אֲדֹנָי יְהוָה שְׁלַחְנִי וְרוּחוֹ"

ישעיהו מ"ח : ט"ו

"וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ : בְּכָל-צָרָתָם לֹא צָר וּמְלֹאךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם בְּאַהֲבָתוֹ"

וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גָאֵל וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל-יְמֵי עוֹלָם :

וְהִמָּה מָרוּ וְעֲצָבוּ אֶת-רוּחַ קְדָשׁוֹ ... וַיִּזְכֹּר יְמֵי-עוֹלָם מִשָּׁה עֲמוּ

אִיָּה הַמַּעֲלָם מִיָּם אֶת רַעֲי צ'אנוּ אִיָּה הַשָּׁם בְּקִרְבּוֹ אֶת-רוּחַ קְדָשׁוֹ :

מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ תִּפְאָרְתּוֹ בּוֹקֵעַ מִיָּם מִפְּנִיָּהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם"

ישעיהו ס"ג : ח'-י"ב

"הַנְּסֻתָרֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ"

וְהַנְּגִלֹת

לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם

לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת"

דברים כ"ט : כ"ח

אדני אלהים שולח את 'ידו החזקה' ואת 'זרועו הנטויה'
כדי לתת לבני האדם את הישועה הנצחית!

"נתושע לי זרעי" ישעיהו ס"ג: ה'

משה:

"נאני יבצתי פי לא-יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: ושלחתי את-ידי
והכיתי את-מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחרי-כן ישלח אתכם"
שמות ג': י"ט-כ'

"ימינך יהוה נאדרי בפח ימינך יהוה תרעץ אויב"
שמות ט"ו: ו'

"וואת הברכה אשר ברכך משה איש האלהים את-בני ישראל לפני מותו:
ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרכבת קדש
מימינו אשדת למו:
אף ח'בב עמים
כל-קדשיו בידך
והם תפנו לרגלך ישא מדברתיך: תורה צוה-לנו משה מורשה קהלת יעקב"
דברים ל"ג: א'-ד'

יהושע:

"אשר-הוביש יהוה אלהיכם את-מי הירדן מפניכם עד-עברכם
באשר עשה יהוה אלהיכם לים-סוף אשר-הוביש מפנינו עד-עברנו:
למען דעת כל-עמי הארץ את-יד יהוה כי חזקה היא
למען יראתם את-יהוה אלהיכם כל-הימים"
יהושע ד': כ"ג-כ"ד

"תודיעני ארח חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימיך נצח"

תהלים ט"ו : י"א

"נתתן-לי מגן ישעך וימיך תסעדני וענתך תרפני"

תהלים י"ח : ל"ה

"אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו- לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם :
אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם כי לא בחרבם ירשו ארץ

וזרועם לא- הושיעה-למו כי-ימיך וזרועך ואור פניך כי רציתם"

תהלים מ"ד : ב'-ד'

"עד-מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח : למה תשיב ידך וימיך

מקרב חוקך כלה : ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ"

תהלים ע"ד : י'-י"ב

"לך זרוע עם-גבורה תעז ידך תרום ימיך : צדק ומשפט מכון כסאך

חסד נאמת יקדמו פניך : אשרי העם ידעי תרועה יהנה באור-פניך יהלכון :

בשמך יגילון כל-היום ובצדקתך ירומו" "ולקדוש ישראל"

תהלים פ"ט : י"ד-י"ז, י"ט

"מזמור שירו ליהנה שיר חדש כי-נפלאות עשה הושיעה-לו ימינו וזרוע קדשו :

הודיע יהנה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו : זכר חסדו ונאמונתו לבית ישראל

ראו כל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו"

תהלים צ"ט : א'-ג'

"עזי וזמרת יה ניהי-לי לישועה : קול רנה וישועה באהלי צדיקים

ימין יהנה עשה חיל :

ימין יהנה רוממה

ימין יהנה עשה חיל :

ל-א-אמות פי-אחיה ואספר מעשי זה

תהלים קי"ח : י"ד-י"ז

"אם-אלך בקרב צרה תחיני על אף אבי תשלח ירך ותושיעני מינך :

יהנה יגמור בעדי יהנה חסדך לעולם מעשי יריך אל-תכף

תהלים קל"ח : ז'-ח

ישעיהו :

"פי-נחם יהנה עמו גאל ירושלים :

חשף יהנה את-זרוע קדשו לעיני כל-הגוים

וראו כל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו

ישעיהו נ"ב : ט'-י'

"ועשה יהנה צבאות לכל-העמים בקר הזהה משתה שמנים משתה שמרים שמנים

ממחים שמרים מזקקים : ובלע בקר הזהה פני-הלוט הלוט על-כל-העמים והמסכה

הנסוכה, על-כל-הגוים : בלע המנות לנצח ומחה אדני יהנה דמעה מעל כל-פנים

וחרפת עמו יסיר מעל כל-הארץ פי יהנה דבר : ואמר ביום ההוא אלהינו זה

קוינו לו ויושיענו זה יהנה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו :

פי-תנוח יד-יהנה בקר הזהה

ישעיהו כ"ה : ו'-ל'

"על הר-גב'ה עלי-לך מבשרת ציון הרימי בכ"ח קולך מבשרת ירושלים הרימי

אל-תיכאי אמרי לערי יהודה הנה אל-היכם :

הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו

הנה שִׁכְרוּ אֶתוֹ ופִּעְלָתוֹ לִפְנֵי :

כרעה עדרו ירעה בזרעו קבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל"

ישעיהו מ' ט' - י"א

"ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי אשר:

החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך

ואמר לך עבדי-אתה בחרתיך ולא מאסתיך : אל-תיכא כי עמך-אני

אל-תשתע כי-אני אליהיך אמצתיך אף-עזרתיך

אף-תמכתיך בימין צדקי"

ישעיהו מ"א : ח' - י'

"כי-נחם יהוה ציון נחם כל-חרכותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן-יהוה ששון

ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה : הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו

כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע : קרוב צדקי יצא ישעי

וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל-זרעי ייחלון...

וישועתי לעולם תהיה

וצדקתי לא תחת"

ישעיהו נ"א : ג' - ר'

"עורי עורי לבשי-עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים

הלוא את-היא המחצבת רהב מחוללת תנין :

הלוא את-היא המחצבת ים מי תהום רבה השמה מעמקי-ים דרך לעבר גאולים"

ישעיהו נ"א : ט' - י'

"מי האמין לשמעתנו

וזרוע יהוה על-מי נגלתה"

"אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם

ואנחנו חשבנוהו נגוע מכה אלהים ומענה :

והוא מחלל מפשענו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו

ובחברתו נרפא-לנו :

כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו"

"כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו"

"ויהוה חפץ דכאו החלי אם-תשים אשם נפשו יראה זרע ואריך ימים וחפץ יהוה

בידו יצלח : מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו

יצדיק צדיק עבדי לרבים

ועונתם הוא יסבל"

ישעיהו נ"ג : א, ד-ו, ח, י

"ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכותני :

ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם"

ישעיהו ס"ג : ה-ו

"איה השם בקרבך את-רוח קדשו : מוליך לימין משה זרוע תפארתו

בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם"

ישעיהו ס"ג : י"א-י"ב

ישעיהו :

" כי-רבו פִּשְׁעֵינוּ נִגְדָךְ וְחַטֹּאתֵינוּ עָנְתָה בָנוּ כִּי-פִשְׁעֵינוּ אֶתְנוּ וְעֹנֹתֵינוּ יִדְעֻנוּם :
פֶּשַׁע וְכַחַשׁ בִּיהֲנֶה וְנִסּוּג מֵאַחַר אֵלֵינוּ דִּבֶּר-עֶשְׂק וְסָרָה הָרוּ וְהִגּוּ מִלֵּב דְּבָרֵי-שִׁקָּר :
וְהִסֵּג אַחֲזֹר מִשְׁפָּט וְצִדְקָה מִרְחוֹק תַּעֲמִד כִּי-כִשְׁלָה בְּרָחוּב אֲמֶת
וּנְכַחָה לֹא-תוּכַל לָבוֹא : נִתְהִי הָאֲמֶת נִעְדָּרְת וְסָר מִרַע מִשְׁתוֹלֵל
וַיִּרְא יְהוָה וַיִּרַע בְּעֵינָיו כִּי-אֵין מִשְׁפָּט :
וַיִּרְא כִּי-אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתַּוְּמֵם כִּי אֵין מִפְּגִיעַ

וַתוֹשַׁע לוֹ זָרְעוֹ

וְצִדְקָתוֹ הִיא סִמְכָתָהּוּ : וַיִּלְבַּשׁ צִדְקָה כְּשִׂרְיָן וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ
וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי נֶקֶם תִּלְבַּשֶׁת וַיַּעַט כַּמְעִיל קִנְיָה :
כַּעַל גְּמֵלוֹת כַּעַל יִשְׁלָם חֲמָה לְצָרְיוֹ גְּמוּל לְאִיְבּוֹ לְאִיִּים גְּמוּל יִשְׁלָם :
וַיִּרְאוּ מִמַּעַרְב אֶת-שֵׁם יְהוָה וּמִמְזֶרֶח-שָׁמֶשׁ אֶת-כְּבוֹדוֹ
כִּי-יָבוֹא כְּנֹהַר צָר רוּחַ יְהוָה נִסְסָה בּוֹ :

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל

וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאֵם יְהוָה : וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְהוָה
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא-יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ
וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם"
ישעיהו נ"ט : י"ב-כ"א

ירמיהו :

" כִּהֵ אָמַר יְהוָה אֵל-יְתֹהֵלֵל חֲכָם בְּחַכְמָתוֹ וְאֵל-יְתֹהֵלֵל הַגְּבוּר בְּגִבוּרָתוֹ
אֵל-יְתֹהֵלֵל עָשִׂיר בְּעֶשְׂרוֹ :
כִּי אִם-בְּזֹאת יְתֹהֵלֵל הַמְתֵּהֵלֵל הַשֶּׁכֶל וַיִּדְעֵ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה
עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאָרֶץ כִּי-בְּאֵלֶּה חִפְצָתִי נָאֵם-יְהוָה"
ירמיהו ט' : כ"ב-כ"ג

התגלמויות נוספות של אלהים:

האבן!

"בן פֶּרֶת יוֹסֵף בֶּן פֶּרֶת עָלִי-עַיִן בְּנוֹת צְעָדָה עָלִי-שׁוֹר"
"וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְזֹזוּ זְרָעֵי יָדָיו מִיַּדִּי אֲבִיר יַעֲקֹב מִשֵּׁם רַעָה אֲבֶן יִשְׂרָאֵל"
בראשית מ"ט: כ"ב, כ"ד

(האם ייתכן כי המילה "אבן" מורכבת משתי מילים, "אב" ו"בן"?)

דוד:

"אבן"

מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים

הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנָה:

מֵאֵת הַהֲנָה הִיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאֵת בְּעֵינֵינוּ:

זֶה-הַיּוֹם עָשָׂה הַהֲנָה נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:

אָנָּה הַהֲנָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה הַהֲנָה הַצְּלִיחָה נָּא:

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם הַהֲנָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית הַהֲנָה

תהלים קי"ח: כ"ב-כ"ו

ישעיהו:

"לֹכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי הַהֲנָה

הַנְּנִי יִסֹּד בְּצִיּוֹן אֲבֶן אֲבֶן בַּחַן פְּנֵת יִקְרַת מוֹסֵד מוֹסֵד הַמַּאֲמִין לֹא יִחַישׁ"

ישעיהו כ"ח: ט"ז

ישעיהו:

"את-יהנה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם :

והיה למקדש ולאבן נגף

ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלים :

וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו : צור תעודה חתום תורה בלמדי :
וחפיתי ליהנה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי-לו : הנה אנכי והילדים אשר
נתן-לי יהנה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהנה צבאות השכן בהר ציון"
ישעיהו ח' : י"ג-י"ח

זכריה :

"שמע-נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי-אנשי מופת המה

כי-הנני מביא את-עבדי צמח :

כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על-אבן אחת שבעה עינים

הנני מפתח פתחה נאם יהנה צבאות ומשתי את-עון הארץ-ההיא ביום אחד

זכריה ג' : ח'-ט'

דניאל : (בתרגום לעברית)

"אתה המלך ראית והנה צלם אחד גדול צלם ענק אשר זהרו חזק מאד עמד לפניך

ומראהו היה נורא"

"וראית אבן שנעקרה שלא ביד אדם פגעה ברגלי הצלם העשויות ברזל וחרס

והדקה אותן לעפר : ואז נפצו יחד הברזל החרס הנחשת הכסף והזהב

והיו כמץ הגרנות בקיץ הרוח נשאה אותם ולא נשאר מהם כל-זכר

והאבן שפגעה בצלם

היתה להר גדול שמלא את כל הארץ !"

דניאל ב' : ל"א, ל"ד-ל"ה

אלהים מספר למשה על "כוכב ושבט" ועל "נביא" !:

"אָרְאָנוּ וְלֹא עֲפָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קְרוֹב דְּרַךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֲזִין

פְּאֲתֵי מוֹאָב וְקַרְקַר כָּל-בְּנֵי-שֵׁת ... וַיִּרְדֵּי מִיַּעֲקֹב ..."

במדבר כ"ד: י"ז-י"ט

"וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי : **נְבִיא** אֲקִים לָהֶם מִקְרֹב אַחֲיָהֶם כְּמוֹךְ

וְנִתְּתֵי דְבָרַי בְּפִיו וְדִבַּר אֲלֵיהֶם אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶנּוּ :

וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע אֵל-דְּבָרַי אֲשֶׁר יִדְבַר בְּשִׁמִּי

אֲנֹכִי אֲדַרְשׁ מֵעַמוּ"

דברים י"ח: י"ז-י"ט

ישעיהו:

"הֲזוֹ לְצַדִּיק יִמְלֹךְ-מְלֹךְ וְלְשָׂרִים לְמִשְׁפַּט יִשְׂרָאֵל"

ישעיהו ל"ב: א'

מלאכי מכריז על "שמש הצדקה" !

"כִּי-הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בְּעֵר פִּתְנוֹר וְהָיוּ כָל-זָדִים וְכָל-עֲשֵׂה רָשָׁעָה

קָשׁ וְלֹהֵט אֶתֶם הַיּוֹם הַבֹּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא-יַעֲזֹב לָהֶם שִׂרְשׁ וְעֲנָף :

וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאֵי שְׁמִי שְׂמֵשׁ צְדָקָה וּמְרִפָּא בְּכַנְפֶיהָ

וַיִּצְאֲתֶם וּפְשָׁתֶם כְּעֶגְלֵי מִרְבֵּק : וְעִסוֹתֶם רָשָׁעִים כִּי-יְהִיוּ אֲפֹר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם

בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת"

מלאכי ג': י"ט-כ"א

"עבדי", "צדיק עבדי"

ישעיהו:

"ועתה אמר יהוה

יוצרי מבטן לעבד לו

לשובב יעקב אליו וישׂראל לא יאסף

ואפבד בעיני יהוה

נאלהי הנה עזי :

ויאמר נקל

מהיותך לי עבד להקים את-שבטי יעקב

ונצירי ישׂראל להשיב

ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד-קצה הארץ :

כה אמר-יהוה גאל ישׂראל קדושו

לכזה-נפש

למתעב גוי

לעבד משלים

מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן

קדש ישׂראל ויבחרך :

כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך

וביום ישועה

עזרתך ואצרך ואתנך לברית עם

להקים ארץ להנחיל נחלות שממות : לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו..."

ישעיהו מ"ט : ה'-ט'

"ולירושלים מבשר אתן : וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ"

ישעיהו מ"א : כ"ז-כ"ח

"הן עבדי אתמך-בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליך משפט לגוים יוציא :

לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו :

קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט :

לא יכהה ולא ירוץ עד-ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחלו :

כה-אמר האל יהנה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה

נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה :

אני יהנה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים :

לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית פלא ישבי חשך :

אני יהנה הוא שמי וכבודי לאחר לא-אתן ותהלתי לפסילים :

הראשנות הנה-באו נחדשות אני מגיד בטרכם תצמחנה אשמיע אתכם"

ישעיהו מ"ב : א'-ט'

"הנה ישפיל עבדי

ירום ונשא וגבה מאד :

כאשר שממו עליך רבים

בן-משחת מאיש מראהו

ותארו מבני אדם

בן יזה גוים רבים

עליו יקפצו מלכים פיהם פי אשר לא-ספר להם ראו ואשר לא-שמעו התבוננו"

ישעיהו נ"ב : י"ג-ט"ו

הידעת במה הזה עבד זה גויים רבים?

בדמו שלו, בדם הנקי של בן-אלהים!

"מי האמין לשמענתנו

וְזָרוּעַ יְהוָה : על-מי נגלתה :

ויעל פיונק לפניו וכשרש מארץ ציה

לא-תאר לו ולא הדר ונראהו ולא-מראה ונחמדהו : נבזה וחדל אישים

איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו :

אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע

מפה אלהים ומענה : והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו

מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא-לנו :

כלנו פצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהנה הפגיע בו את עון כלנו :

נגש והוא נענה ולא יפתח-פיו פשה לטבח יוכל וכרחל לפני גזייה נאלמה

ולא יפתח פיו : מעצר וממשפט לקח ואת-דורו מי ישוחח פי נגזר מארץ חיים

מפשע עמי נגע למו : ויתן את-רשעים קברו ואת-עשיר במתיו על לא-חמס עשה

ולא מרמה בפיו : ויהנה חפץ דכאו החלי

אם-תשים אשם נפשו

יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהנה בידו יצלח :

מעמל נפשו יראה ישבע

בדעתו

יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל :

לכן אחלק-לו ברבים ואת-עצומים יחלק שלל פחת אשר הערה למות נפשו

ואת-פשעים נמנה והוא חטא-רבים נשא ולפשעים יפגיע

ישעיהו נ"ג : א' - י"ב

"נצר" ו"צמח" הם תארים נוספים של אלהים!

"וַיֵּצֵא חֹטֵר מִגִּזְעֵי יִשְׂרָאֵל"

וַיִּצְרֵם מִשְׁרָשָׁיו יַפְרָה :

וַנְחֵה עָלֵינוּ רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת

וַיִּרְאֵת יְהוָה : וַהֲרִיחוּ בִּירְאֵת יְהוָה

וְלֹא-לְמַרְאֵה עֵינָיו וְשִׁפּוֹט וְלֹא-לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ : וְשִׁפְטֵי בְּצַדִּיק דְּלִים
וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעִנְיֵי-אָרֶץ וְהִפָּה-אָרֶץ בְּשִׁבְטֵי פִּי וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יָמִית רָשָׁע :

וְהָיָה צַדִּיק אֲזוּר מִתְּנָיו וְהֶאֱמוּנָה אֲזוּר חֲלָצִיו"

"וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שְׂרָשׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַד לְגַם עַמִּים"

אֲלֵיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ וְהָיְתָה מִנְחָתוֹ כְּבוֹד"

יִשְׁעֵיהוּ י"א : א' -ה' , י'

(ישוע גדל בנצרת, עיר ששמה נגזר מהמילה "נצר")

"בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא אֶצְמִיחַ לְדוֹד צִמְחַת צַדִּיקָה וְעֲשֵׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּאָרֶץ :

בַּיָּמִים הָהֵם תִּנְשָׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם תִּשְׁכּוֹן לְבָטָח וְזֶה אֲשֶׁר-יִקְרָא-לָהּ

יְהוָה צִדְקָנוּ :

כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה : לֹא-יִפְרֹת לְדוֹד אִישׁ יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא בֵּית-יִשְׂרָאֵל :

וְלִכְהֻנָּה הַלְוִיִּם לֹא-יִפְרֹת אִישׁ מִלְּפָנַי מַעֲלָה עוֹלָה וּמִקְטִיר מִנְחָה

וְעֲשֵׂה זָבַח כָּל-הַיָּמִים"

יִרְמִיָּהוּ ל"ג : ט"ו-י"ח

(כאן אנו רואים שוב איש שהוא הן מלך והן כהן אלהים!)

ירמיהו :

"הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְהָיָה וְהִקְמֹתִי לְדָוִד צִמְחָה צְדִיקָה וּמֶלֶךְ מֶלֶךְ וְהִשְׁפִּיל

וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאֶרֶץ : בְּיָמָיו תִּנְשָׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכַּן לְבַטָּח

וְזֶה-שְׁמוֹ אֲשֶׁר-יִקְרָאוּ

יְהוָה צְדִיקָנוּ !"

ירמיהו כ"ג : ה' - ר'

זכריה :

"שְׁמַע-נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתָּה וְרַעְיֶיךָ הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי-אֲנֹשִׁי מוֹפֵת הֵמָּה

כִּי-הֲנִי מֵבִיא אֶת-עֲבָדַי צִמְחָה :

כִּי הִנֵּה הָאֲבָן אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנָי יְהוֹשֻׁעַ עַל-אֲבָן אַחַת שְׁבַעָה עֵינַיִם

הֲנִי מִפְתַּח פֶּתַח נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת-עֹן הָאֶרֶץ-הַזֹּאת בְּיוֹם אֶחָד"

זכריה ג' : ח' - ט'

"וְלָקַחְתָּ כֶּסֶף-וְזָהָב וְעָשִׂיתָ עֲטֹרוֹת וְשִׂמְתָּ בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל :

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הִנֵּה-אִישׁ צִמְחָה שְׁמוֹ

וּמִתְחַתָּיו יִצְמַח וּבָנָה אֶת-הַיִּכָּל יְהוָה :

וְהוּא יִבְנֶה אֶת-הַיִּכָּל יְהוָה וְהוּא-יִשָּׂא הוֹד

וְיָשָׁב וּמָשַׁל עַל-כֶּסֶף וְהָיָה כֹהֵן עַל-כֶּסֶף

וְעֵצַת שְׁלוֹם תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם"

זכריה ו' : י"א - י"ג

(אלהים אמר לנו שכבוד אלהים שייך לו לבדו, ואותו לא יתן לאחר !

היכן עוד ראינו את האיש הזה, שהוא הן מלך והן כהן אלהים? בבראשית י"ד : י"ח !

אלהים אמר לנו שהוא לא יחלוק את כס כבודו עם אחר, לפיכך, "הצמח" הוא

אלהים עצמו !)

עתיק היומין נותן כבוד ל"בן האדם"

דניאל: (בתרגום לעברית)

"רואה הייתי והנה העמדו כסאות ועתיק יומין ישב לבושו היה לבן כשלג ושער ראשו כצמר נקי כסאו היה כלשונות אש וגלגליו כאש דולקת: נהר אש נמשך ויצא מלפניו אלף אלפים שרתו אותו ורבו רבבות עומדים לפניו בית הדין ישב וספרים נפתחו: רואה הייתי אז כי בגלל קול הדברים הגדולים שדברה הקרן נהרגה החיה ואני רואה הייתי ונבלתה השמדה ונתנה לשרפת אש: ושאר החיות ממשלתן הוסרה אבל ארכת חיים נתנה להן עד זמן ומועד:
רואה הייתי בחזיונות לילה והנה עם ענני השמים בא

אחד הדומה לבן אדם

ועד עתיק יומין הגיע והובא לפניו:

שלטון וכבוד ומלכות נתנו לו

וכל העמים האמות והלשונות עבדו לו

שלטונו שלטון עולם שלא יסור וממלכתו לא תכלה"

דניאל ז': ט'-י"ד

(הנביא דניאל רואה חזון בעל עוצמה רבה מאד... אלהים האב, 'עתיק היומין'

נותן את שלטונו ואת כבודו ואת מלכותו על כל העמים, האומות והלשונות

ל"בן האדם" הזה!

מיהו "בן האדם" הזה אשר לו נותן "עתיק היומין" את כבודו, וגם סמכות

על כל הארץ, כמלכות עולמים? אלהים אמר לנו שהוא לעולם לא יתן את

כבודו לאחר! אלהים אינו משקר! כלומר "בן האדם" חייב להיות

התגלמות של אלהים האחד עצמו (!)

אלהים לא יתן את כבודו לאחר!

"אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי

וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא-אֶתֵּן

וּתְהַלְתִּי לְפִסְיִלִים

ישעיהו מ"ב: ח'

"לְמַעַנִי לְמַעַנִי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ יִחַל

וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא-אֶתֵּן

ישעיהו מ"ח: י"א

משה:

"לֹא אִישׁ אֵל וַיִּכְזֹּב

וַיִּבֶן-אָדָם וַיִּתְנַחֵם הֵהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדַבֵּר וְלֹא יִקְיַמְנָה

במדבר כ"ג: י"ט

דוד:

"יִדְוֹךְ יְהוָה כָּל-מַעֲשֵׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יִבְרַכּוּכָהּ : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וַיִּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ :

לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתְךָ וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ :

מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר

תהלים קמ"ה: י"ג

ירמיהו:

"וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר : הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֵלֶיךָ כָּל-כְּשׁוֹר

הַמִּמְנִי יִפְלֵא כָל-דְּבָר

ירמיהו ל"ב: כ"ו-כ"ז

התגלמויות נוספות של אלהים

דוד :

"נָאֵם יְהוָה לְאֹדְנִי

שָׁב לְיְמֵינִי עַד-אֲשִׁית אֲיָכִיךָ הַדָּם לְרִגְלֶיךָ"

תהלים ק"י : א'

(מיהו האדון אליו מדבר יהוה?)

שלמה :

"וְלֹא-לְמִדְתִּי חֲכָמָה וְנִדְעַת קֹד־שִׁים אֲדַע :

מִי עָלָה-שָׁמַיִם וַיִּרַד מִי אֶסֶף-רוּחַ בְּחַפְזֵנוּ

מִי צָרַר-מַיִם בְּשִׁמְלָה מִי הִקִּים כָּל-אֶפְסֵי-אָרֶץ

מָה-שָׁמוּ וּמָה-שָׁם - בָּנוּ כִּי תִדַע :

כל-אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו : אל-תוסף על-דבריו פן-יוכיח בך

ונכזבת"

משלי ל' : ג'-ו'

ישעיהו

"בְּשֵׁנַת-מוֹת הַמָּלַךְ עֲזִיָּהוּ וְאֶרְאָה אֶת-אֹדְנִי יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא וְשׁוֹלֵיו מְלֵאִים

אֶת-הַהִיכָל : שָׂרְפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד

בְּשֵׁתִים יְכֹסֶה פָּנָיו וּבְשֵׁתִים יְכֹסֶה רִגְלָיו וּבְשֵׁתִים יַעֲוֹף : וְקָרָא זֶה אֵל-זֶה וְאָמַר

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

"וְאָמַר אוֹי-לִי כִי-נִדְמִיתִי כִּי אִישׁ טָמֵא-שְׁפֹתִים אֲנִכִּי וּבַתוֹךְ עִם-טָמֵא שְׁפֹתִים

אֲנִכִּי יוֹשֵׁב כִּי אֶת-הַמָּלַךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינַי"

ישעיהו ו' : א'-ג' ה'

"שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם

ויבוא מלך הכבוד :

מי זה מלך הכבוד

יהנה עוזו וגבור

יהנה גבור מלחמה :

שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם

ויבא מלך הכבוד :

מי הוא זה מלך הכבוד

יהנה צבאות

הוא מלך הכבוד

סלה"

תהלים כ"ד : ז' - ל'

"גילי מאד בת-ציון הריעי בת ירושלים

הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על-חמור ועל-עיר בן-אתנות :
והכרתי-רכב מאפרים וסוס מירושלים ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים
ומשלו מים עד-ים ומנהר עד-אפסי-ארץ :
גם-את בך-בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו :
שובו לבצרון אסירי התקנה גם-היום מגיד משנה אשיב לך :
פי-דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על-בניך יגן
ושמתיך כחרב גבור :

ויהנה עליהם יראה ויצא כפרק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע
והלך בסערות תימן : יהנה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני-קלע
ושתו המו כמו-יין ומלאו כמזרק פזויות מזבח : והושיעם יהנה אלהיהם
ביום ההוא כצאן עמו פי אבני-נזר מתנוססות על-אדמתו"
זכריה ט' : ט' - ט"ז

(בשמונה פסוקים אלה אנו רואים את ביאתו הראשונה כמו גם את השניה, של
מלך המשיח! הוא בא תחילה לירושלים כמלך עני רוכב על חמור, לשפוך את
דמו כדי לתת תוקף לברית החדשה שהובטחה. באמצעות חייו הקדושים שלו
עצמו, להושיע את האנושות הנופלת מחטאותיהם.
אזי הוא מופיע כיהוה צבאות הגיבור, המלך הכובש, אשר בא מן השמים,
כשהוא תוקע בשופר מעל ליצירי כפיו, לבריאתו, בעודו ממשיך הלאה להשמיד
את כל אויביו, ולבסס את מלכותו עלי אדמות.)

אנו יודעים מפסוקים אלה, כמו גם מפסוקים אחרים, כגון תהלים כ"ד : י' מיהו
באמת יהוה צבאות...

יהוה צבאות הוא מלך הכבוד!

המלך היושב על כיסאו בסוכת דוד

"ביום ההוא אקים את-סֹכַת דָּוִד הַנְּפֹלֶת

וְגִבְרָתִי אֶת-פְּרָצִיָּהּ וְהִרְסֹתֶיךָ אָקִים וּבְנִיתֶיךָ כִּימֵי עוֹלָם : לְמַעַן יִירָשׁוּ אֶת-שְׂאֵרֵי
אָדָם וְכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נְאֻם-יְהוָה עֲשֵׂה זֹאת"
עמוס ט' : י"א-י"ב

"וְהוֹכֵן בְּחֹסֶד כְּסֵא וַיֵּשֶׁב עָלָיו בְּאַמֶּת בְּאֵל דָּוִד

שֹׁפֵט וְדֹרֵשׁ מִשְׁפָּט וּמְהַר צְדָק !"

ישעיהו ט"ז : ה'

(סוכת [אוהל] דוד הייתה המקום בו שיכן דוד את ארון הברית. רק הכוהנים בני
אהרון, בייחוד הכוהן הגדול, הורשו להיכנס אל הסוכה. הכהן הגדול השמימי
הזה היושב על הכסא הזה, הוא הן המלך, הן כהן אלהים הגדול של כהונת
מלכי-צדק השמימית !)

אלהי ישראל הוא האלף והתו !

"כֹּה-אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלֹי יְהוָה צְבָאוֹת

אֲנִי רֵאשׁוֹן (אלף)

וְאֲנִי אַחֲרוֹן (תו) וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים"

ישעיהו מ"ד : ו'

"שָׁמַע אֱלֹהִים יַעֲקֹב וַיִּשְׁרָאֵל מִקְרָאֵי אֲנִי-הוּא אֲנִי רֵאשׁוֹן אֶף אֲנִי אַחֲרוֹן :

אֶף-יָדִי יְסֻדָּה אֶרֶץ וַיִּמְיֵנִי טַפְחָה שָׁמַיִם קָרָא אֲנִי אֱלֹהִים יַעֲמָדוּ יַחְדָּו"

"קָרְבוּ אֱלֹהִים שָׁמְעוּ-זֹאת לֹא מֵרֵאשׁ בְּסֹתֵר דְּבִרְתִּי מֵעַת הַיּוֹתָה שָׁם אֲנִי נֹעֲתָה

אֲדַנִּי יְהוָה שְׁלַחֲנִי וְרוּחֹו"

ישעיהו מ"ח : י"ב-י"ג, ט"ז

אלהי ישראל הוא מושיענו !

אלהים חזר ואמר לנו כי אין אלהים אחרים, מלבד אלהי ישראל !
הוא בורא שמים וארץ ! רק אלהים לבדו יהיה מושיענו,
אין מושיע מלבדו !

"וַעֲתָה כֹּה-אָמַר יְהוָה בְּרֹאךְ יַעֲקֹב וַיִּצְרַךְ יִשְׂרָאֵל

אֶל-תִּירָא כִּי גִאֲלִיתִךָ קְרָאתִי בְשֵׁמֶךָ לִי-אֶתָּה :

כִּי-תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ-אָנֹכִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּךָ

כִּי-תֵלֵךְ בַּמּוּ-אֵשׁ לֹא תִפְנֶה וְלֹהֲבָה לֹא תִבְעַר-כֶּךָ :

כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ

נִתַּתִּי כְּפָרֶךָ מִצָּרִים כּוֹשׁ וּסְבֵא תַחֲתֶיךָ : מֵאֲשֶׁר יִקְרָתְךָ בְּעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וְאָנֹכִי אֶהְבַּתִּיךָ
וְאֵתָּן אָדָם תַּחֲתֶיךָ וּלְאֲמִים תַּחַת נַפְשֶׁךָ : אֶל-תִּירָא כִּי אִתְּךָ-אָנֹכִי מִמְזִרְחַ אָבִיא וְרַעַךְ
וּמִמַּעַרְבִי אֶקְבָּצֶךָ : אֲמַר לְצַפּוֹן תִּגֵּי וּלְתִימָן אֶל-תִּכְלְאִי הִבִּיאי בְּנֵי מִרְחֹק וּבְנוֹתַי
מִקְצֵה הָאָרֶץ : כֹּל הַנִּקְרָא בְשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יִצְרַתִּיו אֶף-עָשִׂיתִיו"
"אֲתֵם עַדִּי נְאֻם-יְהוָה וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בְּחִרְתִּי לְמַעַן תִּדְעוּ וְתִאֱמִינּוּ לִי וְתִבְיֵנוּ כִּי-אָנֹכִי הוּא

לְפָנַי לֹא-נוֹצֵר אֵל

וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה :

אָנֹכִי אָנֹכִי יְהוָה

וְאֵין מִבְּלַעַדִּי מוֹשִׁיעַ :

אָנֹכִי הַגִּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהִשְׁמַעְתִּי וְאֵין בְּכֶם זֶר וְאֲתֵם עַדִּי נְאֻם-יְהוָה וְאָנֹכִי אֵל :

גַּם-מִיּוֹם אָנֹכִי הוּא וְאֵין מִיָּדַי מִצִּיל אֶפְעַל וּמִי יִשְׁיַכְנֶה כֹּה-אָמַר יְהוָה

גִּאֲלֵכֶם קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל ..."

"אָנֹכִי יְהוָה קְדוֹשְׁכֶם בּוֹרֵא יִשְׂרָאֵל מִלְּפָנֶיכֶם"

ישעיהו מ"ג : א' - ז', י' - י"ד, ט"ו

"יְהוָה אֵין כְּמוֹךְ

וְאֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ

בְּכֹל אֲשֶׁר-שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנוֹנוּ : וּמִי כְעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר הָלַךְ
הָאֱלֹהִים לְפָדוֹת לוֹ עַם לְשׁוּם לֶךְ שֵׁם גְּדֵלוֹת וּנְרָאוֹת לְגִרְשׁ מִפְּנֵי עִמָּךְ אֲשֶׁר-פָּדִיתָ
מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם : וַתִּתֵּן אֶת-עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לֶךְ לְעַם עַד-עוֹלָם וְנֹאמְתָה יְהוָה הִייתָ לָהֶם
לְאֱלֹהִים"

דברי הימים א' י"ז : כ' - כ"ב

"אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד

זוֹלָתִי אֵין אֱלֹהִים

אֲאִזְרֶךְ וְלֹא יִדְעֻתָנִי : לְמַעַן יִדְעוּ מִמִּזְרַח-שָׁמֶשׁ וּמִמְעַרְבָהּ, כִּי-אֶפֶס בְּלִעְדֵי

אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד :

יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֲשֵׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא רַע אֲנִי יְהוָה עֲשֵׂה כָל-אֱלֹהִים"

"יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּיהְנוּהָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא-תִבָּשׂוּ וְלֹא-תִכְלְמוּ עַד-עוֹלָמֵי עַד :

כִּי כֹה אָמַר-יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹהִים יִצֵּר הָאֶרֶץ וְעֲשֵׂה הוּא כּוֹנֵנָה לֹא-תִהְיוּ

בְּרָאָה לְשִׁבְתָּ יִצְרָה אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד : לֹא בִסְתֵר דִּבְרָתִי בְּמִקּוֹם אֶרֶץ חֹשֶׁךְ לֹא

אָמַרְתִּי לְזָרַע יַעֲקֹב תִּהְיוּ בְּקִשְׁוֹנֵי אֲנִי יְהוָה דְּבַר צְדָק מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל"

"מִי הַשְּׁמִיעַ זֹאת מִקִּדְּמָם מֵאֵז הַגִּידָה הַלּוֹא אֲנִי יְהוָה

וְאֵין-עוֹד אֱלֹהִים מִבְּלִעְדֵי

אֵל-צְדִיק וּמוֹשִׁיעַ אֵין זוֹלָתִי :

פְּנוּ-אֵלֵי וְהִנֵּשְׁעוּ

כָּל-אֶפְסֵי-אֶרֶץ כִּי אֲנִי-אֵל וְאֵין עוֹד :

כִּי נִשְׁבַּעְתִּי יִצְאָ מִפִּי צְדָקָה דְּבַר וְלֹא יָשׁוּב כִּי-לִי תִכְרַע כָּל-בְּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל-

לְשׁוֹן"

ישעיהו מ"ה : ה' - ז', י"ז - ט', כ"א - כ"ג

משה :

"רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֲלֵהִים עִמָּדַי אֲנִי אֲמִית וְאֶחָיָה מִחַצְתֵי נְאֻמֵי אֲרָפֶא

וְאֵין מִיַּדֵי מִצִּיל"

דברים ל"ב : ל"ט

דוד :

"שָׁכַחוּ אֵל מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרַיִם"

תהלים ק"ו : כ"א

ישעיהו :

"הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אָבֹטַח וְלֹא אֶפְחָד

כִּי-עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה יִהְיֶה

וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה :

וּשְׂאֲבָתָם-מֵיָם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה"

ישעיהו י"ב : ב'-ג'

"וְהֶאֱכַלְתִּי אֶת-מוֹנִיךָ אֶת-בְּשָׂרָם וְכַעֲסִים דָּמָם יִשְׁפְּרוּן וַיִּדְעוּ כָּל-בָּשָׂר

כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב"

ישעיהו מ"ט : כ"ו

"וַיִּדְעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב"

ישעיהו ס' : ט"ז

הושע :

"וְאֲנֹכִי יְהוָה אֲלֵהֶיךָ מֵאֲרָץ מִצְרַיִם וְאֵלֵהֶם זוֹלָתִי לֹא תִדַּע וּמוֹשִׁיעַ אֵין בְּלָתִי"

הושע י"ג : ד'

ישוע(ה) כביטוי פעיל של אלהים לאורך התנ"ך

"כֹּה אָמַר יְהוָה בְּעַת רְצוֹן עֲנִיתִיךָ

וּבְיוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ

וְאַצְרִיךָ וְאַתְּנֶנְךָ לְבְרִית עִם לְהַקִּים אָרְץ לְהַנְחִיל נְחִלוֹת שִׁמְמוֹת"

ישעיהו מ"ט: ח'

"מֵה-נְאוּוֹ עַל-הַהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב

מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ"

ישעיהו נ"ב: ז'

"וַיֵּרָא כִּי-אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתַּוְּמֵם כִּי אֵין מִפְּגִיעַ

וַתוֹשַׁע לוֹ זְרַעוֹ

וַצְדָּקָתוֹ הִיא סִמְכָתָהּ

וַיִּלְבַּשׂ צְדָקָה כַּשֵּׂרָיִן וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרִאשׁוֹ

וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדֵי נֶקֶם תִּלְבַּשֵׁת וַיַּעַט כַּמְעִיל קִנְיָהּ"

ישעיהו נ"ט: ט"ז-י"ז

"לֹא-יִשְׁמַע עוֹד חֲמָס בְּאַרְצֶךָ שֶׁד וְשָׂבָר בְּגִבּוֹלֶיךָ

וְקָרְאת יְשׁוּעָה חוֹמַתֶיךָ

וּשְׁעָרֶיךָ תִּהְיֶה"

ישעיהו ס': י"ח

אלהים מושיענו הוא "מלאך יהוה" !

ישעיהו:

"נִיאָמַר אַךְ-עַמִּי הִמָּה בְּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ

וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ :

בְּכָל-צָרָתָם לֹא צָר

וּמְלֶאךָן פָּנְיוֹ הוֹשִׁיעֵם

בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גָאֵלָם וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל-יְמֵי עוֹלָם :

וְהִמָּה מָרוּ וְעִצְבוּ אֶת-רוּחַ קְדָשׁוֹ ..."

ישעיהו ס"ג: ח'-ל'

"לֵב טְהוֹר בְּרָא-לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי :

אֵל-תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֵל-תִּקַּח מִמֶּנִּי :

הִשִּׁיבָה לִּי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי"

תהלים נ"א: י"ב-י"ד

"כִּי אֲנִכִּי יִדְעָתִי אֶת-הַמַּחְשָׁבֹת אֲשֶׁר אֲנִכִּי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם-יְהוָה

מַחְשָׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לְתֵת לָכֶם אַחֲרֵית וְתִקְנָה :

וּקְרָאתֶם אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם וְהִתְפַּלְלֶתֶם אֵלַי וְשִׁמְעָתִי אֲלֵיכֶם :

וּבִקְשֶׁתֶם אֹתִי וּמְצֹאתֶם כִּי תִדְרֹשְׁנִי בְּכָל-לְבַבְכֶם :

וְנִמְצָאתִי לָכֶם נְאֻם-יְהוָה וְשִׁבְתִּי אֶת-שְׁבִיתְכֶם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם"

ירמיהו כ"ט: י"א-י"ד

"נִחְמוּ נַחְמוּ עַמִּי יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם : דַּבְּרוּ עַל-לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ

כִּי מְלֹאָה צָבָאָה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי לִקְחָהּ מִיַּד יְהוָה כְּפָלִים בְּכָל-חַטָּאתֶיהָ"

ישעיהו מ': א'-ב'

אלהים מושיענו באמצעות ידו וזרועו !

משה :

"וְאָנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא-יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהֵלֵךְ וְלֹא בְיַד חֲזָקָה : וְשַׁלַּחְתִּי אֶת-יָדִי וְהִכִּיתִי אֶת-מִצְרַיִם בְּכֹל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאֶחָרֵי-כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם" שמות ג' : י"ט-כ'

יהושע :

"אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ יְהוָה אֶל-הֵיכָם אֶת-מִי הִירָדֵן מִפְּנֵיכֶם עַד-עֲבָרְכֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֶל-הֵיכָם לַיָּם-סוּף אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ מִפְּנֵינוּ עַד-עֲבָרְנוּ : לְמַעַן דַּעַת כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת-יַד יְהוָה כִּי חֲזָקָה הִיא לְמַעַן יִרְאוּ אֶת-יְהוָה אֶל-הֵיכָם כָּל-הַיָּמִים" יהושע ד' : כ"ג-כ"ד

דוד :

"מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי-נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה-לוֹ יְמִינוֹ וְזְרוּעַ קַדְשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צַדִּיקְתּוֹ : זָכַר חֲסִדּוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָּל-אַפְסֵי-אָרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ" תהלים צ"ט : א'-ג'

ישעיהו :

"חֲשֵׁף יְהוָה אֶת-זְרוּעַ קַדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל-הַגּוֹיִם וְרְאוּ כָּל-אַפְסֵי-אָרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ" ישעיהו נ"ב : י'

"וַיִּרְא יְהוָה וַיִּרַע בְּעֵינָיו כִּי-אֵין מִשְׁפָּט :

וַיִּרְא כִּי-אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי אֵין מִפְּגִיעַ

וּתּוֹשַׁע לוֹ זָרְעוֹ

וְצַדִּיקְתּוֹ הִיא סִמְכָתָהּוּ : וַיִּלְבַּשׂ צַדִּיקָה פִּשְׁרֶיךָ וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ

וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדֵי נָקָם תְּלַבֵּשׂת וַיַּעַט פִּמְעֵיל קִנְיָהּ :

כַּעַל גְּמֵלוֹת כַּעַל יְשָׁלֵם חֲמָה לְצַרְיֹו גְּמוּל לְאִיְבֹי לְאֵיִים גְּמוּל יְשָׁלֵם"

ישעיהו נ"ט : ט"ו-י"ח

"וְאָבִיט וְאֵין עֶזֶר וְאִשְׁתּוֹמֵם וְאֵין סוּמְךָ וּתּוֹשַׁע לִי זָרְעִי וְחֲמָתִי הִיא סִמְכָתִנִּי :

וְאָבוּס עַמִּים בְּאִפִּי וְאִשְׁכַּרְם בְּחֲמָתִי וְאוֹרִיד לְאָרֶץ נִצְחָם"

ישעיהו ס"ג : ה'-ו'

"מִי הָאֵמִין לְשִׁמְעַתְנוּ וְזָרְעֵי יְהוָה עַל-מִי נִגְלָתָה"

"אָכֵן חָלִינוּ הוּא נִשָּׂא וּמְכָא בֵּינוּ סְבָלָם"

וְאִנְחָנוּ חֲשַׁבְנָהּוּ נִגּוּעַ מִכַּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה :

וְהוּא מָחֵל לְלִ מִפְּשָׁעֵנוּ מְדַכָּא מִעֲוֹנֵתֵינוּ מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלֵינוּ

וּבְחִבְרָתוֹ נִרְפָּא-לָנוּ :

כָּלְנוּ כִּצְאֵן תְּעִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ וַיְהוּהָ הַפְּגִיעַ בּוֹ אֵת עֶזְרֵנוּ כָּלְנוּ"

"כִּי נִגְזַר מֵאָרֶץ חַיִּים מִפְּשַׁע עַמִּי נִגַּע לָמוֹ"

"וַיְהוּהָ חֲפִץ כִּפְאוֹ הַחֲלִי אִם-תְּשִׁים אֶשְׁם נִפְשׁוֹ ..."

יְצַדִּיק צַדִּיק עֲבָדֵי לְרַבִּים

וַעֲוֹנֹתָם הוּא יִסְבֵּל"

ישעיהו נ"ג : א', ד'-ו', ח', י'

אלהי ישראל הוא אבינו האוהב !

אמת זו אנו רואים במקומות שונים בכתבי הקודש.

משה :

"הֲלִיְהוּהַ תִּגְמְלוּ-זֹאת עִם נָכַל וְלֹא חָכָם

הָלוּא-הוּא אָבִיךָ קָנָךְ הוּא עֲשֶׂךָ נִכְנָנְךָ"

דברים ל"ב : ו'

דוד :

"נִבְרַךְ דָּוִד אֶת-יְהוָה לְעֵינָי כָּל-הַקְּהָל נְיֹאמְרֵי דָּוִד

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מְעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם"

דברי הימים א' כ"ט : י'

"שִׁירוֹ לְאֱלֹהִים זָמְרוּ שְׁמוֹ סִלּוֹ לְרֹכֵב בְּעֲרֻבוֹת בָּיָה שְׁמוֹ וְעֲלִזוּ לְפָנָיו.

אָבִי יְתוּמִים וְדָבַן אֱלֻמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֶן קִדְשׁוֹ"

תהלים ס"ח : ה' - ו'

"הוּא יִקְרָאנִי אָבִי אַתָּה אֱלֹהֵי נְצוּר יְשׁוּעָתִי"

תהלים פ"ט : כ"ז

ישעיהו :

"כִּי-אַתָּה אָבִינוּ כִּי אֲבָרְכֶם לֹא יִדְעֵנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִפְיָרְנוּ

אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ גֹאֲלֵנוּ מְעוֹלָם שְׁמֹךְ"

ישעיהו ס"ג : ט"ז

ישעיהו:

"נַעֲתֶה יְהוָה אֲבִינוּ אֶתְּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאֶתְה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדָךְ כְּלָנוּ"

ישעיהו ס"ד: ז'

ירמיהו:

"כַּעֲת הַהִיא יִקְרָאוּ לִירוּשָׁלַם כְּסָא יְהוָה וְנִקְווּ אֵלֶיהָ כָּל-הַגּוֹיִם לְשֵׁם יְהוָה לִירוּשָׁלַם

וְלֹא-יִלְכוּ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרָרוֹת לְכֶם הַרְעָ :

בְּיָמִים הַהֵמָּה יִלְכוּ בֵית-יְהוּדָה עַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ יַחְדָּו מֵאֶרֶץ צְפוֹן

עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם : וְאָנֹכִי אֲמַרְתִּי אֵיךְ אֲשִׁיתֶךָ בְּבָנִים

וְאֶתֶן-לְךָ אֶרֶץ חֲמֻדָּה נִחְלַת צְבִי צְבָאוֹת גּוֹיִם וְאֶמַר

אָבִי תִקְרָאוּ- לִי

וּמֵאַחֲרַי לֹא תִשׁוּבוּ : אֲכֹן בְּגִדְהָ אֲשֶׁה מַרְעָה בֵּן בְּגִדְתֶם בֵּי בֵית יִשְׂרָאֵל נְאֻם-יְהוָה"

ירמיהו ג': י"ז-כ'

"כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה רְנֹו לִיעֶקֶב שִׁמְחָה וְצַהֲלוּ בְּרֵאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאֶמְרוּ

הוֹשֵׁעַ יְהוָה אֶת-עַמֶּךָ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל :

הַנְּגִי מִבֵּיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צְפוֹן

וְקַבְּצֵתִים מִיִּרְכַתִּי-אֶרֶץ בָּם עוֹר וּפֶסֶת הָרָה וַיִּלְדֹת יַחְדָּו קָהֵל גְּדוֹל יִשׁוּבוּ הִנֵּה :

בְּכִכֵּי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילִם אוֹלִיכֶם אֶל-נַחְלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יִשָּׁר לֹא יִפְשְׁלוּ בָהּ כִּי-

הַיִּיתִי לִישְׂרָאֵל לְאָב"

ירמיהו ל"א: ו'-ח'

דניאל:

"רואה הייתי והנה העמדו כסאות

ועתיק יומין ישב

לבושו היה לבן כשלג ושער ראשו כצמר נקי

כסאו היה כלשונות אש וגלגליו כאש דולקת : נהר אש נמשך ויצא מלפניו

אלף אלפים שרתו אותו ורבו רבבות עומדים לפניו

בית הדין ישב

וספרים נפתחו"

דניאל ז' : ט'-ל'

מלאכי:

"בן יְכַבֵּד אָב וְעֹבֵד אֲדֹנָיו

וְאִם-אָב אָנִי אֵיִה כְבוֹדִי

וְאִם-אֲדֹנִים אָנִי אֵיִה מוֹרְאִי"

מלאכי א' : ו'

"הֲלוֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ

הֲלוֹא אֵל אֶחָד בְּרָאֵנוּ

מִדּוּעַ נִבְגַּד אִישׁ בְּאָחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ"

מלאכי ב' : ל'

אלהים מצווה עלינו לאהוב את אלהים ואת רעינו

"כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא

פקד עון אבות על-בנים על-שלשים ועל-רבעים לשנאי :

ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי"

שמות כ' ה'-ו'

"ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאדך"

דברים ו' ה'

"כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך

להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על-פני האדמה :

לא מרבכם מכל-העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם

כי-אתם המצט מכל-העמים : כי מאהבת יהוה אתכם

ומשמרו את-השבעה אשר נשבע לאבותיכם

הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך-מצרים :

וידעת כי-יהוה אלהיך הוא האלהים

האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהבי ולשמרי מצותו לאלהי דור :

ומשלם לשנאיו אל-פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל-פניו ישלם-לו :

ושמרת את-המצוה ואת-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם

ושמר יהוה אלהיך לך את-הברית ואת-החסד אשר נשבע לאבותיך :

ונאהבך וברכך והרבך וברך פרי-בטונך ופרי-אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך

שגר-אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר-נשבע לאבותיך לתת לך :

ברוך תהיה מכל-העמים לא-יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך :

והסיר יהוה מן-כל-חלי וכל-מדוי מצרים הרעים אשר ידעת

לא ישימם בך ונתנם בכל-שנאיך"

דברים ז' ו'-ט"ו

"לא-תשנא את-אחיך בלבבך הוכח תוכיח את-עמיתך ולא-תשא עליו חטא :

לא-תקם ולא-תטור את-בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהנה"

ויקרא י"ט : י"ז-י"ח

"וכי-יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו : פאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם

ואהבת לו כמוך פי-גרים הייתם בארץ מצרים אני יהנה אלהיכם"

ויקרא י"ט : ל"ג-ל"ד

"ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו"

דברים ה' : ט'

"ועתה ישראל מה יהנה אלהיך שאל מעמך פי אם-ליראה את-יהנה אלהיך ללכת

בכל-דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את-יהנה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך :

לשמר את-מצות יהנה ואת-חקותיו אשר אנכי מצוה היום לטוב לך :

הן ליהנה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל-אשר-בה : רק באבתיך חשק יהנה

לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל-העמים פיום הזה : ומלתם את ערלת

לבבכם וערפכם לא תקשו עוד : פי יהנה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני

האדנים האל הגדל הגבור והנורא אשר לא-ישא פנים ולא יקח שחד :

עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה :

ואהבתם את-הגר פי-גרים הייתם בארץ מצרים :

את-יהנה אלהיך תירא אתו מעבד ובו תדבק ובשמו תשבוע :

הוא תהלתך והוא אלהיך אשר-עשה אתך את-הגדלת ואת-הנוראת האלה אשר ראו

עיניך : בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה

ועתה שמך יהנה אלהיך פכוכבי השמים לרב"

דברים י' : י"ב-כ"ב

"ומל יהנה אלהיך את-לבבך ואת-לבב זרעך לאהבה את-יהנה אלהיך

בכל-לבבך ובכל-נפשך למען חייך"

דברים ל' : ו'

"כי-קרוב אליך הדבור מאד בפיו ובלבבך לעשותו : ראה נתתי לפניך היום

את-החיים ואת-הטוב ואת-המנות ואת-הרע : אשר אנכי מצונך היום

לאהבה את-יהוה אלהיך

ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקותיו ומשפטי וחיית ורביית וברכך יהוה אלהיך
בארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה : ואם-יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחית

לאלהים אחרים ועבדתם : הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא-תארכו ימים

על-האדמה אשר אתה עבר את-הירדן לבוא שמה לרשתה :

העדתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ החיים והמנות נתתי לפניך

הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך :

לאהבה את-יהוה אלהיך

לשמע בקלו ולדבקה-בו כי הוא חייך וארך ימיך לשבת על-האדמה

אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם

דברים ל' : י"ד-כ'

"כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך

נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך :

מאשר יקררת בעיני נכבדת ואני אהבתיך

ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך : אל-תירא כי אתך-אני ממזרח אביא ורעך

וממערב אקבצך : אמר לצפון תני ולתימן אל-תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי

מקצה הארץ : כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף-עשיתיו

ישעיהו מ"ג : ג'-ז'

"הגיד לך אדם מה-טוב ומה-יהנה דורש ממך כי אם-עשות משפט ואהבת חסד

והצנע לכת עם-אלהיך"

מיכה ו' : ח'

"כי-טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונו : פן אברכך בחיי בשמך אשא כפי"

תהלים ס"ג : ד'-ה'

אלהים קיים כאב אוהב
רק משום שאלהים קיים גם כבן אוהב!
מדוע?

משום שכל שמותיו של אלהים הם שמות נצחיים.
"אב" הוא אחד משמותיו הנצחיים של אלהים.

אלהים הוא אבינו אך ורק משום

שאלהים הוא אב!

הוא אב נצחי!

אלהים קיים כאב מטרם הבריאה,

רק משום שאלהים האחד גם קיים

כ"בן נצחי"!

אינך יכול להיות אב, אם אין לך ילד, בן!

אנו יודעים אמת זו משום שאלהים שזר אמת אלוהית זו לאורך כתבי הקודש כולם.
כל שעליך לעשות הוא לקרוא את האמת הזו בעשרות מקומות שונים בכתובים,
המאשרים את בן האלהים ברכים מפניו והתגלמויותיו של אלהינו!

"...על-פי שְׁנֵי עֵדִים או על-פי שְׁלֹשָׁה-עֵדִים יִקוּם דְבָר!"

דברים י"ט: ט"ו

"נְדַמּוּ עַמִּי מִבְּלִי הַדַּעַת"

הושע ד': ו'

פסוקים רבים מאשרים את האמת הזו אודות בן אלהים!

הבה נבחן מספר דוגמאות...

אך ראשית כל, הבה נביט בפעם הראשונה
שהמילה "אהבה" מופיעה בכתבי הקודש...

היכן, אתם חושבים, מופיעה המילה לראשונה? ומי משתמש בה?

"וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַהֲאֱלֹהִים נָסָה אֶת-אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי

: וַיֹּאמֶר קח-נא אֶת-בְּנִיךָ אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ אֶת-יִצְחָק

וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמִּזְרָח וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ"

בראשית כ"ב: א' - ב'

(השימוש הראשון במילה "אהבה" בתנ"ך הוא על ידי אלהים, המורה לאברהם,

'אבי האמונה', להעלות את בנו, לעולה לאלהים.

בנו נולד מהתעברות ולידה נסיות. אלהים עשה זאת כדי להראות לנו משהו מן

המסתורין הגדול יותר, אותו שזר אלהים לאורך כתבי הקודש כולם. זהו סיפור
אהבה אמיתי, אותו אנו מוצאים בדפים הכתובים של כתבי הקודש! סיפור האהבה

של בן האלהים, אשר ייוולד מהתעברות נסית, ויהפוך מאוחר יותר לעולה

אלוהית בה ישתמש אלהים כדי לפדות את האנושות.)

"וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה-לוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְּנִי

בראשית כ"ב: ח'

"וְלֹא-לְמַדְתִּי חֲכָמָה וְדַעַת קְדָשִׁים אֲדַע ...

מֵה-שְׁמוֹ

וּמֵה-שֵׁם-בְּנִי כִּי תִדְעַ :

כָּל-אִמְרַת אֱלֹהִים צְרוּפָה מְגִן הוּא לַחֲסִים בּוֹ :

אֶל-תּוֹסֵף עַל-דְּבָרָיו פֶּן-יִוְכַח בְּךָ וְנִכְזַבְתָּ"

משלי ל': ג' - ו'

"מי האמין לשמעתנו
וזרוע יהוה על-מי נגלתה :
ישעיהו נ"ג: א'

"נאם יהוה לאדני
שב לימיני עד-אשית איביך הדם לרגליך"
תהלים ק"י: א'
(דוד המלך ידע את האמת הגדולה הזו על אחדותו המורכבת של אלהים.)

"וירא יהוה וירע בעיניו כי-אין משפט :
וירא כי-אין איש וישתומם כי אין מפגיע

ותושע לו זרעו

וצדקתו היא סמכתהו :
"וילבש צדקה פשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת"
ישעיהו נ"ט: ט' ו-י"ז

"רואה הייתי בחזיונות לילה והנה עם ענני השמים
בא אחד הדומה לבן אדם
ועד עתיק יומין הגיע והובא לפניו :
שלטון וכבוד ומלכות נתנו לו
וכל העמים האמות והלשונות עבדו לו
שלטונו שלטון עולם שלא יסור וממלכתו לא תכלה"
דניאל ז': י"ג-י"ד

"וְאִיכָה אֲשִׁית בֵּינֶךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זְרַעֲךָ וּבֵין זְרַעֲהָ

הוּא (זרעה) יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ נְאֻתָהּ (הנחש) תְּשׁוּפְנוּ עֵקֶב"

בראשית ג': ט"ו

"כִּי אָנִי שָׂר - צָבָא - יְהוָה עֲתָה כָּאתִי"

יהושע ה': י"ד

"לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם אוֹת

הַגָּה הָעֲלָמָה הָרָה וַיִּלְדֶת בֶּן

וַיִּקְרָאת שְׁמוֹ עֲמָנוּ אֵל"

ישעיהו ז': י"ד

"כִּי - יִלְד יִלְד - לָנוּ

בֶּן נִתֵּן - לָנוּ

וַתְּהִי הַמְּשֻׁרָה עַל - שְׂכָמוֹ

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ

פְּלָא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אָבִי - עַד שָׂר - שְׁלוֹם"

ישעיהו ט': ה'

('מלאך יהוה' הכריז את שמו למנוח, ואמר כי שמו 'פלא' (שופטים י"ג: י"ח)

'פלא' הוא אחד מן השמות אשר ניתנו בנבואה אודות בן אלהים עצמו!)

"וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲבַקֵּשׁ לְהִשְׁמִיד אֶת - כָּל - הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל - יְרוּשָׁלַם :

וְשִׁפְכֵתִי עַל - בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם רוּחַ חַן וְתַחֲנוּנִים

וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר - דָּקְרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפַּד עַל - הַיָּחִיד

וְהִמַּר עָלָיו כְּהִמַּר עַל - הַבְּכוֹר"

זכריה י"ב: ט' - י'

"יְפִיפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוֹצַק חַן בְּשִׁפְתוֹתַיךָ עַל-פֶּן בְּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם : חגור-חרבך
על-יָרֵךְ גְּבוּר הוֹדֵךְ וְהִדְרֵךְ :

וְהִדְרֵךְ צָלַח רֶכֶב עַל-דֶּבֶר-אָמֶת וְעִנְיָה-צָדֵק וְתוֹרֵךְ נוֹרְאוֹת יְמִינֵךְ"
כִּסְאֵךְ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד : שָׁבַט מִיֶּשֶׁר שָׁבַט מַלְכוּתֵךְ : אֶהְבֵּת צָדֵק וְתִשְׁנֵא-רָשָׁע

עַל-פֶּן מְשַׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ

שָׁמֵן שִׁשׁוֹן מִחֲבֻרֵךְ"

תהלים מ"ה : ג'-ה', ז'-ח'

"אֲסַפְּרָה אֶל-חֵק יְהוָה אָמַר אֵלַי

בְּנֵי אֶתְּהָ אָנִי הַיּוֹם יִלְדֵתֶיךָ :

שָׁאֵל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה גוֹיִם נִחַלְתֶּךָ וְאֶחָזַקְתֶּךָ אִפְסֵי-אָרֶץ : תִּרְעַם בְּשִׁבְט בְּרוּזל כִּכְלֵי יוֹצֵר
תִּנְפָצִים : וְעַתָּה מַלְכִים הִשְׁכִּילוּ הַנְּסֵרוּ שְׁפֹטֵי אָרֶץ : עֲבָדוּ אֶת-יְהוָה בִּירְאָה וְגִילוּ
בְּרַעְדָּה : נִשְׁקוּ-בַר פֶּן-יֵאָנֶף וְתִאֲבָדוּ דְרָךְ כִּי-יִבְעַר כְּמַעַט אִפּוֹ אֲשֶׁרֵי כָל-חוֹסֵי בּוֹ"

תהלים ב' : ז'-י"ב

"כָּל-הַיּוֹם שָׁמִי מִנְּאֶץ :

לָכֵן יִדַע עַמִּי שָׁמִי

לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי-אָנִי-הוּא הַמְדַבֵּר הַגִּנִּי :

מֵה-נָאוּו עַל-הַהָרִים רִגְלֵי מְבַשֵּׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מִשְׁמִיעַ יִשׁוּעָה

אִמַר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ"

ישעיהו נ"ב : ה'-ז'

"וְלִירוּשָׁלַם מְבַשֵּׂר אֶתֶן"

ישעיהו מ"א : כ"ז

"הִנֵּה עַל-הַהָרִים רִגְלֵי מְבַשֵּׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם"

נחום א' : ט"ו

משיחנו: בן דוד, בן האדם, ובן אלהים!

נתן:

"לך ואמרת אל-דניד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה-לי הבית לשבת"
"ואגד לך ובית יבנה-לך יהוה: והיה פי-מלאו ימיך ללכת עם-אבותיך
והקימותי את-זרעך אחריך אשר יהיה מבניך והכניותי את-מלכותו:

הוא יבנה-לי בית וכננתי את-כסאו עד-עולם:

אני אהיה-לו לאב

והוא יהיה-לי לבן

וחסדי לא-אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך:

והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד-העולם

וכסאו יהיה נכון עד-עולם:

ככל הדברים האלה וככל החזון הזה בן דבר נתן אל-דניד

דברי הימים א' י"ז: ד', י"ט"ו (ראה גם שמואל ב' ז': ד'-ה', י"א-י"ז)

ירמיהו:

"ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו לאמור: כה אמר יהוה

אם-תפרו את-בריתי היום ואת-בריתי הלילה

ולבלתי היות יומם-ולילה בעתם:

גם-בריתי תפר את-דוד עבדי מהיות-לו בן מלך על-כסאו

ואת-הלואים הפהנים משרתי: אשר לא-יספר צבא השמים ולא ימד חול הים

בן ארבה את-זרע דוד עבדי ואת-הלואים משרתי אתי

ירמיהו ל"ג: י"ט-כ"ב

"נָאֵם יְהוָה לְאֲדֹנָי

שֵׁב לְיְמֵינִי עַד-אָשִׁית אֶיְבֹיךָ הַדָּם לְרִגְלֶיךָ"

תהלים ק"י: א'

(אם המשיח הוא בנו של דוד, איך ייתכן שדוד קורא לו 'אדני'?)

"תִּצְבּוּ מַלְכֵי-אֲרָץ וְרוֹזְנִים נֹסְדוּ-יַחַד עַל-יְהוָה וְעַל-מְשִׁיחוֹ :

בְּנִתְקָה אֶת-מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ : יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק אֲדֹנָי יִלְעַג-לְמוֹ

: אִזְ יְדַבֵּר אֱלִימוֹ בְּאִפוֹ וּבְחִירוֹנוֹ יִבְהַלְמוֹ :

וְאָנִי נֹסֶכְתִּי מַלְכֵי עַל-צִיּוֹן הַר-קְדוֹשִׁי :

אֲסַפְּרָה אֶל-חֹק יְהוָה אָמַר אֵלַי

בְּנֵי אֶתְּהָ אָנִי הַיּוֹם יִלְדְּתֶיךָ :

שָׁאֵל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה גּוֹיִם נִחְלָתְךָ וְאֶחָזְתְּךָ אֶפְסֵי-אֲרָץ :

תִּרְעַם בְּשֹׁבֵט בְּרִזָּל כְּכֹלִי יוֹצֵר תִּנְפְּצֵם"

תהלים ב': ב'-ט'

"תְּהִי-יְדָךָ עַל-אִישׁ יְמִינְךָ עַל-בֶּן-אָדָם אֲמַצְתָּ לָךְ"

תהלים פ': י"ח

דניאל:

"שבעים שבעים נחתך על-עמך ועל-עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם חטאות
ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא
ולמשח קדש קדשים :

ותדע ותשפל מן-מצא דבר להשיב ולבנות ירושלים עד-משח נגיד
שבעים שבועה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים :

ואחרי השבעים ששים ושנים

יפרת משח

ואין לו

והעיר והקדש ישחית עם נגיד הפא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות

: והגביר ברית לרבים שבוע אחד ונחצי השבוע ישפית זבח ומנחה

ועל פנה שקוצים משמים ועד-כלה ונחרצה תתן על-שמים"

דניאל ט': כ"ד-כ"ז

ירמיהו:

"שאלו-נא וראו אם-ילד זכר מדוע ראיתי כל-גבר ידיו על-חלציו פיולדה

ונהפכו כל-פנים לירקון : הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו

ועת-צרה היא לייעקב וממנה יושע :

והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות

אשבר עלו מעל צנארך ומוסרותיך אנתק ולא-יעבדו-בו עוד זרים :

ועבדו את יהוה אל היותם ואת דוד מלכם אשר אקים להם"

ירמיהו ל': ו'-ט'

אלהים מלכנו ורוענו נהיה למשיח ולשה לעולה!

"יהנה רעי לא אַחֲסֹר"

תהלים כ"ג: א'

"ניאמר יצחק אל-אברהם אביו ניאמר אבי ניאמר הנני בני ניאמר הנה האש והעצים

ואיה השה לעלה: ניאמר אברהם אל הים ירא-לו השה לעלה בני"

בראשית כ"ב: ז'-ח'

"הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על-חמור"

"בדם-בריתך שלחתי אסינך"

זכריה ט': ט', י"א

"ובחברתו נרפא-לנו:

כלנו פצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהנה הפגיע בו את עון כלנו:

נגש והוא נענה ולא יפתח-פיו כשה לטבח יוכל וכרחל לפני גזייה נאלמה

ולא יפתח פיו"

ישעיה נ"ג: ה'-ז'

"על הר-גבה עלי-לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלים

הרימי אל-תיראי אמרי לעמי יהודה הנה אל היכם:

הנה אדני יהנה בחזק יבוא וזרעו משלה לו

הנה שקרו אתו ופעלתו לפניו:

כרעה עדרו ירעה

בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל"

ישעיהו מ': ט'-י"א

" כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּנִי אֶל-הָרָעִים וְדַרְשֵׁתִי אֶת-צֹאנֵי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּתִּים מִרְעוֹת צֹאן
וְלֹא-יָרְעוּ עוֹד הָרָעִים אוֹתָם וְהִצַּלְתִּי צֹאנֵי מִפִּיהֶם וְלֹא-תִהְיֶינָן לָהֶם לְאֹכְלָה :
כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּנִי-אֲנִי וְדַרְשֵׁתִי אֶת-צֹאנֵי וּבִקְרָתִים :
כְּבִקְרַת רֹעֵה עֲדָרוֹ בַּיּוֹם-הַיּוֹתוֹ כְּתוֹךְ-צֹאנֹו נִפְרָשׁוֹת כִּן אֲבַקֵּר אֶת-צֹאנֵי
וְהִצַּלְתִּי אֶתְהֶם מִכָּל-הַמְקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִפְצוּ שָׁם בַּיּוֹם עַנְּן וְעָרְפֶל :
וְהוֹצֵאתִים מִן-הָעַמִּים וּקְבָצְתִים מִן-הָאֲרָצוֹת וְהִבִּיאֹתִים אֶל-אֲדָמְתָם
וְרַעִיתִים אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל בְּאֲפִיקִים וּבְכָל מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ :
בְּמַרְעָה-טוֹב אֲרַעֶה אֹתָם וּבְהָרִי מְרוֹם-יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נֹוֹהֵם שָׁם תִּרְבְּצֶנָה בְּנוֹה טוֹב
וּמַרְעָה שָׁמֶן תִּרְעִינָה אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל : אֲנִי אֲרַעֶה צֹאנֵי נְאֻנֵי אַרְבִּיצִים נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה
: אֶת-הָאֲבֹדֶת אֲבַקֵּשׁ וְאֶת-הַנִּדְחֹת אֲשִׁיב וְלִנְשַׁבְּרֹת אֲחַבֵּשׁ וְאֶת-הַחֹלֵה אֲחַזֵּק
וְאֶת-הַשְּׂמֵנָה וְאֶת-הַחֹזֶקֶה אֲשַׁמֵּיד אֲרַעֲנָה בְּמִשְׁפָּט "
"וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאנֵי וְלֹא-תִהְיֶינָה עוֹד לְבֹז וְשִׁפְטֹתַי בֵּין שָׁה לְשָׁה : וְהִקְמֹתִי עֲלֵיהֶם
רֹעֵה אֶחָד וְרַעֵה אֶתְהֶן אֶת עֲבָדַי דְּוִיד הוּא יֲרַעֵה אֹתָם וְהוּא-יִהְיֶה לְהֵן לְרֹעֵה :
וְאֲנִי יִהְיֶה אֶהְיֶה לָהֶם לְאֵלֵהִים וְעֲבָדַי דָּוִד נְשִׂיא בְּתוֹכָם אֲנִי יִהְיֶה דִּבְרָתִי : וְכִרְתִּי לָהֶם
בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חֲיָה-רַעֵה מִן-הָאָרֶץ וְיָשְׁבוּ בַּמִּדְבָּר לְבִטָּח וְיִשְׁנֹוּ בַּיַּעֲרִים :
וְנָתַתִּי אוֹתָם וּסְבִיבוֹת גְּבַעְתִּי בְּרִכָּה וְהוֹרְדֹתִי הַגֹּשֶׁם בְּעֵתוֹ גֹּשְׁמִי בְּרִכָּה יִהְיֹו "
יחזקאל ל"ד : י"ט-ו, כ"ב-כ"ו

"שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים נְאֻם-יְהוָה כִּי אֲנִי בְּעֲלֹתִי בְּכֶם וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר
וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן :
וְנָתַתִּי לְכֶם רָעִים כָּלִבִּי וְרַעוּ אֶתְכֶם דַּעַה וְהִשְׁכִּיל"
ירמיהו ג' : י"ד-ט"ו

אלהים אינו יכול למות משום שאלהים הוא רוח נצחית

אך אלהים העלה את בשרו הנקי מחטא לעולה,

עבור האנושות מלאת החטאים.

מיהו ומהו האדם?

הגברים והנשים, בני-אדם (אדם וחווה), נבראו ונועדו לאינטימיות אמיתית עם בוראם, ולמעמד של בניו. אלו המשיגים אינטימיות זו ונכנעים לאלהיהם האוהב הופכים לכלתו הנצחית הנבחרת. משום שהאמת על זהותו של המין האנושי היא שהגברים והנשים הם בניו של אלהים, אבודים וגוססים, מורחקים מאביהם האוהב, או פדויים ונושעים באמצעות מותו ותחייתו של משיח אלהים, ישוע.

"הַאֲתִיּוֹת שְׁאֵלוּנִי עַל-בְּנֵי יִשְׁעִיהוּ מִ"ה : י"א"

(ישעיהו נ"ד : ה'-ח', ס"ב : א'-ז'; ירמיהו ג' : ו'-ח')-י"ד ; הושע ב' : ט"ו-כ"ה)

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמִנוּ כְּדִמוֹתֵנוּ"

וַיִּרְדּוּ בְדִגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ

: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם :

וַיִּבְרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבִשְׁתֶּהּ וּרְדוּ

בְּדִגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיַּה הָרֹמֶשֶׂת עַל-הָאָרֶץ"

בראשית א' : כ"ו-כ"ח

"מִה-אָנוּשׁ כִּי-תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן-אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ :

וַתַּחֲסֹרְהוּ מַעַט מֵאֵלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֹרְהוּ : תְּמַשִּׁילָהוּ בְּמַעֲשֵׂי

יָדָיךָ כֹּל שִׁפְהַ תַּחַת-רַגְלָיו"

תהלים ח' : ד'-ו'

"אֲנִי-אָמַרְתִּי אֶל-הַיָּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם : אַכְּנֶן כָּאָדָם תְּמוֹתוֹן..."

תהלים פ"ב : ו'-ז'

"וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִמַּד וְלֹא יִסְפָּר וְהָיָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר-יֹאמַר

לָהֶם, לֹא-עָמִי אַתֶּם יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי אֵל-חַי"

הושע ב' : א'

בעיית החטא של האדם : ריחוק מאלהים

"וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֶל רַחוּם וַחֲנוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְנֶאֱמַת :
נִצֹּר חֶסֶד לְאֱלֹפַיִם נִשְׂא עֹן וְנִפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֹן אָבוֹת עַל-
בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים עַל-שְׁלִישִׁים וְעַל-רִבְעִים"
שמות ל"ד : ו' ז' ; במדבר י"ד : י"ח

"לא-יומתו אבות על-בנים ובנים לא-יומתו על-אבות איש בְּחַטָּאוֹ יוֹמָתוֹ"
דברים כ"ד : ט"ז

"אָרוּר אֲשֶׁר לֹא-יָקִים אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה-הַזֹּאת"
דברים כ"ז : כ"ו

(מה פירוש הדבר? האם הכוונה היא שכל מי שאינו מקיים את כל התורה הכתובה,
אלא מפר דבר אחד בלבד, נכשל והוא ארוּר?)

"הֲזֵן לֹא-קָצְרָה יָד-יְהוָה מִהוֹשִׁיעַ וְלֹא-כָבְדָה אֲזִנּוֹ מִשְׁמוֹעַ :
כִּי אִם-עֲוֹנֹתֵיכֶם הָיוּ מִבְּדֵלִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם
וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ"
ישעיהו נ"ט : א'-ב'

"לְכוּ-נָא וְנִזְכָּחָה יֵאמֶר יְהוָה אִם-יְהִיוּ חַטָּאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ אִם-יֵאָדִימוּ
כַּתּוּלַע כְּצִמָּר יְהִיוּ : אִם-תֵּאָבוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוֹב הָאָרֶץ תֵּאֱכֹלוּ :
וְאִם-תִּמְאַנּוּ וּמְרִיתֶם חָרַב תֵּאֱכֹלוּ כִּי פִי יְהוָה דָּבָר"
ישעיהו א' : י"ח-כ'

דוד :

"אמר נבל בלבבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עשה-טוב : יהנה משמים השקיף על-בני-אדם לראות הגש משפיל דרש את-אלהים : הפל סר יחדו נאלחו אין

עשה-טוב אין גם-אחד"

תהלים י"ד : א'-ג' (גם תהלים נ"ג : א')

"פי לא-יצדק לפניך כל-חי"

תהלים קמ"ג : ב'

ישעיהו :

"למה-לי רב-זבחיקם יאמר יהנה שבצתי עלות אילים וחלב מריאים

ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי"

ישעיהו א' : י"א

"ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל-צדקתינו ונבל פעלה כלנו ועוננו פרוח ישאנו

: ואין-קורא בשמך מתעורר להחזיק בך פי-הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד-עוננו

ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל-צדקתינו ונבל פעלה כלנו ועוננו פרוח ישאנו :

ואין-קורא בשמך מתעורר להחזיק בך פי-הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד-עוננו"

ישעיהו ס"ד : ה'-ו'

ירמיהו :

"פי אם-תכבסי בנתר ותרבי-לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהנה"

ירמיהו ב' : כ"ב

"נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו פי ליהנה אל הינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו

ועד-היום הזה ולא שמענו בקול יהנה אל הינו"

ירמיהו ג' : כ"ה

ירמיהו :

"עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָטוּ-אֱלֹהֵי וַחֲטֹאֹתֵיכֶם מִנְעוּ הַטּוֹב מִכֶּם :

כִּי-נִמְצְאוּ בְעַמִּי רָשָׁעִים יָשׁוּר כָּשֶׁךְ יְקוּשִׁים הִצִּיבוּ מִשְׁחֵית אַנְשִׁים יִלְכְּדוּ :

כְּכֹלֹב מָלֵא עוֹף בֶּן בְּתִיָּהֶם מְלֵאִים מִרְמָה עַל-בֶּן גְּדֹלוֹ וַיַּעֲשִׂירוּ :

שָׁמְנוּ עֲשָׂתוֹ גַּם עָבְרוּ דְבָרַי-רַע דִּין לֹא-דָנוּ דִּין יְתוֹם וַיִּצְלִיחוּ

וּמִשְׁפָּט אֲבִיוֹנִים לֹא שָׁפְטוּ :

הַעַל-אֱלֹהֵי לֹא-אָפְקֹד נָאִם-יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר-כָּזָה לֹא תִתְּנֶם נַפְשֵׁי :

שָׁמָּה וְשַׁעֲרוֹרָה נְהִיָּתָה בְּאַרְץ : הַנִּבְאִים נִבְאוּ בְשִׁקֵּר וְהִכְהִינִים יְרֵדוּ עַל-יְדֵיהֶם

וְעַמִּי אֶהְבּוּ כֵן "

ירמיהו ה' : כ"ה-ל"א

יחזקאל :

"אָמַר אֲלֵיהֶם חִי-אֲנִי נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה אִם-אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם-בְּשׁוֹב רָשָׁע

מִדְּרַכּוֹ וְחִיָּה

שׁוֹבוּ שׁוֹבוּ מִדְּרַכֵּיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תִּמּוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל :

וְאַתָּה בֶּן-אָדָם אָמַר אֶל-בְּנֵי-עַמְּךָ צְדָקַת הַצְּדִיק לֹא תִצְלֶנּוּ בְּיוֹם פְּשָׁעוֹ וְרָשָׁעַת הָרָשָׁע

לֹא-יִכָּשֵׁל בָּהּ בְּיוֹם שׁוֹבוֹ מִרְשָׁעוֹ וְצְדִיק לֹא יוּכַל לְחַיּוֹת בָּהּ בְּיוֹם חֲטֹאתָו :

בְּאֶמְרֵי לְצְדִיק חִיָּה יְחִיָּה וְהוּא-בְטַח עַל-צְדָקָתוֹ וְעָשָׂה עֹנֵל כָּל-צְדָקָתוֹ לֹא תִזְכְּרֶנָּה

וּבְעֹלּוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה בּוֹ יָמוּת :

וּבְאֶמְרֵי לְרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְשָׁב מִחֲטָאתוֹ וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצְדָקָה : חִבֵּל יָשִׁיב רָשָׁע גְּזֵלָה

יִשְׁלַם בְּחֻקוֹת הַחַיִּים הַלֵּךְ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עֹנֵל חִיו יְחִיָּה לֹא יָמוּת :

כָּל-חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא לֹא תִזְכְּרֶנָּה לוֹ מִשְׁפָּט וְצְדָקָה עָשָׂה חִיו יְחִיָּה "

יחזקאל ל"ג : י"א-ט"ז

"הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת הִיא תָמוּת בֵּן לֹא-יִשָּׂא בְעוֹן הָאָב וְאָב לֹא יִשָּׂא בְעוֹן הַבֵּן
צְדָקַת הַצַּדִּיק עָלָיו תִּהְיֶה וְרַשְׁעוֹת רַשָּׁע עָלָיו תִּהְיֶה : וְהִרְשָׁע כִּי יָשׁוּב מִכָּל-חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה וְשָׁמַר אֶת-כָּל-חֻקוֹתַי וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה חַיָּה יִחְיֶה לֹא יָמוּת :
כָּל-פֹּשְׁעֵי אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזְכְּרוּ לוֹ בְּצַדִּיקְתּוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה יִחְיֶה :
הִחְפִּץ אֲחַפְּץ מוֹת רַשָּׁע נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה הֲלוֹא בְּשׁוֹבוֹ מִדַּרְכָּיו וְחָיָה :
וּבְשׁוֹב צַדִּיק מִצְדִּיקְתּוֹ וְעָשָׂה עוֹל כָּכֵל הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר-עָשָׂה הִרְשָׁע יַעֲשֶׂה וְחַי כָּל-
צְדִיקְתּוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה לֹא תִזְכְּרֶנָּה בְּמַעְלוֹ אֲשֶׁר-מָעַל וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר-חָטָא בָּם יָמוּת :
וְאִמַּרְתֶּם לֹא יִתְכַּן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי

שָׁמְעוּ-נָא בַּיִת יִשְׂרָאֵל הַדְּרָכִי לֹא יִתְכַּן הֲלֹא דִרְכֵיכֶם לֹא יִתְכַּנוּ :
בְּשׁוֹב-צַדִּיק מִצְדִּיקְתּוֹ וְעָשָׂה עוֹל וּמַת עֲלֵיהֶם בְּעוֹלוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה יָמוּת :
וּבְשׁוֹב רַשָּׁע מִרַשְׁעוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה נִיעַשׂ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה הוּא אֶת-נַפְשׁוֹ יִחְיֶה :
וַיִּרְאֶה וַיָּשׁוּב וַיָּשׁוּב מִכָּל-פֹּשְׁעֵי אֲשֶׁר עָשָׂה חַיָּה יִחְיֶה לֹא יָמוּת :
וְאָמְרוּ בַּיִת יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְכַּן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי

הַדְּרָכִי לֹא יִתְכַּנוּ בַּיִת יִשְׂרָאֵל הֲלֹא דִרְכֵיכֶם לֹא יִתְכַּן :
לִכֵּן אִישׁ כַּדְּרָכָיו אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם בַּיִת יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה
שׁוֹבוּ וְהָשִׁיבוּ מִכָּל-פֹּשְׁעֵיכֶם וְלֹא-יִהְיֶה לָכֶם לְמִכְשׁוֹל עוֹן :
הַשְּׁלִיכוּ מֵעַלְיֶכֶם אֶת-כָּל-פֹּשְׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פָּשַׁעְתֶּם בָּם
וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה וְלָמָּה תָמוּתוּ בַּיִת יִשְׂרָאֵל :

כִּי לֹא אֲחַפְּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה

וְהָשִׁיבוּ וְחַיּוּ"

יחזקאל י"ח : כ'-ל"ב

(כיצד יכול האדם לעשות לעצמו לב חדש ורוח חדשה? רק אלהים יכול לתת את

הדברים הללו. ראה עמוד 84 [ירמיהו ל"א : ל'-ל"ג ויחזקאל ל"ו : כ'-כ"ז])

הפתרון של אלהים לחטא : כפרת הדם של אלהים

כדי לפדות את הדם מלא החטאים של האנושות, אנו צריכים לדם טהור של בן אדם. אך תנאי זה שולל את כל האנשים עלי אדמות, משום שבדמם של כל בני האדם קיים חטא מפילת אדם וחווה. כיצד יצליח אלהים לבצע את הבלתי-אפשרי?
אלהים בא אל העולם בבשר ובדם טהורים מחטא

כדי לפדות בשר מלא חטאים !

"שֶׁה תָּמִים זָכַר בֶּן-שָׁנָה יִהְיֶה לָּכֶם מִן-הַכֹּבָשִׁים וּמִן-הָעִזִּים תִּקְחוּ"
"וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם
וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסֶחַ : וּלְקַחְתֶּם אֶגְדַּת אֶזוּב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר-בַּסֶּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל-
הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן-הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח-בֵּיתוֹ
עַד-בֹּקֶר : וְעָבַר יְהוָה לִנְגֹף אֶת-מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי
הַמְּזוּזוֹת וּפֶסֶחַ יִהְיֶה עַל-הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחֵית לְבֹא אֶל-בְּתִיכֶם לִנְגֹף :
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה לְחֻק-לֶךְ וּלְכַנִּיךְ עַד-עוֹלָם"

שמות י"ב : ה', כ"א-כ"ד

"כִּי נִפְשׁ הַבֶּשֶׂר בַּדָּם הוּא וְאֲנִי נִתְתִּיו לָכֶם עַל-הַמְּזִבַּח לְכַפֵּר עַל-נַפְשׁוֹתֵיכֶם"

כי-הדם הוא בנפש יכפר

ויקרא י"ז : י"א

"וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעַלְמָם בְּשִׁגְם הוּא בָשָׂר"

בראשית ו' : ג'

"הַרְנִינּוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם-עֲבַדְדִּיו יִקּוּם וְנִקָּם יֵשִׁיב לְצַרְיוֹ וְכִפֹּר אֲדַמְתּוּ עִמּוֹ"

דברים ל"ב : מ"ג

"וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲלֵהִים יְרָאָה-לוֹ הַשָּׁה לְעֹלָה בְּנִי"

בראשית כ"ב : ח'

"הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר

הַמִּמְנִי יִפְלֵא כָל-דְּבָר"

ירמיהו ל"ב: כ"ו-כ"ז

"וְכִפֹּר אַהֲרֹן עַל-קַרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדָּם חַטָּאת הַכֹּפְרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יִכַּפֵּר עָלֶיךָ

לְדַרְתֵּיכֶם קֹדֶשׁ-קֹדָשִׁים הוּא לַיהוָה"

שמות ל': י'

"וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּימֵי נְעוּרֶיךָ וַהֲקִימֹתִי לְךָ בְּרִית עוֹלָם"

"וַהֲקִימֹתִי אֲנִי אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר וַיְדַעְתָּ כִּי-אֲנִי יְהוָה :

... בְּכֹפְרֵי-לְךָ לְכָל-אֲשֶׁר עָשִׂיתָ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה"

יחזקאל ט"ז: ס', ס"ב-ס"ג

"מִי-אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעִבֵּר עַל-פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית נִחַלְתּוּ לֹא-הִחֲזִיק לְעַד אַפּוֹ

כִּי-חִפֵּץ חֶסֶד הוּא : יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עוֹנֵתֵינוּ

וְתִשְׁלַיְךָ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל-חַטָּאוֹתֶם"

מיכה ז': י"ח-י"ט

"זָכַר-אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל כִּי עֲבָדֵי-אֶתָּה יִצְרָתִיךָ עָבָד-לִי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנְשָׁנִי :

מִחִיתִי כָעַב כָּעַב פֶּשַׁעֶיךָ וְכַעֲנֹן חַטָּאוֹתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גָאֲלֹתִיךָ :

רָנוּ שְׂמִים כִּי-עָשָׂה יְהוָה הֲרִיעוּ תַחְתִּיּוֹת אֲרָץ פָּצְחוּ הָרִים רָנָה יַעַר וְכָל-עֵץ בּוֹ

כִּי-גָאֵל יְהוָה יַעֲקֹב

ובְּיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר"

ישעיהו מ"ד: כ"א-כ"ג

"כי כגבה שמים על-הארץ גבר חסדו על-יראיו :
כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את-פשיעו"
תהלים ק"ג : י"א-י"ב

"בחסד נאמת יכפר עון וכיראת יהנה סור מרע"
משלי ט"ז : ר'

"והוא מחלל מפשיעו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו
ובחברתו נרפא-לנו :
ישעיהו נ"ג : ה'

"גילי מאד בת-ציון הריעי בת ירושלים
הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על-חמור ועל-עיר בן-אתנות"
גם-את בדם-בריתך שלחתי אסיכך מבור אין מים בו"
זכריה ט"ז : ט', י"א

(מהי ברית הדם עליה מדבר אלהים? הברית החדשה !)

של מי הדם? הדם של המלך העני,

אלהי השמים, אשר בא בכשר טהור מחטא,

שנכנס אל ירושלים כשהוא רוכב על חמור,

כדי להביא 'ישועה' לישראל ולכל בני האדם

אשר ישובו אל אלהיהם !)

ברית אלהים החדשה עם האדם !

"ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתיים על-הארץ הזאת ובניתיים ולא אהרס

ונטעתיים ולא אתוש :

ונתתי להם לב לדעת אתי

כי אני יהנה והיו-לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי-ישבו אלי בכל-לבם"

ירמיהו כ"ד : ו' - ז'

"הטו אונכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם

ברית עולם

חסדי דוד הנאמנים"

ישעיהו נ"ה : ג'

"ואני זאת בריתי אותם אמר יהנה

רוחי אשר עליך ודברי אשר-שמתי בפיך

לא-ימושו מפייך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהנה מעתה ועד-עולם"

ישעיהו נ"ט : כ"א

"כה אמר יהנה אם-תפרו את-בריתי היום ואת-בריתי הלילה

ולבלתי היות יומם-ולילה בעתם :

גם-בריתי תפר את-דוד עבדי מהיות-לו בין מלך על-כסאו

ואת-הלואים הכהנים משרתי :

אשר לא-יספר צבא השמים ולא ימד חול הים פן ארבה את-זרע דוד עבדי

ואת-הלואים משרתי אתי"

ירמיהו ל"ג : כ' - כ"ב

"הנה ימים באים נאם-יהנה וכרתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה

ברית חדשה :

לא כברית אשר כרתי את-אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים

אשר-המה הפרו את-בריתי ואנכי בעלתי כם נאם-יהנה :

כי זאת הברית אשר אכרת את-בית ישראל אחרי הימים ההם נאם-יהנה

נתתי את-תורתך בקרבם ועל-לבים אכתובנה

והייתי להם לאלהים והמה יהיו-לי לעם :

ולא ילמדו עוד איש את-רעהו ואיש את-אחיו לאמר דעו את-יהנה

כי-כולם ידעו אותי למקטנם ועד-גדולם נאם-יהנה

כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר-עוד"

ירמיהו ל"א : ל'-ל"ג

"לכן אמר לבית-ישראל כה אמר אדני יהנה לא למענכם אני עשה בית ישראל

כי אם-לשם-קדשי אשר חללתם בגוים אשר-באתם שם : וקדשתי את-שמי הגדול

המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי-אני יהנה נאם אדני יהנה

בהקדשי בכם לעיניהם : ולקחתי אתכם מן-הגוים וקבצתי אתכם מפל-הארצות

והבאתי אתכם אל-אדמתכם :

וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מפל טמאותיכם ומפל-גלוליכם

אטהר אתכם : ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם

והסרתי את-לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר :

ואת-רוחי אתן בקרבכם

ועשיתי את אשר-בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם : וישבתם בארץ אשר נתתי

לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים : והושעתי אתכם מפל

טמאותיכם וקראתי אל-הדגן והרביתי אתו ולא-אתן עליכם רעב"

יחזקאל ל"ו : ב-כ"ט

"והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים : ונתתי להם לב אחד ודרך אחד

ליראה אותי כל-הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם :

וכרתי להם ברית עולם אשר לא-אשוב מאחריהם להטיבי אותם

ואת-יראתי אמן בלבכם לבלתי סור מעלי :

וששתי עליהם להטיב אותם

ונטעתים בארץ הזאת באמת בכל-לבי ובכל-נפשי

ירמיהו ל"ב : ל"ח-מ"א

"והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אהיה את עבדי דניד הוא ירעה אתם והוא-יהיה להן לרעה : ואני יהנה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהנה דברתי

: וכרתי להם ברית שלום :

והשבתי חיה-רעה מן-הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביצרים :

ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו"

יחזקאל ל"ד : כ"ג-כ"ו

"בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך, ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהנה :

כי-מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי-נח עוד על-הארץ פן נשבעתי מקצף עליך

ומגער-בך : כי הקרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא-ימוש

וברית שלומי

לא תמוט אמר מרחמך יהנה"

ישעיהו נ"ד : ח'-'ל'

"שאו לשמים עיניכם והביטו אל-הארץ מתחת כי-שמים כעשן נמלחו

והארץ כבגד תבלה...

וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת

ישעיהו נ"א : ו'

"ואתם כִּהְנִי יְהוָה תִּקְרְאוּ מִשְׁרָתִי אֶל־הֵינּוּ יֹאמֶר לָכֵם חֵיל גּוֹיִם תֹּאכְלוּ וּבְכַבּוּדֵם

תִּתְיַמְרוּ : תַּחַת בְּשִׁתְּכֶם מִשְׁנֵה וּכְלִמָּה יִרְנּוּ חֶלְקֵם לָכֵן בְּאַרְצָם מִשְׁנֵה יִירָשׁוּ

שְׂמֵחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם : כִּי אֲנִי יְהוָה אֱהַב מִשְׁפָּט שֵׁנָא גָזַל בְּעוֹלָה

וְנָתַתִּי פְעֻלָּתָם בְּאַמַּת וּבְרִית עוֹלָם אֲכַרֹּת לָהֶם :

... כִּי הֵם זָרַע בְּרֶךְ יְהוָה :

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי-יִשְׁע מְעִיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי

כְּחֹתֶן יִכְהֵן פָּאָר וְכַכְּלָה תַעֲדָה כְּלִיהָ

ישעיהו ס"א : ו' - י'

"וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם

וְהִסְרֹתִי לֵב הָאֲבֹן מִבְּשָׁרְכֶם וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב בָּשָׂר :

לְמַעַן בְּחַקֹּתִי יִלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטֵי יִשְׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אֹתָם

וְהָיוּ-לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים"

יחזקאל י"א : י"ט-כ'

"לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי פּוֹתֵחַ אֶת-קִבְרוֹתֵיכֶם

וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל :

וַיַּדְעֻתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה בּוֹפְתֹחִי אֶת-קִבְרוֹתֵיכֶם וּבֹהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי :

וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם וְחִייתֶם

וְהִנָּחֲתִי אֶתְכֶם עַל-אֲדַמַּתְכֶם וַיַּדְעֻתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה דֹּבְרָתִי וְעֹשֵׂיתִי נָאִם-יְהוָה"

"וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם

וְנָתַתִּים וְהִרְבִּיתִי אוֹתָם וְנָתַתִּי אֶת-מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכְכֶם לְעוֹלָם"

יחזקאל ל"ז : י"ב-י"ד, כ"ו

לידתו, חייו, מותו ותחייתו של המשיח

כפי שניבאו כתבי הקודש

שה האלהים

"ניאמר יהוה אל-אברהם למה זה צחקך שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי :

היפלא מיהוה דבר

למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן"

בראשית י"ח : י"ג-י"ד

"ניאמר יצחק אל-אברהם אביו ניאמר אבי ניאמר הנני בני ניאמר הנה האש והעצים

ואיה הששה לעלה : ניאמר אברהם

אלהים יראה-לו הששה לעלה

בני"

בראשית כ"ב : ז'-ח'

"ניאמר, שמעו-נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים פי תלאו גם את-אלהי :

לכן?תן אדני הוא לכם אות

הנה העלמה קרה וילדת בן

וקראת שמו עמנו אל :

חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב"

ישעיהו ז' : י"ג-ט"ו

"הנה אני יהוה אלהי כל-בשר

הממני יפלא כל-דבר"

ירמיהו ל"ב : כ"ז

"כי-יִלָּד יֶלֶד-לָנוּ

בֵּן נֶתַן-לָנוּ

וְתָהִי הַמְּשָׁרָה עַל-שְׁכֵמוֹ

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ

אֵל גְּבוּר

אָבִי-עַד שֵׁר-שְׁלוֹם

לְסִרְבָּה הַמְּשָׁרָה וּלְשְׁלוֹם אֵין-קֶץ עַל-כִּפְסֵא דָוִד וְעַל-מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין

אֶתָּה וּלְסִעְדָּה בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם

קִנְיַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה-זֹאת"

ישעיהו ט' : ה' - ו'

"וְעוֹד אָנִי מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה

וְהָאִישׁ גְּבֻרִיָּאל אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּחִזּוֹן בַּתְּפִלָּה מְעַף בִּיעָף נֹגַע אֵלַי כַּעַת מִנַּחַת-עָרֵב :

וַיְבִין וַיְדַבֵּר עִמִּי וַיֹּאמֶר דְּנִיָּאל עַתָּה יֵצְאֵתִי לְהַשְׁפִּילֶךָ בִּינָה : בַּתְּחִלַּת תַּחֲנוּנֶיךָ יֵצֵא דְבַר

וְאָנִי בָאתִי לְהַגִּיד כִּי חֲמוּדוֹת אֶתָּה וּבֵין בְּדַבְּרֵךָ וְהֵבֵן בַּמְרָאָה :

שְׂבָעִים שְׂבָעִים נִחַתְךָ עַל-עַמְּךָ וְעַל-עִיר קְדֻשְׁךָ לְכֹלֵא הַפֶּשַׁע וּלְחַתֵּם חַטָּאוֹת

וּלְכַפֵּר עוֹן וּלְהַבְיֵא צְדָקָה עַל־מִים וּלְחַתֵּם חִזּוֹן וּנְבִיא וּלְמַשִּׁחַ קְדֻשׁ קְדָשִׁים :

וְתַדַּע וְתִשְׁפֹּל מִן-מִצָּא דְבַר לְהַשִּׁיב וּלְבַנוֹת יְרוּשָׁלַם עַד-מְשִׁיחַ נְגִיד

שְׂבָעִים שְׂבָעָה וְשְׂבָעִים שְׁשִׁים וּשְׁנַיִם תָּשׁוּב וּנְבִנְתָה רְחוּב וְחֲרוּץ וּבְצוּק הַעֲתִים :

וְאַחֲרֵי הַשְׂבָעִים שְׁשִׁים וּשְׁנַיִם

יְפָרַת מְשִׁיחַ

נְאִיִן לוֹ

דְּנִיָּאל ט' : כ"א - כ"ו

"וְאַתָּה בֵּית-לֶחֶם אֲפָרְתָהּ

צָעִיר לְהִיּוֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדָה

מִמֶּנּוּ לִי יֵצֵא לְהִיּוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל

וּמוֹצֵאֲתוֹ מִקְדָּם מִימֵי עוֹלָם :

לְכֵן יִתְנַם עַד-עַת יוֹלְדָה יוֹלְדָה וַיִּתֵּר אָחִיו יְשׁוּבוּן עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

וְעָמַד וְרָעָה בְּעֵז יְהוָה בְּגֵאוֹן שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיו וַיִּשְׁבוּ

כִּי-עָתָה יִגְדַּל עַד-אַפְסֵי-אָרֶץ!"

מִיכָה ה' : א'-ג'

"זָבַח וּמִנְחָה לֹא-חִפְצָתָ אֲזַנִּים כְּרִיתָ לִי עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאַלְתָּ :

אֲזַ אֲמַרְתִּי הִנֵּה-בָאֲתִי בַמְּגִלַּת-סֵפֶר כְּתוּב עָלַי :

לַעֲשׂוֹת-רְצוֹנֶךָ אֱלֹהֵי חִפְצָתִי וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲי :

בִּשְׂרָתִי צָדֵק בְּקִהְלָ רַב הִנֵּה שִׁפְתֵי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדַעְתָּ :

צָדִיקְתָּךְ לֹא-כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לְבִי אֲמוּנַתְךָ וַתְּשׁוּעַתְךָ אֲמַרְתִּי לֹא-כִחַדְתִּי

חֲסִדְךָ וְנֹאמַתְךָ לְקִהְלָ רַב :

אַתָּה יְהוָה-לֹא-תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמְּנֵי חֲסִדְךָ וְנֹאמַתְךָ תְּמִיד יִצְרוּנִי"

תְּהִלִּים מ' : ז'-י"ב

"הִנְנִי שֹׁלַח מַלְאָכִי וּפְנֵה-דְרָךְ לְפָנָי וּפְתָאֵם יָבוֹא אֶל-הַיְכָלוֹ הַזֶּה וְאָשֶׁר-אַתֶּם

מִבְּקָשִׁים וּמִלְאָךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר-אַתֶּם תִּפְצִים הִנֵּה-בָא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת"

מִלְאָכִי ג' : א'

"הִנֵּה יִשְׁכִּיל עֲבָדֵי יְרוּסָה וְנִשְׂאָה וְגִבָּה מְאֹד :

כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים כֵּן-מִשְׁחַת מְאִישׁ מִרְאֵהוּ וַתֵּאָרוּ מִבְּנֵי אֲדָם :

כֵּן יִזָּה גוֹיִם רַבִּים עָלָיו יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם

כִּי אֲשֶׁר לֹא-סֵפֶר לָהֶם כָּאוֹ וְאֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ הַתְּבוּנָנוּ"

יִשְׁעִיָּהוּ נ"ב : י"ג-ט"ו

"רוח אֲדֹנָי יְהוָה עָלַי יַעַן מָשַׁח יְהוָה אֹתִי לְבִשָׁר עֲנוּיִם
 שְׁלַחֲנִי לְחִבְשׁ לְנִשְׁבָּרֵי-לֵב לְקָרֵא לְשִׁבוּיִם דְּרוּר וְלְאַסּוּרִים פֶּקַח-קוֹחַ :
 לְקָרֵא שְׁנַת-רְצוֹן לַיהוָה וַיּוֹם נָקָם לְאַלְהֵינוּ לְנַחֵם כָּל-אֲבָלִים :
 לְשׁוֹם לְאַבְלֵי צִיּוֹן לְתַת לָהֶם פָּאֵר תַּחַת אֶפֶר שְׁמֵן שִׁשׁוֹן תַּחַת אֲבָל
 מַעֲטָה תַּהַלָּה תַּחַת רוּחַ בְּהָה וְקָרָא לָהֶם אֵילֵי הַצֹּדֵק מִטַּע יְהוָה לְהַתְּפָאֵר"
 ישעיהו ס"א : א' - ג'

"מִי הָאָמִין לְשִׁמְעַתְנוּ וְזָרוּעַ יְהוָה עַל-מִי נִגְלָתָה : וַיַּעַל פִּיּוֹנֵק לְפָנָיו
 וְכִשְׂרָשׁ מֵאָרֶץ צִיָּה לֹא-תֵאָר לוֹ וְלֹא הִדָּר וְנִרְאָהוּ וְלֹא-מִרְאָה וְנִחְמַדְהוּ :
 נִבְזָה וְנִחְדַל אִישׁ מִכָּאֲבוֹת וַיְדוּעַ חֲלִי וְכִמְסַתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזָה וְלֹא חִשְׁבָּנְהוּ :
 אַכֵּן חֲלִיָּנוּ הוּא נְשָׂא וּמִכָּאֲבֵינוּ סִבְלָם וְאַנְחָנוּ חִשְׁבָּנְהוּ נְגוּעַ מִכָּה אֲלֵהִים וּמְעַנָּה :
 וְהוּא מְחַלֵּל מִפְּשָׁעֵנוּ מְדַכָּא מַעֲוֹנֵתֵינוּ מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו
 וּבַחֲבֵרְתּוֹ נִרְפָּא-לָנוּ :

כְּלָנוּ כְּצֹאן תְּעִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנֵינוּ וַיְהוָה הִפְגִּיעַ בּוֹ אֶת עֶזְוֹן כְּלָנוּ :
 נִגַּשׁ וְהוּא נִעְנָה וְלֹא יִפְתַּח-פִּיו כִּשְׂפָה לְטֹבַח יוֹבֵל וְכִרְחַל לְפָנָי גִּזְזִיָּה נְאֻלָּמָה
 וְלֹא יִפְתַּח פִּיו : מַעֲצָר וּמִמְשַׁפֵּט לְקַח וְאֶת-דְּרוּרוֹ מִי שְׁוֹחַח כִּי נִגְזַר מֵאָרֶץ חַיִּים
 מִפְּשַׁע עַמִּי נִגַּע לָמוֹ : וַיִּתֵּן אֶת-רִשְׁעֵים קִבְּרוֹ וְאֶת-עֲשִׂיר בְּמֹתָיו עַל לֹא-חֲמַס עֲשָׂה
 וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו : וַיְהוָה חִפֵּץ דַּכָּאוֹ הַחֲלִי אִם-תִּשְׂשִׂים אֲשֶׁם נִפְשׁוֹ
 יִרְאָה זֶרַע יֶאֱרִיךְ יָמִים וְחִפֵּץ יְהוָה בְּיָדוֹ יִצְלַח : מַעֲמַל נִפְשׁוֹ יִרְאָה יִשְׁבַּע בְּדַעְתּוֹ
 יִצְדִּיק צְדִיק עֲבָדֵי לְרַבִּים וְעוֹנֵתָם הוּא יִסְבֹּל :
 לְכֵן אֲחַלֵּק-לוֹ בְּרַבִּים וְאֶת-עֲצוּמִים יַחַלֵּק שְׁלָל תַּחַת אֲשֶׁר הֵעֲרָה לַמּוֹת נִפְשׁוֹ
 וְאֶת-פִּשְׁעֵים נִמְנָה וְהוּא חֲטָא-רַבִּים נְשָׂא וְלִפְשָׁעִים יִפְגִּיעַ"
 ישעיהו נ"ג : א' - י"ב

"איש איש פי-יקלל אל'היו ונשא חטאו : ונקב שם-יהנה מות יומת"

ויקרא כ"ד : ט"ו-ט"ז

"וכי-יהיה באיש חטא משפט-מנת והומת ותלית אתו על-עץ"

דברים כ"א : כ"ב

"אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי" "ואתה קדוש יושב תהלות

ישראל : בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו : אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא-

בושו" "כל-ראי, ילעגו לי כפטירו בשפה יניעו ראש : גל אל-יהנה יפלטהו יצילהו

כי חפץ בו" "סבבוני, פרים רבים אביהי בשן פתרוני : פצו עלי פיהם ארזה טרף

ושאג : כמים נשפכתי והתפרדו כל-עצמותי הנה לבי פדונג נמס בתוך מעי : יבש

פחורש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר-מנת תשפתני : כי סבבוני כלבים עדת

מרעים הקיפוני פארי ידי ורגלי : אספר כל-עצמותי המה נביטו יראו-בי : יחלקו

כגדי להם ועל-לבושי נפילו גורל : ואתה יהנה אל-תרחק אילותי, לעזרתתי חושה"

תהלים כ"ב : ב', ד'-ה', ח'-ט', י"ג-כ'

"מדם חטאת הפפרים ... קדש-קדשים הוא ליהנה"

שמות ל' : י'

"והבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן : והניף את-העמר לפני יהנה..."

ועשיתם ביום הניפקם את-העמר כבש תמים בן-שנתו לעלה ליהנה"

ויקרא כ"ג : י'-י"ב

ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את-לב האבן מבשרכם

ונתתי לכם לב בשר : ואת-רוחי אתן בקרבכם

ועשיתי את אשר-בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם"

יחזקאל ל"ו : כ"ו-כ"ז

"ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה"

זכריה י"ג : א'

"... לא-תתן חֲסִידְךָ לראות שְׁחַת :

תודיעני אֵיךְ חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת-פְּנֵיךָ נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נֶצַח"

תהלים ט"ז: י"א

"מִמֶּךָ לִי יֵצֵא לְהִיּוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל

וּמוֹצֵאֲתוֹ מִקְדָּם מִימֵי עוֹלָם!"

מיכה ה': ב'

"עֲלֵה הַפְּרִיץ לַפְּנִיָּהֶם פְּרִצוּ וַיַּעֲבֹרוּ שַׁעַר וַיֵּצְאוּ בּוֹ

וַיַּעֲבֹר מִלְּכָם לַפְּנִיָּהֶם וַיִּהְיֶה בְּרֹאשׁוֹ"

מיכה ב': י"ג

"אַלְךָ אָשׁוּבָה אֶל-מְקוֹמִי

עַד אֲשֶׁר-יֵאָשְׁמוּ וּבִקְשׁוּ פָנַי בַּצָּר לָהֶם יִשְׁחַרְרֵנִי"

הושע ה': ט"ו

"נָאִם יְהוָה לֹאֲדַנִּי שֶׁב לִימִינִי עַד-אֲשִׁית אֶיְבִיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ

: מִטָּה-עֲזָךְ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רִדָּה בְּקָרֶב אֶיְבִיךָ"

"נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנָּחֵם-

אֶתָּה-כִּהְיִן לְעוֹלָם עַל-דִּבְרֹתַי מִלְּכִי-צֶדֶק"

תהלים ק"י: א'-ב', ד'

נבואות על ביאת המשיח השנייה

ארי יהודה

ובימי המלכים האלה יקים אלהי השמים מלכות שלא תחרב לעולם
מלכות זו לא תעבר לעם אחר היא תפורר את-כל-המלכיות האלה ותשים להן קץ

והיא תקום לעולם"

דניאל ב' : מ"ד (בתרגום לעברית)

"הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום הנה הגדול והנורא :

והשיב לב-אבות על-בנים ולב בנים על-אבותם

פן-אבוא והפיתי את-הארץ חרם"

מלאכי ג' : כ"ג-כ"ד

"שבעים שבעים נחתך על-עמך ועל-עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם חטאות

ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים :

ותדע ותשפל מן-מצא דבר להשיב ולבנות ירושלים עד-משיח נגיד

שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ וכצוק העתים :

ואחרי השבעים ששים ושנים

יכרת משיח ואין לו

והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות

: והגביר ברית לרבים שבוע אחד ונחצי השבוע ישבית זבח ומנחה ועל כנף

שקוצים משמם ועד-פלה ונחרצה תתך על-שמם"

דניאל ט' : כ"ד-כ"ז

"לכו ונשובה אל-יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו : יחינו מימים

ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו : ונדעה נרדפה לדעת את-יהוה

כשחר נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ"

הושע ו' : א'-ג'

"פי-כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום : שאלו-נא וראו אם-ילד זכר

מדוע ראיתי כל-גבר ידיו על-חלציו פיולדה ונהפכו כל-פנים לירקון :

הוי כי גדול היום ההוא מאין פמהו ועת-צרה היא ליעקב וממנה יושע"

ירמיהו ל' : ה'-ז'

"ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על-בני עמך והיתה עת צרה אשר

לא-נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל-הנמצא פתוב בספר :

ורבים מישני אדמת-עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם"

דניאל י"ב : א'-ב'

"כטל-חרמון שירד על-הררי ציון כי שם צנה יהוה את-הברכה

חיים עד-העולם"

תהלים קל"ג : ג'

"שאו לשמים עיניכם והביטו אל-הארץ מתחת פי-שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד

תבלה וישביה כמו-כן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת"

ישעיהו נ"א : ו'

"בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על-עמך

ואל-תתן נחלתך לתרפה למשל-בם גוים למה יאמרו בעמים איה אל הים"

יואל ב' : י"ז

"וְעַם יִדְעֵי אֱלֹהֵי יַחְזִקוּ וְעָשׂוּ : וּמִשְׁכִּילֵי עַם יְבִינּוּ לְרַבִּים וְנִכְשְׁלוּ בְּחֶרֶב
 וּבְלִהְבָּה בְּשָׂבִי וּבְכַזָּה יָמִים : וּבְהַכְּשֵׁלָם יַעֲזֹרוּ עֶזְרָה מְעַט וְנִלוּוּ עֲלֵיהֶם רַבִּים
 בְּחִלְקֵלְקוֹת : וּמִן-הַמִּשְׁכִּילִים יִפְשְׁלוּ לְצָרוֹף בָּהֶם וּלְכָרֶר וּלְלַבֵּן עַד-עֵת קֵץ
 כִּי-עוֹד לְמוֹעֵד"
 דניאל י"א : ל"ב-ל"ה

"וְהִיא-שֵׁם מִסְּלוּל וְדֶרֶךְ וְדֶרֶךְ הַקִּדְשׁ יִקְרָא לָהּ
 לֹא-יַעֲבֹרְנָה טָמֵא וְהוּא-לְמוֹ הַלֶּךְ דֶּרֶךְ וְאֹוִילִים לֹא יִתְעוּ :
 לֹא-יְהִיָּה שֵׁם אֲרִיָּה וּפְרִיץ חִיּוֹת בַּל-יַעֲלֶנָּה לֹא תִמְצָא שֵׁם וְהִלְכוּ גְאוּלִּים :
 וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשְׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל-רֹאשׁוֹ
 שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיִגּוּ וְנָסּוּ יְגוֹן וְאֲנָחָה"
 ישעיהו ל"ה : ח'-'י' (ראה ישעיהו נ"א : י"א)

"הִנֵּה יְהוָה הַשְּׁמִיעַ אֶל-קִצְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ לְבַת-צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֶךָ בָּא
 הִנֵּה שָׁכְרוּ אֶתוֹ וּפָעֲלָתוֹ לְפָנָיו : וְקָרְאוּ לָהֶם עַם-הַקִּדְשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה
 וְלֶךְ יִקְרָא דְרוּשָׁה עִיר לֹא נַעֲזֹבָה"
 ישעיהו ס"ב : י"א-י"ב

"אֲזַ נְדַבְּרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל-רַעְיָהוּ וַיִּקְשָׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתַּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו
 לְיִרְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ : וְהָיָה לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה
 וְחִמַּלְתִּי עֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יַחְמַל אִישׁ עַל-בְּנוֹ הַעֲבָד אֹתוֹ : וְשִׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק
 לְרָשָׁע בֵּין עַבְדֵי אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עָבְדוּ"
 מלאכי ג' : ט"ז-י"ח

"צוֹר תַּעֲוֹדָה חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמְדֵי : וְחִפְיָתִי לִיהוָה הַמִּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב
 וְקִוִּיתִי-לוֹ : הִנֵּה אֲנִכִּי וְהִלְדִּים אֲשֶׁר נָתַן-לִי יְהוָה לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל
 מֵעַם יְהוָה צְבָאוֹת הַשֹּׁכֵן בְּהַר צִיּוֹן"
 ישעיהו ח' : ט"ז-י"ח

"כי-שפתי כהן ישמרו-דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהנה-צבאות הוא"
מלאכי ב' : ד'

"והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את-משמרת מקדשי בתעות בני-ישראל
מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני
הנה : המה יבאו אל-מקדשי והמה יקרבו אל-שלחני לשרתני ושמרו את-משמרת
נא-עמי יורו בין קדש לחל ובין-טמא לטהור יודעם : ועל-ריב המה יעמדו לשפט
במשפטי ושפטהו נא-תורתני נא-חקתי בכל-מועדי שמרו נא-שבתותי יקדשו"
והיתה להם לנחלה אני נחלתם נא-חנה לא-תתנו להם בישראל אני אחזתם"

יחזקאל מ"ד : ט"ו-ט"ז, כ"ג-כ"ד, כ"ח

"והיה אחרי-כן אשפוך את-רוחי על-כל-בשר ונבאו בניכם ובנותיכם
זקניכם חלמות יחלמון בחוריהם חזינות יראו : וגם על-העבדים ועל-
השפחות בימים ההמה אשפוך את-רוחי : ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם
נאש ותימרות עשן : השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהנה הגדול
והנורא : והיה כל אשר-יקרא בשם יהנה ימלט פי בהר-ציון ובירושלם
תהיה פליטה כאשר אמר יהנה ובשרידי אשר יהנה קרא"
יואל ג' : א'-ה'

"וצדיק באמונתו יחיה"

חבקוק ב' : ד'

כי-הנה היום בא בער כתנור והיו כל-גדים וכל-עשה רשעה קש ולהט
אתם היום הבא אמר יהנה צבאות אשר לא-יעזב להם שרש וענף : וזרח להם
יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק : ועסותם
רשעים כי-יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהנה צבאות"
מלאכי ג' : י"ט-כ"א

"ניהנה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו

כי גדול יום-יהנה ונורא מאד ומי כילנו"

יואל ב': י"א (ראה ישעיהו י"ג: ד'-ה')

"כי הנה יהנה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה הארץ את-דמיה

ולא-תכסה עוד על-הרוגיה"

ישעיהו כ"ו: כ"א

"כי הנה יהנה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי-אש :

כי באש יהנה נשפט ובחרבו את-כל-בשר ורבו חללי יהנה"

ישעיהו ס"ו: ט"ו-ט"ז

"בן ירד יהנה צבאות לצבא על-הר-ציון ועל-גבעתה :

בצפירים עפות בן יגן יהנה צבאות על-ירושלם גנון והציל פסח והמליט"

ישעיהו ל"א: ד'-ה'

"נהיה ביום ההוא יפקד יהנה על-צבא המרום במרום ועל-מלכי האדמה על-האדמה

: ואספו אספה אסיר על-בור וסגרו על-מסגרו ומרב ימים יפקדו : וחרפה תלבנה

ובושה החמה כי-מלך יהנה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו פבור"

ישעיהו כ"ד: כ"א-כ"ג

"נהיה ביום ההוא לא-יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית-יעקב להשען על-מכהו

ונשען על-יהנה קדוש ישראל באמת : שאר ישוב שאר יעקב אל-אל גבור :

כי אם-יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה :

כי כלה ונחרצה אדני יהנה צבאות עשה בקרב כל-הארץ"

ישעיהו י': כ'-כ"ג

"ברוך הבא בשם יהנה"

ברכנוכם מבית יהנה"

תהלים קי"ח: כ"ו

"אָסױף אַאַסױף יַעקױב בְּלֶךְ קַבֵּץ אַקבֵּץ שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל יַחַד אֲשִׁימְנוּ כְּצֵאן בְּצִרְחָה כְּעֶדְדָר
בַּתוֹךְ הַדְּבָרוֹ תְּהִימְנָה מֵאָדָם : עָלָה הַפְּרִיץ לְפָנֵיהֶם פְּרָצוּ וַיַּעֲבֹרוּ שַׁעַר וַיֵּצְאוּ בּוֹ

וַיַּעֲבֹר מִלְכָם לְפָנֵיהֶם וַיַּהֲרֹג בְּרֵאשִׁים"

מיכה ב' : י"ב-ג

"וַיַּהֲרֹג עֲלֵיהֶם יַרְאֵה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ

וַאֲדָנִי יַהֲרֹג בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן :

יַהֲרֹג צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם וְאָכְלוּ וְכִבְּשׁוּ אֲבָנֵי-קָלַע וְשָׁתוּ הַמּוֹ כָמוֹ-יַיִן

וּמָלְאוּ כַּמְזִרְק כְּזוֹיֹת מִזְבֵּחַ :

וְהוֹשִׁיעַם יַהֲרֹג אֶל הֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא

כְּצֵאן עֲמוֹ כִּי אֲבָנֵי-גִזֶר מִתְּנוּסָסוֹת עַל-אֲדָמָתוֹ"

זכריה ט' : י"ד-ט"ז

"וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחֲבֹט יַהֲרֹג מִשְׁבַּלֹת הַנְּהַר עַד-נַחַל מִצְרַיִם

וְאַתֶּם תִּלְקֹטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאַרְצָךְ אֲשׁוּר

וְהִנְדַּחִים בְּאַרְצָךְ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם"

ישעיהו כ"ז : י"ב-ג

"וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבַעִי בְּעֶשׂוֹר לַחֲדָשׁ

בַּיּוֹם הַכַּפְּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל-אֲרָצְכֶם : וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה

וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְצְךָ לְכָל-יִשְׂבֵּיהָ יוֹבֵל הוּא תַּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל-אַחֲזָתוֹ

וְאִישׁ אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁבוּ : יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תַּהְיֶה לָכֶם

לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת-סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת-נְזִרֶיהָ :

כִּי יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תַּהְיֶה לָכֶם מִן-הַשָּׂדֶה תֹאכְלוּ אֶת-תְּבוּאָתָהּ :

בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֶּה תָּשׁבוּ אִישׁ אֶל-אַחֲזָתוֹ"

ויקרא כ"ה : ט'-ג

"ביום ההוא יגן יהנה בעד יושב ירושלים"

והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך יהנה לפניהם :

והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלים :

ושפכתי על בית דויד ועל יושב ירושלים רוח חזן ותחנונים

והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד

והמר עליו כהמר על הבכור :

ביום ההוא יגדל המספד בירושלים כמספד הדדרמון בבקעת מגדון :

וספדה הארץ משפחות משפחות לכד

משפחת בית דויד לכד ונשיהם לכד

משפחת בית נתן לכד ונשיהם לכד :

משפחת בית לוי לכד ונשיהם לכד

משפחת השמעיה לכד ונשיהם לכד :

כל המשפחות הנשארות משפחות משפחות לכד ונשיהם לכד"

זכריה י"ב : ח' - י"ד

"וקבצתי את כל הגוים והורדתי אל עמק יהושפט ונשפטי עמם שם"

על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו :

ואל עמי ידו גורל ויתנו הגלד בזונה והילדה מכרו ביני וישתו"

"קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה"

"יעורו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט

כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב :

שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם :

המונים המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום יהנה בעמק החרוץ :

שמש ירח קדרו וכוכבים אספו נגהם : ויהנה מציון ישאג ומירושלים יתן קולו

ורעשו שמים נארץ ויהנה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל :

וידעתם כי אני יהנה אלהיכם שכן בציון הר קדשי"

יואל ד' : ב' ג' ט' י"ב - י"ז

"הנה יום-בא ליהנה וחלק שללך בקרבך : ואספתי את-כל הגוים אל-ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן-העיר : ויצא יהנה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב : ועמדו רגליו ביום-ההוא על-הר הזיתים אשר על-פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה ונימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו-נגבה : ונסתם גיא-הרי פי-יגיע גי-הרים אל-אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך-יהודה ובא יהנה אל-הי כל-קדשים עמך : והיה ביום ההוא לא-יהיה אור יקרות יקפאון : והיה יום-אחד הוא ינדע ליהנה לא-יום ולא-לילה והיה לעת-ערב יהיה-אור : והיה ביום ההוא יצאו מים-חיים מירושלם חצים אל-הים השקמוני וחצים אל-הים האחרון בקיץ ובחורף יהיה : והיה יהנה למלך על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יהנה אחד ושמו אחד"

"והיה כל-הנותר מכל-הגוים הבאים על-ירושלם ועלו מדי שנה בשנה

להשתחוות למלך יהנה צבאות ולחג את-חג הספות"

זכריה י"ד : א'-ט', ט"ז

"וקדושי עליון יקבלו את-הממלכה ויחזיקו בממלכה

עד עולם ועד עולמי-עולמים"

"והמלכות והשלטון וגדלת הממלכות תחת כל-השמים ינתנו לעם קדושי

עליון ממלכתו תהיה ממלכת עולם וכל השלטונות יעבדו וישמעו לו"

דניאל ז' : י"ח, כ"ז (בתרגום לעברית)

"ומלך יהנה עליהם בהר ציון מעתה ועד-עולם"

מיכה ד' : ז'

"הודו ליהנה פי-טוב פי לעולם חסדו : הודו לאל-הי האלהים

פי לעולם חסדו : הודו לאדני האדנים פי לעולם חסדו"

תהלים קל"ו : א'-ג'

"וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הָרַב בֵּית-יְהוָה בְּרֹאשׁ הַהָרִים

וְנִשְׂא מִגְּבְעוֹת וְנִהְרֹו אֵלָיו כָּל-הַגּוֹיִם :

וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ

לָכוּ וְנַעֲלֶה אֵל-הָרַב-יְהוָה אֵל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנֹנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכֶה בְּאַרְחֹתָיו

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדָבָר-יְהוָה מִירוּשָׁלַם :

וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכִתְּתוּ חֲרֻבוֹתֵם לְאַתִּים וְחִנִּיתוּתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת

לֹא-יִשָּׂא גּוֹי אֵל-גּוֹי חֲרָב וְלֹא-יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה "

יִשְׁעִיהוּ ב' : ב' - ד'

"וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי לְעוֹלָם

וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי בְצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים :

וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי בְּאַמוּנָה וְיִדְעֶתָ אֶת-יְהוָה :

וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא אֲעֲנֶה נְאֻם-יְהוָה אֲעֲנֶה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְהֵם יַעֲנוּ אֶת-הָאָרֶץ :

וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת-הַדָּגָן וְאֶת-הַתִּירוֹשׁ וְאֶת-הַיִּצְהָר וְהֵם יַעֲנוּ אֶת-יִזְרְעֵאל :

וְיִזְרְעֵתִיהָ לִי בְּאָרֶץ וְרַחֲמֵתִי אֶת-לֹא רַחֲמָה וְאִמְרֵתִי לֹא-עַמִּי עַמִּי-אַתָּה

וְהוּא יֹאמֶר אֱלֹהֵי

הוֹשֵׁעַ ב' : א"כ - כ"ה

"וְהָיָה-שֵׁם מְסֻלּוֹל וְדָרַךְ וְדָרַךְ הַקִּנְדָּשׁ יִקְרָא לָהּ ... וְהָלְכוּ גְאוּלָּיִם :

וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשְׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל-רֹאשֵׁם

שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיִגוּ

וְנָסוּ יְגוֹן וְאַנְחָה "

יִשְׁעִיהוּ ל"ה : ח' - י'

"כִּי-מִלְאָה הָאָרֶץ דָּעָה אֶת-יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מִכֶּסֶּיִם"

ישעיהו י"א: ט'

"יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם

לְפָנַי-שְׁמֹשׁ יִנִּיחַ שְׁמוֹ

וַיִּתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל-גּוֹיִם יֵאָשְׁרוּהוּ :

בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ :

וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם

וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאָרֶץ

אָמֵן וְאָמֵן"

תהלים ע"ב: י"ז-י"ט

"כִּי תִמְלֵא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת-כְּבוֹד יְהוָה כַּמַּיִם יִכְסּוּ עַל-יָם"

חבקוק ב': י"ד

אחרית דבר :

בספר זה הצגתי לקורא רבים מפניו והתגלמויותיו השונים של אלהינו האחד. הבאתי גם מספר מובאות מפתח מן הכתובים, תחת כל נושא משני, כדי לחשוף טפח נוסף על זהותו של אלהינו. ברם, כתבי הקודש מכילים פסוקים רבים נוספים המוכיחים את נכונות כל נושא שמעלה ספר זה.

לראשונה מוסר המסווה מעל עיניך ולבך, לראות את האמת. התנ"ך כולו מצהיר את אותן הצהרות בנוגע לזהותו של אלהינו האוהב.

האמונה בישוע אינה דת אחרת, אלא התגשמות התורה והיהדות !

דבר אלהינו יקום לעולם ! אלהים הוא אבינו האמיתי !

אלהים גם מתגלם כמושיענו, הבן, משיחנו. אלהים האב שלח את בנו לארץ כדי לפדות את ישראל ואת הגויים מכל חטאותיהם, ולהראות את 'הדרך' חזרה לאבינו, בוראנו. כל המובאות האלו מדבר אדני הוכיחו את האמיתות הללו, למען יראו וידעו. האמונה בישוע פירושה חיי נצח ! דחיית הקורבן שהקריב אלהים עבור חייך פירושה מוות נצחי ! לכן, כמו שאמר משה : ובחרת בחיים ! (ראה דברים ל' :

ט"ו-כ'). אלהים אמר לנו שהוא ישלח נביא מיוחד כדי שכל העולם יצטרך

להקשיב ולציית ! (דברים י"ח : י"ז-י"ט).

אלהים עשה זאת כאשר שלח את בנו אוהבו.

ישוע אמר :

"אמן. אוֹמַר אֲנִי לָכֶם, עַד אֲשֶׁר יַעֲבְרוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ אֶף יוֹד אֶתְּ אֶתְּ אֶתְּ אֶתְּ

לֹא יַעֲבְרוּ מִן הַתּוֹרָה בְּטַרְסֵם יִתְקַיֵּם הַכֹּל." (מתי ה' : 18)

"הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ יַעֲבְרוּ וְדִבְרֵי לֹא יַעֲבְרוּ." (מתי כ"ד : ל"ה)

מלכות השמיים עומדת לרדת אל הארץ, ושלטון מלך השמיים יתחיל בקרוב
מירושלים, אולם רק לאחר שעם ישראל ישווע למשיחם האמיתי.
ישוע אמר: "נאני אומר לכם: מעתה לא תראוני עד אשר תאמרו: ברוך הבא בשם
יהוה!" (מתי כ"ג: ל"ט, לקוח מתהלים קי"ח: כ"ו)

"כֹּה אָמַר יְהוָה

אֶל-יְתֵהִלֵּל חֲכָם בְּחֻכְמָתוֹ

וְאֶל-יְתֵהִלֵּל הַגְּבוּר בְּגִבּוֹרָתוֹ

אֶל-יְתֵהִלֵּל עֹשֵׂי רֵעִים בְּעֲשָׂוֹ:

כִּי אִם-בְּזֹאת יְתֵהִלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֹּׁכֵל וַיִּדַע אוֹתִי

כִּי אֲנִי יְהוָה

עֹשֵׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וַיְצַדֵּק בְּאָרֶץ

כִּי-בְאֵלֶּה חֲפֻצָּתִי

נְאֻם-יְהוָה

ירמיהו ט': כ"ב-כ"ג

אפילוג:

מדוע שרוי עם ישראל במאבק פנימי כה גדול כיום?

אנו יכולים למצוא את התשובה בסיפור הפסח, בדברים אותם ציווה אלהים למשה לומר לפרעה.
"שֶׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל!"

כולנו יודעים שפסח היה הוצאתנו מעבדות במצרים לחירות. אך אנו, כעם, שכחנו מה היתה סיבת השחרור, או שאנו מתעלמים מכך. הסיבה הייתה שאנו נעבוד את אלהים, קדוש ישראל.

כעם היהודי המאוחד של ישראל, איננו עובדים את אלהינו! כמו כן, לא השכלנו להבין לגמרי את האמת אודות זהות אלהינו. לא הצלחנו להבין שאלהינו, שהוא מושיענו, באופן נסי גם היה למשיחנו, והוא בא לעולם כקרבן הפסח עבור ישועתנו, כפי שניבא דברו. מרבית תלמידי החכמים היהודים לא הבינו זאת. לפיכך, אנו דחינו את משיחנו והתכחשנו לו!

הוא יבוא שוב בשביל ישועת ישראל, וכדי לדון את הגויים, בזמן הזה הוא יבוא כמלך האריות, "ארי יהודה" ו"אדון הכבוד"!

במשך מאות רבות, נרדף העם היהודי. גלים גדולים של אנטישמיות באו מאלו שהם "האומות הנוצריות" כביכול. אך רדיפה זו, ברובה, נובעת גם משום חטאינו של עבודה זרה כעם, שבהם הענקנו לדברים רבים חשיבות רבה יותר מאשר לעבודת אלהינו הקדוש והצדיק וציות לדבריו הקדושים מן התורה והתנ"ך. זאת ניתן לראות ברבים מן המסורות והמנהגים הדתיים שלנו וגם בכה רבים מן הכתבים הדתיים שלנו: התורה שבעל-פה – התלמוד והמשנה, והקבלה, אשר הסיטו אותנו הרחק מהפשטות של דבר אלהים בתנ"ך.

בגלל העבודות הזרות הרבות הללו, רמאות גדולה עיוורה אותנו, עם ישראל, מלהבין את זהותו האמיתית של אלהינו עצמו. העובדה שהוא יהיה המושיע המובטח, כמו גם המשיח שלנו, נגלית לנו בכרור, שוב ושוב, לאורך התורה והתנ"ך כולו. הוא אמר לאברהם ולשרה, "הֲיִפְלֵא מִיְהוָה דְבָר" (בראשית י"ח: י"ד). וכך בא אלהים לעולם כתינוק טהור מחטא, שנולד בבית לחם, כדי שיוכל להושיע את עמו, ישראל. ואנו החמצנו אותו!

קדוש ישראל, השופט העליון ואדון היקום, אומר שהוא אבינו, ושהוא אוהב אותנו אהבת עולם (ראה ירמיהו ל"א: ב', ח'), שחסדו, העומד לעולם, (ראה תהלים קל"ד: א') רב ממשפטו, שהוא מגדיל את דברו הקדוש מעל כל שמו! (ראה תהלים קל"ח: ב') ושדברו יקום לעולם! (ראה ישעיהו מ': ח').

הוא קורא לכל ילדיו, לא רק לבני ישראל, ללכת באמת של דברו הקדוש. והוא מצווה על כולנו 'לאהוב זה את זה' וגם 'לאהוב את הגר' הגר בשלום בינינו. (ראה ויקרא י"ט: י"ח, ל"ד).

משום שבני ישראל לא הצליחו לשים את דבר אדני הכתוב במקום הראשון בחייהם, ונתנו לדברים רבים אחרים חשיבות גדולה יותר מאשר לדברו, ומשום בערות ודעות קדומות כה רבות, נחקקו בישראל חוקים לא צודקים ולא הוגנים נגד יהודים וגויים אחרים היודעים את האמת: שישוע הוא משיחנו האמיתי. חוקים אלה עיכבו אלפים רבים של יהודים ומנעו מהם את היכולת לקיים את מצוות אדני ולעלות לארץ ישראל, לבוא ולחיות בישראל, היכן שאלהים קרא להם לחיות, ולשרת את אלהיהם ואת עם ישראל. חוקים אלה מנעו מהמוני צדיקי אומות העולם את היכולת לחיות בישראל, ולשרת גם כן את אלהי ישראל ואת עם ישראל. כמו כן, אותם מאמינים בישוע, אשר נקראו על ידי קדוש ישראל להיות בישראל, סבלו, ועודם סובלים, מרדיפות שונות.

הרדיפות הלא צודקות והלא הוגנות הללו נגד יהודים וגויים המאמינים בישוע כמשיחם חייבות להפסיק לאלתר! משום שהן מונעות את ברכות אלהים על כולנו. כמו כן, חוקי העלייה חייבים להשתנות! משום שספר זה הראה בבירור רבות מן האמיתות שבדבר אדני הנוגעות לאלהינו ולזהותו האמיתית החבויה של משיחו.

ספר זה חשף טעות חמורה בתיאולוגיה הדתית היהודית המכחישה כי ישוע הוא משיח ישראל, כביטוי של אלהים עצמו. אדרבא, ספר זה הוכיח בבירור את ההפך מדבר אדני הקדוש, שישוע הוא שניהם יחד! טעות חמורה זו ביהדות הדתית עומדת בסתירה ללב אלהים עצמו, ונגד דבר אדני הקדוש! עם ישראל צריך להתחנך באמת אודות אלהינו ומשיחנו האהוב! הם גם צריכים לשוב בתשובה לאלהיהם, כמו גם לאחיהם ולאחיותיהם המאמינים, היהודים והגויים, אשר קמו להגנת האמת אודות המשיח שלנו, על מנת שאלהים יוכל לשקם אותם לעצמו!

אולם נושא אף יותר חשוב מונח על כף המאזניים, חשוב אף יותר מאי-הצדק הנגרם לאלפי מאמינים יהודים וגויים המאמינים בישוע הוא משיחם. משהו בעל חשיבות גדולה יותר במידה רבה, משום שהוא קשור ליעוד העתידי של ישראל אשר הובטח להם מאת אלהים, עבור הארץ ועבור העם היהודי בישראל, כמו גם עבור העם היהודי בתפוצות.

משום העיוורון הרוחני של ישראל, עקב חטאיהם הרבים של עבודה זרה ומרי נגד אלהיהם, [משום שחטאי אבותיהם עברו מדור לדור, לבנים, לשילשים ולריבעים... (ראה שמות כ': ה'), יהודים רבים התרחקו מאלהיהם ומעבודתו. הם גם לא אימצו אל לבם את משיחם החי והאוהב, ישוע, ואת כל אשר הוא השיג בשבילם, בנתנו את חייו עבור ישועתם הנצחית!

הוא נתן תוקף לברית החדשה המובטחת, במתן סליחה עבור כל חטאינו בדם חייו שלו (ראה ירמיהו ל"א: ג'-ל"ד וישעיהו נ"ג: א'-י"ב), והוא הכניס אותנו אל תוך מערכת יחסים קרובה יותר עם אבינו האוהב, קדוש ישראל.

הוא שיקם את מעמדנו כבניו ובנותיו הנצחיים של האל העליון מכל, והשיב אותנו אל מערכת היחסים עם אלהים אותה ידע ואיבד אדם הראשון. כל הברכות הללו, ועוד רבות אחרות, הושבו לנו בזכות ישוע.

כל אחד מאתנו יעמוד יום אחד מול אלהי השמים ויישפט על כל חטאיו. קיימת רק דרך אחת, שאותה סיפק אלהים, לקבל סליחה על כל החטאים, וזו תלויה באם קיבלנו או שמא לא קיבלנו את בנו, ישוע, כמשיחנו וכקרובן הפסח שלנו, ואת כפרת הדם שישוע סיפק עבורנו, בלקחו על עצמו את העונש שלנו, ובמותו במקומנו עבור כל חטאינו.

היעוד העתידי של ישראל הוא בטוח, משום שדבר אלהים הקדוש הוא נצחי ועומד לעד! (ראה ישעיהו מ' ח') דבר אדני מקיים את הבריאה כולה. אך לכל אדם ניתנה הבחירה החופשית, והוא חייב להחליט אם לקבל או לדחות את מתנת החינם של אלהים, את ישועת העולמים, הניתנת דרך ישוע, כקרובן הפסח שלנו. אלהים אומר "ובחרת בחיים!"

אין זו דת אחרת; זוהי היהדות האמיתית, הנעה כלפי הגשמתה בהבטחות אלהים של חיי נצח מבורכים עם אלהינו!

עם ישראל מפולגים עתה מאד בינם ובין עצמם, וגם רחוקים מאלהיהם עצמו – קדוש ישראל, השופט העליון ואדון היקום. מנהיגי הממשלה בישראל הפנו את גבם לאלהיהם ולדברו הקדוש! ישראל הפכה לטרף לאומות העולם, משום שבמקום לחפש את עזרם מאלהיהם עצמו, הם בחרו בעבודה זרה, וחפשו את העזרה של חברתם ובת בריתם כביכול, ממשלת ארצות הברית. אומה זו גם היא נמצאת במצב של מרי גדול נגד אלהי ישראל ודברו הקדוש, בפרט בכל הקשור לישראל, הארץ אשר אלהים נשבע באמצעות בריתו כשייכת לבני ישראל.

ממשלת ארצות הברית משרתת את האינטרסים האנוכיים של עצמה ואת רצונה לשלוט ולשרוד, וכמרבית האומות האחרות בעולם, מציינת עתה ל'ממשלה עולמית אחת' גדולה יותר, העולה במהירות.

ממשלה עולמית אחת נמצאת עתה בינינו, נעה לעבר השלבים האחרונים של שלטון כלל-עולמי והשתלטות גלובלית. היא צפה ועלתה, אם לא הבחנת בכך. היא מאד פעילה כאן בישראל. היא מעורבת בשפיכת שמן נוסף על אש הקונפליקט הקיים בין הערבים לבין אחיהם בדם מימים

ימימה, היהודים, בעשיית עסקאות מאחורי הקלעים עם אויבינו, במסרם באופן לא חוקי חלקים מארצנו.

הממשלה העולמית האחת עושה זאת כאן. היא גורמת לדעתם של היהודים הישראלים והערבים הפלסטיניים להיות מוסחת על ידי המאבק המתמיד שלהם, עד כי אנו מחמיצים את המהלכים החתרניים ואת המטרות הסופיות של אויבנו הגדולים יותר. הקונפליקט היהודי-ערבי נמצא בשורה הראשונה, ומשמש כדלק בערה, השומר את האש הישראלית-מזרח תיכונית בוערת תמיד. מאחורי הקלעים ממשיכה הפעילות לקראת עליונות עולמית, בעוד שרבים מאנשיהם מושמים בעמדות מפתח בממשלה הישראלית. מרבית הציבור, המאמין בתמימות לכל מה שאומרים לו המנהיגים ופקידי הממשל, עומד המום וקהה חושים לנוכח הרשע ההולך ומתגבר, המאיים על כולנו. ישוע אף הזהיר אותנו "פִּי כְמוֹ פֶּחַ יָבֹא עַל כָּל הַיּוֹשְׁבִים עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ." (לוקס כ"א: 35).

הממשלה העולמית האחת מורכבת מאנשים ומנשים אשר חברו יחדיו. הם חפצים להיות כאלהים, ורוצים לשלוט בעולם. כל אחד מהם נבחר בקפידה לתפקידו ולמעמדו. הם מתנגדים הן ליהדות והן לנצרות האמיתית (נוצרים אמיתיים), ומבזים אותן, משום שהם שונאים את התנ"ך ואת אלהי התנ"ך.

[נוצרים אמיתיים הם מאמינים בישוע המשיח, יהודים וגויים, המסורים לאלהי ישראל ולדבריו הנצחיים בתנ"ך כולו. משאת לבם הגדולה מכל היא לשרת את אלהי ישראל; והם אף יקריבו את חייהם עבור ישועתם של עם ישראל היהודי.]

מנהיגי העולם החדשים הללו רוצים את ירושלים, משום שהם רוצים לגזול את מקומו של אלהים. הם רוצים לשלוט בעולם, ולעשות זאת מירושלים, שם אמר אלהי ישראל שהוא יכונן את כיסא כבודו. (ראה תהלים קל"ב: י"ג-י"ד; יחזקאל מ"ג: ז).

מנהיגי הממשלה העולמית האחת רוצים את הר הבית.

הטיפוסים המפוקפקים הללו של הממשלה האחת צפים ועולים. ואלו אשר יכולים לראות מבעד למעטה הדק של הסוואה ממשלתית, יכולים לזהותם בנקל.

אך אל לנו להיות בין אלו שנופלים בפח השקר. משום שדבר אלהים הוא אמיתי והוא מזהיר אותנו בקול רם! אלהים אמר באמצעות נביאו, דניאל, שבאחרית הימים, "יִתְפָּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְלֹא יָבִינוּ כָּל-רְשָׁעִים וְהַמְשַׁפְּלִים יָבִינוּ" (דניאל י"ב: י')

אלהים גם אמר דרך דניאל: "וְהִיְתָה עֵת צָרָה אֲשֶׁר לֹא-נִהְיֶתָה מִהֵימֹן גּוֹי עַד הָעֵת הַהִיא וּבָעֵת הַהִיא יִמְלֹט עַמְּךָ כָּל-הַנִּמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר (הַחַיִּים) : וְרַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמָּת-עֶפְרָיִם וְקִיצוּ אֱלֹהִים לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֱלֹהִים לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם : וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהָר הַרְקִיעַ וּמַצְדִּיקֵי הַרְבִּיבִים כְּכּוֹכְבֵים לְעוֹלָם נֶעַד" (דניאל י"ב : א'-ג')

הנושא האמיתי של ישראל אינו עוד 'מיהו יהודי אמיתי, או מיהו נוצרי'. הנושא האמיתי, אשר יהיה, עד מהרה, ברור כשמש הוא 'הטוב' נגד 'הרע'! מי יעמוד עם אלהים ודברו הקדוש, או מי יתנגד לאלהי ישראל. מצבם של מרבית מתושבי העולם יורע במהירות, עד לבוא המשיח! וכל אחד ייאלץ לבחור. הנושא האמיתי הוא עדיין אותה קריאה שקרא משה לפני זמן כה רב, כאשר ירד מהר סיני, ובידיו שני לוחות הברית - עשרת הדברות, (לאחר ששהה עם אלהים במשך ארבעים יום): "מִי לִיהְוָה אֱלֹהֵי!" (שמות ל"ב : כ"ו)

זה הזמן עבורנו לנקוט בעמדה נגד הרשע האמיתי והאויבים האמיתיים של ישראל, הנמצאים כאן ועכשיו בתוך עמנו, פועלים לחלוקת ארצנו, ומנסים לסכל את הבטחות אלהים הנצחיות, אותן הבטיח, באמצעות בריתו הקיימת לעד, לכולנו, הבוחרים להאמין בדברו הקדוש, לשרת אותו באמונה וללכת בעקבותיו.

ישוע תיאר את אותם אויבים בצורה מאד ברורה בספר האחרון של הברית החדשה, 'ספר ההתגלות', כאשר הוא פונה אל יהודים מסוימים הטוענים שהם יהודים, אך אומר להם שהם בעצם "מְפַנְסֵת הַשָּׁטָן" (ההתגלות ג' : 9)

ארץ ישראל שייכת לאלהים, "כִּי-לִי הָאָרֶץ" ...! (ויקרא כ"ה : ג'), והוא נתן את הארץ הזו לנו, כנחלת עולם. אסור לנו לתת אותה לאף אחד, ובפרט לא לאויבינו. ראה עמודים 6-10)

אך, האם זה מאוחר מדי? לא! לא, אם נתעורר ונקום, ונעמוד יחדיו, מאוחדים כאדם אחד, קוראים אל אלהינו להלחם עבורנו נגד אויבינו המשותפים!

משום שאלהים הוא ריבון! ולו הניצחון! ולא יוכלו אף אדם, קבוצה או אומה, או אפילו אם כל אומות העולם האחרות יתאחדו נגדנו, לעכב או למנוע את הגשמתו המוחלטת של דבר אלהים הנצחי, אשר הוא דיבר! (ראה זכריה י"ב : ב'-ג', ח'-י"ד; י"ד : א'-ו')

הניצחון לאלהינו! "וְדָבַר-אֱלֹהֵינוּ יִקְוֶה לְעוֹלָם!" (ישעיהו מ' : ח')

כמו שכתב דוד המלך: "לִיהְוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תָּבֵל וַיֹּשְׁבֵי בָהּ" (תהלים כ"ד : א')

משה אמר אל העם: "אל-תיראו התיצבו וראו את-ישועת יהנה אשר-יעשה לכם היום פי (האויבים) אשר ראיתם את-מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד-עולם: יהנה ילחם לכם ואתם תחרשון: ויאמר יהנה אל-משה מה-תצעק אלי דבר אל-בני-ישראל ויסעו" (שמות י"ד: י"ג-ט"ו)

וכמו שהכריז יהושע לפני שנים כה רבות, בהיותו בארץ ישראל הזו, המובטחת, "בחרו לכם היום את-מי תעבדון... וְאֲנִי וּבֵיתִי נֵעֲבֹד אֶת-יְהוָה" (יהושע כ"ד: ט"ו)

"ושפכתי על-בית דויד ועל יושב ירושלים רוח חן ותחנונים וְהִבִּיטוּ אֵלַי (ישוע) אֵת אֲשֶׁר-דָּקְרוּ וְסָפְדוּ עֲלָיו כְּמִסְפַּד עַל-הַיְחִיד וְהִמָּר עֲלָיו כְּהִמָּר עַל-הַבְּכוֹר" (זכריה י"ב: י')

"הודו ליהנה פי-טוב

פי לעולם חסדו"

"לעשה נפלאות גדלות לבדו פי לעולם חסדו"

"ונתן ארצם לנחלה

פי לעולם חסדו:

נחלה לישראל עבדו פי לעולם חסדו:

שבשפלנו זכר לנו

פי לעולם חסדו:

ניפקנו מצרינו

פי לעולם חסדו"

"הודו לאל השמים פי לעולם חסדו"

(תהלים קל"ו: א, ד, כ"א-כ"ד, כ"ו)

אלהי ישראל, האומר לנו "וְאֶהְבֶּת עוֹלָם אֶהְבֶּתִּיךָ עַל-כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֲסֵד" (ירמיהו ל"א: ב'). זה הזמן להסיר את המסווה מעל עיניהם ולבותיהם של אהוביך, העם היהודי, עם ישראל, על מנת שהם יוכלו לדעת אותך באופן אישי כאביהם האהוב, ולהבין את האמיתות לגביך, אלהיהם האחד, שאתה הוא הן מושיעם והן משיחם, ושאתה אהבת אותם כל כך שהקרבת את הקורבן המוחלט בעבורם, ונתת את חיך שלך עצמם בשבילם, כדי למשוך אותם חזרה אליך.

"אתה תקום תרחם ציון פי-עת לתננה פי-בא מועד"

(תהלים ק"ב: י"ד)

נספח א': דבריו הנפלאים של ישוע המשיח

© כל הזכויות לתרגום החדש של הברית החדשה שמורות לחברה לכתבי הקודש בישראל.

קרא כמה מן הדברים המרשימים שאמר ישוע, הנמצאים בברית החדשה, ופסוק בעצמך באם אלו הם דבריו של אדם מן השורה. או שמא אלו דברי אלהים חיים, שנאמרו על ידי בנו.

דברים אלה תועדו על ידי אחד מחסידיו הקרובים והנאמנים ביותר של ישוע, יוחנן, בן-ישראל מכפר-נחום שבגליל. יוחנן הלך בעקבות ישוע במשך יותר משלוש שנים, וראה אותו מחולל אלפי נסים: מרפא חולים, פוקח עיוורים, מתיר אסורים ומחייה מתים. בן אלהים צעד ברחבי הארץ, כשהוא מטיף על אהבת אביו ועל ההבטחות של ישועת אלהים וחיי הנצח!

ישוע מילא את ההבטחות הללו כאשר מסר את חייו הטהורים מחטא בעבורנו. הוא גילה לנו את אלהים כאבינו האישי, האוהב אותנו באמת. מלכותו, מלכות השמיים, עומדת לבוא אל הארץ.

"הָאֹר הָאֲמֵתִי, הַמַּאִיר לְכָל אָדָם, בָּא אֶל הָעוֹלָם. בְּעוֹלָם הָיָה וְעַל-יָדוֹ נִהְיָה הָעוֹלָם, וְהָעוֹלָם לֹא הִפְרִירוֹ. הוּא בָּא אֶל שְׁלוֹ וְאֵלֶּה אֲשֶׁר לוֹ לֹא קִבְּלוּ אוֹתוֹ. אֲבָל לְאֵלֶּה אֲשֶׁר קִבְּלוּ אוֹתוֹ, הַמַּאֲמִינִים בְּשִׁמוֹ, נָתַן תְּקֵף לְהִיּוֹת בְּנִים לְאֱלֹהִים. לֹא מִדָּם וְלֹא מִחֶפֶץ הַבֶּשֶׂר נוֹלְדוּ, אִף לֹא מִחֶפֶץ גִּבֹּר, כִּי אִם מֵאֵלֹהִים.

הַדָּבָר נִהְיָה בְּשֶׁר וְשָׁכַן בְּתוֹכֵנוּ; וְאֲנַחְנוּ רְאִינוּ אֶת כְּבוֹדוֹ, כְּבוֹד בֶּן יְחִיד מִלְּפָנֵי אָבִיו, מִלֵּא חֶסֶד וְאֱמֶת."

"הֵן מִמְּלֹאוֹ בְּלָנוּ קִבְּלוּ, וְחֶסֶד עַל חֶסֶד; כִּי הַתּוֹרָה נִתְּנָה עַל-יָדֵי מֹשֶׁה, וְהַחֶסֶד וְהָאֱמֶת בָּאוּ דֶרֶךְ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ. אֶת הָאֱלֹהִים לֹא רָאָה אִישׁ מֵעוֹלָם; הֵבֵן הַיְחִיד, הַנִּמְצָא בְּחִיק הָאֵב, הוּא אֲשֶׁר הוֹדִיעֵנו"

יוחנן א': 9-14, 16-18

"כי כִּה אֶהֱבֶה אֶל־הַיָּמִים אֶת הָעוֹלָם עַד כִּי נָתַן אֶת בְּנוֹ יְחִידוֹ לְמַעַן לֹא יֵאבֵד כָּל הַמְּאֻמִּין בּוֹ, אֲלֵא יִנְחַל חַיֵּי עוֹלָם. הֵן הָאֱלֹהִים לֹא שָׁלַח אֶת בְּנוֹ אֶל הָעוֹלָם לְשַׁפֵּט אֶת הָעוֹלָם, אֲלֵא כְּדֵי שְׂיִשְׁעֵה הָעוֹלָם עַל-יָדָיו."

יוחנן ג': 16-17

"אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: "אִם אֵינְכֶם רוֹאִים אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, בְּשׁוּם פְּנִים לֹא תֵאֻמְנוּ."

יוחנן ד': 48

"עָנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר לָהֶם: "אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, הַבֵּן אֵינְנוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת דְּבָר מִלְּבוֹ זולָתִי מִה שֶׁהוּא רוֹאֶה אֶת הָאֵב עוֹשֶׂה. כָּל מִה שֶׁעוֹשֶׂה הָאֵב –זֹאת גַּם הַבֵּן עוֹשֶׂה כְּמוֹהוּ, כִּי הָאֵב אוֹהֵב אֶת הַבֵּן וּמְרָאֶה לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה. וּמַעֲשִׂים גְּדוֹלִים מֵאֲלֵה יִרְאֶה לוֹ, עַד כִּי תִתְּפֹלְאוּ; כִּי כִשֶׁם שֶׁהָאֵב מַעֲרִיר וּמְחִיָּה אֶת הַמַּתִּים, כֵּן גַּם הַבֵּן מְחִיָּה אֶת מִי שֶׁהוּא רוֹצֶה. הָאֵב אֵינְנוּ שׁוֹפֵט אִישׁ, אֲלֵא נָתַן אֶת כָּל הַמְּשַׁפֵּט בְּיַד הַבֵּן כְּדֵי שֶׁהַכֹּל יִכְבְּדוּ אֶת הַבֵּן כְּמוֹ שֶׁמְכַבְּדִים אֶת הָאֵב. מִי שֶׁאֵינוֹ מְכַבֵּד אֶת הַבֵּן, אֵינוֹ מְכַבֵּד אֶת הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַח אוֹתוֹ. אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, הַשּׁוֹמֵעַ אֶת דְּבָרֵי וּמְאֻמִּין לְשׁוֹלְחֵי יֵשׁ לוֹ חַיֵּי עוֹלָם וְאֵינוֹ בָּא בְּמִשְׁפָּט כִּי אִם עֵבֵר מִמְּנוֹת לַחַיִּים.

אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, תְּבוּאָה שְׂעָה, וְכַעַת הִיא, שֶׁהַמַּתִּים יִשְׁמְעוּ אֶת קוֹל בֶּן-הָאֱלֹהִים וְהַשּׁוֹמְעִים יִחְיוּ, כִּי כִשֶׁם שֶׁלָּאֵב יֵשׁ חַיִּים בְּעֵצָמוֹ, כֵּן גַּם נָתַן לְבֶן שִׂיחָיו לוֹ חַיִּים בְּעֵצָמוֹ. גַּם סְמִכוֹת נָתַן לוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט, כִּי בֶן-הָאָדָם הוּא. אֵל תִּתְּמַהוּ עַל זֹאת, כִּי תְבוּאָה שְׂעָה שֶׁכָּל שׁוֹכְנֵי קָבֶר יִשְׁמְעוּ אֶת קוֹלוֹ, וְיִצְאוּ עוֹשֵׂי הַטּוֹב לְתַקּוּמָה שֶׁל חַיִּים וְעוֹשֵׂי הָרַע לְתַקּוּמָה שֶׁל מִשְׁפָּט.

אֵין אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת דְּבָר מִלְּבִי. לְפִי מִה שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ אֲנִי שׁוֹפֵט. וּמִשְׁפָּטִי צוֹדֵק, מִפְּנֵי שֶׁאֵינְנִי מִבְּקָשׁ אֶת רְצוֹנִי אֲלֵא אֶת רְצוֹן שׁוֹלְחִי."

"אֵךְ אֲנִי יֵשׁ לִי עֲדוּת גְּדוֹלָה מֵעֲדוּת יוֹחָנָן, שֶׁכֵּן הַמַּעֲשִׂים שֶׁנָּתַן לִי הָאֵב לְהַשְׁלִימָם – אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה – מְעִידִים עָלַי שֶׁהָאֵב שָׁלְחָנִי."

"אִתָּם חוֹקְרִים אֶת הַפְּתוּבִים, כִּי חוֹשְׁבִים אִתָּם שֶׁיֵּשׁ לָכֶם חַיֵּי עוֹלָם בְּהֶם; וְהֵם הַמְּעִידִים עָלַי. וְאֵלוֹ אִתָּם אֵינְכֶם רוֹצִים לְבוֹא אֵלַי כְּדֵי שִׂיחָיו לָכֶם חַיִּים"

יוחנן ה': 19-30, 36, 39-40

"אמר להם ישוע: "אני הוא לחם החיים. כל הבא אלי לא ירעב, והמאמין בי לא יצמא עוד..."

"...וזה רצון שולחי: שלא יאבד לי איש מפל אשר נתן לי, אלא שִׁאֲקִים אותו ביום האחרון. הן זהו רצון אבי: שִׁכֵּל הָרוּאָה אֶת הַבֶּן וּמֵאֲמִין בוּ יִהְיוּ לוֹ חַיֵּי עוֹלָם וְאֲנִי אֲקִים אוֹתוֹ בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן..."

"...אין איש יכול לבוא אלי אלא אם כן ימשך אותו האב אשר שלחני, ואני אקיים אותו ביום האחרון. הן כתוב בנביאים, 'וכל-בניך למודי יהוה'. כל השומע מן האב ולומד לבוא אלי. לא שאיזה איש ראה את האב, כי אם זה שהוא מאת האלהים— הוא ראה את האב. אמן אמן אני אומר לכם, המאמין יש לו חיי עולם. אני הוא לחם החיים. אבותיכם אכלו את המן במדבר ומתו. זה הוא הלחם היורד מן השמים כדי שיאכלו ממנו ולא ימותו. אני הלחם החי היורד מן השמים. אם יאכל איש מן הלחם הזה יחיה לעולם. והלחם אשר אתן הריהו בשרי בעד חיי העולם."

התנפחו השומעים זה עם זה ואמרו: "איך יכול זה לתת לנו את בשרו לאכל?"

אמר להם ישוע: "אמן אמן אני אומר לכם, אם לא תאכלו את בשר בן-האדם ולא תשתו את דמו, אין לכם חיים בקרבכם. האוכל את בשרי ושותה את דמי יש לו חיי עולם ואני אקיים אותו ביום האחרון, כי בשרי הוא מאכל אמת ודמי הוא משקה אמת. האוכל את בשרי ושותה את דמי שוכן בי ואני בו. כמו שהאב החי שלח אותי ואני חי בגלל האב, גם האוכל אותי אף הוא יחיה בגללי. זהו הלחם אשר ירד מן השמים: לא כמו שאכלו האבות ומתו. האוכל את הלחם הזה יחיה לעולם."

"...הרוח היא המתה; הבשר אינו מועיל כלום. הדברים שדברתי אליכם רוח הם נחיים."

יוחנן ו': 35, 39-40, 44-58, 63

"ביום האחרון, ביום הגדול של החג, עמד ישוע והכריז: "מי שצמא יבוא נא אלי וישתה! המאמין בי כדבר הפתוב, נהרות של מים חיים יזרמו מקרבו." זאת אמר על הרוח שהיו צתידים לקבל המאמינים בו, שהרי עוד לא נשלחה רוח הקדש, כי ישוע טרם נתפאר בכבוד."

"השיבו המשרתים: "מעולם לא דבר איש כמו שמדבר האיש הזה."

יוחנן ז': 37-39, 46

"ישוע הוסיף לדבר אליהם ואמר: "אני אור העולם. איש ההולך אחרי לא

יתהלך בחושך, אלא אור החיים יהיה לו..."

"...אתם שופטים כדרך הפשר; אני אינני שופט איש. וגם אם אני שופט, משפט אינני שופט, אלא אני והאב אשר שלחני. אף בתורתכם פתוב שעדות שני אנשים מהימנה היא. אני הוא המעיד על עצמי וגם האב אשר שלחני מעיד עלי." "שאלו אותו: "איפה אביך?" השיב ישוע: "גם אותי גם את אבי אינכם מכירים. אלו הפרתם אותי, גם את אבי הייתם מכירים."

"אמר להם: "אתם מלמטה; אני מלמעלה. אתם מן העולם הזה; אני אינני מן

העולם הזה. לכן אמרתי לכם שתמותו בחטאיכם; שכן אם אינכם מאמינים כי אני הוא, מות תמותו בחטאיכם."

"אמר ישוע אל הפרושים שהאמינו בו: "אם תעמדו בדברי, תלמידי אתם באמת; ותדעו את האמת והאמת תשחרר אתכם." השיבו לו: "זרע אברהם אנחנו ומעולם לא היינו משעבדים לאיש. מדוע אפה אומר 'בני חורין תהיו'. ענה להם ישוע: "אמן אמן אני אומר לכם, כל עושה חטא עבד הוא לחטא. ואין העבד שוכן בבית לעולם; הבן שוכן לעולם. לכן אם הבן משחרר אתכם, באמת בני חורין תהיו..."

"...אמן אמן אני אומר לכם, אם ישמר איש את דברי לא יראא מות לעולם."

יוחנן ח': 12, 15-19, 23-24, 31-36, 51

"ענה ישוע: "אם אני נותן כבוד לעצמי, כבודי אין בו כלום. אבי, אשר אתם אומרים עליו 'הוא אלהינו', הוא המכבד אותי. ואתם אינכם מכירים אותו, אבל אני מכיר אותו. אם אמר שאינני מכיר אותו אהיה שקרן כמוכם. ברוך אני מכיר אותו ושומר את דברו. אברהם אביכם שש לראות את יומי, ואכן ראה ושמח." אמרו לו: "עדין אינך בן תמישים שנה ואת אברהם ראת?" השיב להם ישוע: "אמן אמן אני אומר לכם, בטחם היות אברהם, אני הוא.""

יוחנן ח': 58-54

"ישוע שמע כי דחפוהו החוצה, וכשפגש אותו שאל: "האם אתה מאמין בכך? – האדם?" השיב האיש: "ומי הוא, אדוני? – למען אאמין בו." אמר לו ישוע: "גם ראתה אותו וגם המדבר אתך זה הוא!" ענה האיש: "אני מאמין, אדוני, והשתתנה לו. אמר ישוע: "אני באתי לעולם הזה לשם משפט, כדי שהלא-רואים יראו, והרואים יהיו לענרים."

יוחנן ט': 39-35

"הוסיף ישוע ואמר: "אמן אמן אני אומר לכם, אני הוא שער הצאן... אני השער. איש אם יכנס דרכי – ינשע, הוא יכנס ויצא וימצא מרעה. אין הגנב בא אלא לגנב ולהרג ולהשמיד."

אני באתי כדי שיהיו להם חיים

ובשפע שיהיו להם.

אני הרועה הטוב. הרועה הטוב נותן את נפשו בעד הצאן... אני הרועה הטוב. אני מכיר את שלי ושלי מכירים אותי, כשם שהאב מכיר אותי ואני מכיר את האב; ואת נפשי נותן אני בעד הצאן... משום כך אוהב אותי האב: משום שאני נותן את נפשי ואקח אותה שוב... יש לי סמכות לתת אותה ויש לי סמכות לקחת אותה שוב. את המצנה הזאת קבלתי מאת אבי."

יוחנן י': 18-7

"השיב להם ישוע: "אמרתי לכם ואינכם מאמינים. המעשים שאני עושה בשם אבי – אלה מעידים עלי".

"...צ'אני שומעות את קולי ואני מכיר אותן; הן הולכות אחרי ואני נותן להן חיי עולם; ולא תאבדנה לעולם, אף לא יחטף אותן איש מידי. אבי שנתן אותן לי גדול מכל ואין איש יכול לחטף אותן מידי האב. אני והאב אחד אנחנו."

יוחנן י': 25, 27-30

"השיב להם ישוע: "כלום לא כתיב בתורתכם, 'אני-אמרתי אלהים אתם?' אם הוא אמר 'אלהים' לאלה אשר דבר אלהים היה אליהם – ואת הכתוב אי אפשר להפר – האם תאמרו אתם לזה אשר האב קדשו ושלח אותו אל העולם, 'מגדה אתה', משום שאמרתי 'בן-אלהים אני'? אם אינני עושה את מעשי אבי, אל תאמינו לי. אבל אם אני עושה, אף אם אינכם מאמינים לי, האמינו למעשים, למען תפירו ותדעו שהאב בי ואני באב."

יוחנן י': 34-38

"אמר לה ישוע: "אחיך יקום. השיבה לו מרתא: "אני יודעת שהוא יקום בתחיה ביום האחרון. אמר לה ישוע: "אני התחיה והחיים. המאמין בי יחיה גם אם ימות. וכל מי שחי ומאמין בי לא ימות לעולם. האם מאמינה את בנה?" אמרה לו: "כן, אדוני, אני מאמינה שאתה המשיח בן-האלהים שבא אל העולם."

יוחנן י"א: 23-27

"רבים שמעו שהוא שם ובאו לא רק בגלל ישוע, אלא גם כדי לראות את אלעזר אשר ישוע הקימו מן המתים. נועצו ראשי הכהנים להרג גם את אלעזר, כי בגללו הלכו רבים והאמינו בישוע. למחרת שמעו המוני העם שבאו לחג כי ישוע עומד לבוא לירושלים. לקחו פפות תמרים ויצאו לקראתו כשהם קוראים: "הושע נא! ברוך הבא בשם יהוה! מלך ישראל!" ישוע מצא קדם לכן עיר וישב עליו, לפי הכתוב: "אל תיראי בת-ציון, הנה מלכך יבוא לך רכב על-עיר בן-אתונות."

יוחנן י"ב: 9-15

"איש השומע את דברי ואינו שומר אותם, אינני שופט אותו, כי לא באתי לשפוט את העולם, אלא להושיע את העולם. מי שדוחה אותי ואינו מקבל את דברי, יש השופט אותו. הדבר אשר דברתי הוא ישפוט אותו ביום האחרון,

כי לא מעצמי דברתי,

אלא האב אשר שלחני הוא צנני מה שאמר ומה שאדבר.

ואני יודע שמצנתו חיי עולם.

לכן את אשר אני מדבר, כפי שאמר לי האב כך אני מדבר."

יוחנן י"ב: 47-50 (ראה דברים י"ח: י"ח)

"מצוה חדשה אני נותן לכם:

אהבו זה את זה; כמו שאהבתי אתכם כך גם אתם אהבו זה את זה.

בזאת ידעו הכל שתלמידי אתם: אם תהיה אהבה ביניכם.

יוחנן י"ג: 34-35

"אל יבהל לבבכם. האמינו באלהים; האמינו גם בי. בבית אבי מעונות רבים. לולא כן, כלום הייתי אומר לכם שאני הולך להכין לכם מקום? ואם אלך ואכין לכם מקום, אשוב ואקח אתכם אלי למען תהיו גם אתם באשר אני שם."

"אמר לו ישוע:

"אני הדרך והאמת והחיים. אין איש בא אל האב אלא דרכי."

"אמר לו ישוע:

"מים רבים כל כך אני עמכם ואינך מכיר אותי, פיליפוס?

הרואה אותי ראה את האב,

ומדוע אתה אומר 'הראה לנו את האב'? האינך מאמין שאני באב והאב בי?

הדברים שאני אומר לכם אינני אומר אותם מעצמי;

האב השוכן בי, הוא עושה את מעשיו. האמינו לי שאני באב והאב בי, ואם לא,

האמינו בגלל המעשים עצמם. אמן אמן אני אומר לכם, המאמין בי יעשה גם הוא

את המעשים שאני עושה; וגדולים מאלה יעשה, כי הולך אני אל האב."

יוחנן י"ד: 3, 6, 9-12

"אני הגפן האמתית ואבי הכורם. כל שריג בי שאינו עושה פרי, הוא מסיר אותו;

וכל אשר עושה פרי, הוא מטהר אותו כדי שירבה פריו.

אתם כבר מטהרים על-ידי הדבר שדברתי אליכם. עמדו בי ואני בכם. כמו שהשריג

אינו יכול לעשות פרי מאליו אם לא יעמד בגפן, כך גם אתם אם לא תעמדו בי.

אני הגפן / אתם השריגים.

העומד בי ואני בו עושה פרי לרוב, שכן בלעדי אינכם יכולים לעשות דבר.

מי שאינו עומד בי משלך החוצה, כשריג, ומתיבש. לאחר שמלקטים אותם משליכים

אותם לאש ושם הם נשרפים.

אם עומדים אתם בי ודברי עומדים בכם, בקשו מה שתרצו, ויהיה לכם. בזאת פאר

אבי. שתעשו פרי לרוב ותהיו לי לתלמידים.

כשם שהאב אוהב אותי כן גם אני אוהב אתכם. עמדו באהבתי.

אם תשמרו את מצוותי תעמדו באהבתי, כשם שאני שמרתי את מצוות אבי ונהרני

עומד באהבתו. את הדברים האלה דברתי אליכם כדי ששמחתי תהיה בקרבכם

ושמחתכם תהיה שלמה.

זאת מצותי: אהבו זה את זה כמו שאני אהבתי אתכם. אין אהבה גדולה

מאהבתו של הנותן את נפשו בעד ידידיו.

ידידי אתם – אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם. לא אוסיף לקרא לכם עבדים, כי

העבד אינו יודע את אשר יעשה אדוניו. קראתי לכם 'ידידים', מפני שהודעתי לכם

את כל אשר שמעתי מאת אבי.

לא אתם בחרתם בי, כי אם אני בחרתי בכם והפקדתי אתכם ללכת ולעשות פרי,

שפריכם יתקיים וכל אשר תבקשו מהאב בשמי הוא? תן לכם."

יוחנן ט"ו: 16-1

"יצאתי מאת האב ובאתי אל העולם; שוב, עוזב אני את העולם והולך אל האב."

יוחנן ט"ז: 28

"זאת דבר ישוע. לאחר מכן נשא את עיניו השמימה ואמר: "אבי, באה השעה. פאר נא את בנך בכבוד למען יפאר הבן אותך / למען יתן חיי עולם לכל מי שנתת לו, כפי הסמכות שנתת לו על כל בשר. ואלה הם חיי עולם: שיכירו אותך, אלהי האמת לבדו, ואת אשר שלחת – את ישוע המשיח. אני פארתיך עלי אדמות, השלמתי את המעשה שנתת לי לעשות. כעת אתה, אבי, פארני לידך בכבוד שהיה לי לידך בטרגם היות העולם... לא רק בעדם אני מבקש, אלא גם בעד המאמינים בי על-יסוד דברם. יהיו נא כלם אחד; כמו שאתה, אבי, בי ואני בך, שיהיו גם הם בנו, כדי שיאמין העולם כי אתה שלחתיני. אני נתתי להם את הכבוד שנתת לי, למען יהיו אחד כמו שאנחנו אחד. אני בהם ואתה בי כדי שישלמו להיותם אחד, למען ידע העולם כי אתה שלחתיני ואהבת אותם כמו שאהבת אותי. אבי, אלה שנתתם לי רצוני שיהיו גם הם אתי באשר אני, למען יחזו בכבודי אשר נתת לי, כי אהבת אותי מלפני הוסד תבל. אבי הצדיק, העולם לא הכירך, אבל אני הפרתיך, ואלה הכירו שאתה שלחתיני. הודעתי להם את שמך ואוסיף להודיע, כדי שתהיה בהם האהבה אשר אהבתיני ואני אהיה בהם."

יוחנן י"ז: 1-5, 20-26

"השיב ישוע: "מלכותי איננה מן העולם הזה. אלו היתה מלכותי מן העולם הזה, היו משרתי נלחמים שלא אֶמסר לראשי היהודים; אלא שפצת מלכותי איננה מפה." אמר לו פילטוס: "אם כן, אתה מלך!" ענה ישוע: "אתה אומר שאני מלך; לכך אני נולדתי ולשם כך באתי לעולם, כדי שאעיד על האמת. כל אשר הוא מן האמת שומע לקולי."

"השיבו לו: "תורה יש לנו ועל-פי התורה הוא חייב מיתה, כי עשה עצמו בן-

אלהים."

יוחנן י"ח: 36-37, י"ט: 7

"שאל אותו פעם שלישית: "שמעון בן יוחנן, האם אתה אוהב אותי?" התעצב כיפא על ששאל אותו בשלישית "האם אתה אוהב אותי?" נאמר אליו: "אדוני, הכל אתה יודע; אתה יודע שאני אוהב אותך." אמר לו ישוע: "רעה את צאני."

יוחנן כ"א: 17

נספח ב' :

זכויות הגויים (גרים, נוכרים) על-פי התורה, שניתנו על-ידי אלהים, בדברו, עבור אלו הבאים לגור בישראל!

להלן רשימת מובאות הלקוחות מהתנ"ך, המראות את הזכויות וההרשאות שניתנו מאת אלהים בדברו לנוכרים, הבאים לגור בישראל, לעבוד ולשרת אל אלהים האחד, האמיתי והחי, אלהי ישראל, ולסגוד לו.

"נִיאָמַר יְהוָה אֱלֹ-מִשָּׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל-בֶּן-נָכַר לֹא-יֵאכַל בוֹ : וְכָל-עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת-קֶסֶף וּמִלְתָּה אִתּוֹ אִזּוֹ יֵאכַל בוֹ"

"וְכִי-יָגוּר אִתְּךָ גֵר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הַמּוֹלֵל לוֹ כָל-זָכָר וְאִזּוֹ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל-עַרְל לֹא-יֵאכַל בוֹ : תּוֹרַה אַחַת יְהִיָּה לְאֶזְרַח וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם"

שמות י"ב: מ"ג-מ"ד, מ"ח-מ"ט

"וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת-נַפְשׁ הַגֵּר כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם"

שמות כ"ג: ט'

"וְכִרְמֶךָ לֹא תַעֲוֹלֵל וּפְרֹט כְרֶמְךָ לֹא תִלְקַט לְעֵנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם"

ויקרא י"ט: י'

"וְכִי-יָגוּר אִתְּךָ גֵר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנֶנּוּ אֹתוֹ : כְּאֶזְרַח מִכֶּם יְהִיָּה לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אִתְּכֶם וְאַהֲבַת לוֹ כְּמוֹךָ כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם"

ויקרא י"ט: ל"ג-ל"ד

"מִשְׁפַּט אֶחָד יְהִיָּה לָכֶם כְּגֵר כְּאֶזְרַח יְהִיָּה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם"

ויקרא כ"ד: כ"ב

"וכי-יגור אתכם גר ונעשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו בן יעשה חקת אחת יהיה לכם

ולגר ולאזרח הארץ"

במדבר ט' י"ד

"וכי-יגור אתכם גר או אשר-בתוכם לדרתיכם ועשה אשה רית-ניחח ליהנה כאשר תעשו בן יעשה : הקהל חקת אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם פגר יהיה לפני יהנה

: תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם"

במדבר ט"ו י"ד-ט"ז

"ואצוה את-שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין-אחיכם ושפטתם צדק בין-איש ובין-אחיו ובין

גר"

דברים א' ט"ז

"כי יהנה אליהם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא-

ישא פנים ולא יקח שחד : עשה משפט תום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה :

ואהבתם את-הגר כי-גרים הייתם בארץ מצרים"

דברים י' י"ז-י"ט

"לא תטה משפט גר תום ולא תחבל בגד אלמנה"

דברים כ"ד י"ז

"כי תכלה לעשר את-כל-מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר

ליתום ולא למנה ואכלו בשעריך ושבעו"

דברים כ"ו י"ב

"ארור מטה משפט גר-יתום ואלמנה ואמר כל-העם אמן"

דברים כ"ז י"ט

"ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשפילו את כל-אשר תעשון : אתם נצבים היום בלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריתכם כל איש ישראל : טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מתניך מחטב עציך עד שאב מימיך : לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך פרת עמך היום : למען הקים-אתך היום לו לעם והוא יהיה-לך לאלהים כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב"

דברים כ"ט : ח' - י"ב

"וגם אל-הנכרי אשר לא-מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך : כי ישמעון את-שמך הגדול ואת-ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל-הבית הזה : אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר-יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל-עמי הארץ את-שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי-שמך נקרא על-הבית הזה אשר בניתי"

מלכים א' ח' : מ"א-מ"ג (ראה גם דברי הימים ב' ו' : ל"ב-ל"ג)

"הנה שמר את-גרים יתום ואלמנה ועודד ודרך רשעים יענת"

תהלים קמ"ו : ט'

"כה-אמר אדני יהוה הנה אשא אל-גוים ידי ואל-עמים ארים נסי והביאו בניך בחצון ובנתת על-כתף תנשאנה : והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקותיך אפים ארץ ישתחוו לך ונעפר בגליתך ילחכו וינדעת פי-אני יהוה אשר לא-יבשו קני"

ישעיהו מ"ט : כ"ב-כ"ג

"ואל-יאמר בן-הנזכר הנלנה אל-יהוה לאמר הבהל יבדילני יהוה מעל עמו ואל-יאמר הסרים הן אני עץ יבש :

כי-כה אמר יהוה...

ובני הנזכר הנלנים על-יהוה לשרתו ולאהבה את-שם יהוה להיות לו לעבדים כל-שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי : והביאותים אל-הר קדשי ושמתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על-מזבחי כי ביתי בית-תפלה יקרא לכל-העמים"

ישעיהו נ"ו : ג' - ד', ו' - ז'

"ובנו בני-נזכר חמתתך ומלכיהם ושרתונך כי בקצפי הפיתתך וברצוני רחמתך"

ישעיהו ס' : ל'

"ועמדו זרים ורעו צאנכם ובגוי נכר אפריכם וכרמיכם"

ישעיהו ס"א : ה'

"פי אם-היטיב תיטיבו את-הרכיכם ואת-מעלליכם אם-עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו :
גר ותום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל-תשפכו במקום הזה ואתרי אלהים אחרים לא תלכו
לרע לכם : ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן-עולם ועד-עולם"

ירמיהו ז' : ה'-ז'

"כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ מִשְׁפָּט וצְדָקָה וְהִצִּילוּ גְזוּל מִיַּד עֲשׂוּק וְגַר תּוֹם וְאַלְמָנָה אַל-תִּנּוּ אַל-

תִּחְמְסוּ וְדָם נָקִי אַל-תִּשְׁפְּכוּ בְּמָקוֹם הַזֶּה"

ירמיהו כ"ב : ג'

"כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה גְּבוּל אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֶת-הָאָרֶץ לְשָׁנֵי עֶשֶׂר שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל..."

"וְחִלַּקְתֶּם אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְכֶם לְשְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל : וְהָיָה, תִּפְלוּ אוֹתָהּ בְּנִחְלָה לְכֶם וּלְהַגְרִים

הַגְרִים בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר-הוֹלְדוּ בָנִים בְּתוֹכְכֶם וְהָיוּ לְכֶם כְּאֶזְרַח בְּבִנְיָיִם יִשְׂרָאֵל אֲתָכֶם יִפְלוּ בְּנִחְלָה

בְּתוֹךְ שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל : וְהָיָה בְּשֶׁבֶט אֲשֶׁר-גָּר הֵגַר אִתּוֹ שָׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה"

יחזקאל מ"ז : י"ג, כ"א-כ"ג

"כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר מִשְׁפַּט אֲמַת שְׁפֹטוּ וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲשׂוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו : וְאַלְמָנָה

וְיָתוֹם גָּר וְעַנִּי אַל-תִּעְשְׁקוּ וְרַעַת אִישׁ אָחִיו אַל-תִּחְשְׁבוּ בְּלִבְבְּכֶם"

זכריה ז' : ט'-י'

"וְקָרַבְתִּי אֵלֵיכֶם לְמִשְׁפָּט וְהִיִּיתִי עִד מְמַהֵר בְּמִכְשָׁפִים וּבְמִנְאָפִים וּבְנִשְׁבָּעִים לְשַׁקֵּר וּבְעֲשָׂקֵי שֹׁכֵר-

שֹׁכֵר אַלְמָנָה וְיָתוֹם וּמַטִּי-גָר וְלֹא יִרְאוּנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת"

מלאכי ג' : ה'

"וְתִאֲמַר רוּת אַל-תִּפְגְּעֵי-בִי לְעִזְבֹן לְשׁוֹב מֵאַחֲרַיִךְ פִּי אַל-אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי וּבִבְאֶשֶׁר

תְּלִינִי אֵלַיִן עִמָּךְ עִמִּי וְאֵל הַיַּיִן אֶלְהִי"

רות א' : ט"ז

נספח ג' : מה אלהינו דורש מאתנו

"לא-תשנא את-אחיך בלבבך הוכח תוכיח את-עמיתך ולא-תשא עליו חטא : לא-

תקום ולא-תטור את-בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהנה"

ויקרא י"ט : י"ז-י"ח

"וכי-יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו : כְּאֶזְרַח מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אִתְּכֶם

וְאֶהְבֶּתָּ לוֹ כְּמוֹךָ כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם"

ויקרא י"ט : ל"ג-ל"ד

"ולא תונו איש את-עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהנה אלהיכם"

ויקרא כ"ה : י"ז

"ועתה ישאל מה יהנה אלהיך שאל מעמך כי אם-ליראה את-יהנה אלהיך ללכת בכל-דרךיו

ולאהבה אתו ולעבד את-יהנה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך : לשמור את-מצות יהנה

ואת-חקותיו אשר אנכי מצוה היום לטוב לך"

דברים י' : י"ב-י"ג

"השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ונעבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם"

"כי אם-שמר תשמרון את-כל-המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את-יהנה

אלהיכם ללכת בכל-דרךיו ולדבקה בו : והוריש יהנה את-כל-הגוים האלה מלפניכם וירשתם

גוים גדלים ונעצמים מכם"

דברים י"א : ט"ז, כ"ב-כ"ג

"ויאמר שמואל החפץ ליהנה בעלות וזבחים פשמע בקול יהנה הנה שמע מזבח טוב להקשיב

מחלב אילים : כי חטאת-קסם מרי ואנן ותקפים"

שמואל א' ט"ו : כ"ב-כ"ג

"רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע : למדו היטב דרשו משפט אשרו תמוץ

שפטו ותום ריבו אלמנה"

ישעיהו א' : ט"ז-י"ז

"הגיד לך אדם מה-טוב ומה-יהנה דורש ממך כי אם-עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם-

אלהיך"

מיכה ו' : ח'

"כי חסד חפצתי ולא-זבח ונדעת אלהים מעלות"

הושע ו' : ו'

"אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את-רעהו אמת ופשט שלום שפטו בשעריכם : ואיש

את-רעת רעהו אל-תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל-תאָהבו כי את-כל-אלה אשר שגאתי נאם-

יהנה?"

זכריה ח' : ט"ז-י"ז

ספרים נוספים מאת ריצ'רד אהרון הונורוף:

ספרים בעברית:

מיהו אלוהי ישראל? / פני אלוהים, כפי שהם מתגלים בתנ"ך

© 1999, ירושלים, 20 עמודים, 10 ₪

ניתן להשיג גם באנגלית וברוסית.

היכן אלוקי ישראל? מדוע הוא מסתיר את פניו מיעקב?

© 2000, ירושלים, 20 עמודים, 6 ₪

ניתן להשיג גם באנגלית וברוסית.

והמשכלים יבינו

© 2002, ירושלים, 44 עמודים, 12 ₪

ניתן להשיג גם באנגלית.

אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד

© 2005, ירושלים, 130 עמודים. ISBN # 965-90820-0-2

ספרים באנגלית:

REVEALING MYSTERIES OF MELCHI-ZEDEK PRIESTHOOD!

© 2001, ירושלים, 40 עמודים, 12 ₪

ניתן להשיג באנגלית בלבד.

THE DAY GOD SHOWED UP IN THE ISRAELI KNESSET!

© 2003, ירושלים, 128 עמודים, 30 ₪

ניתן להשיג באנגלית בלבד.

ניתן להזמין את הספרים הנ"ל. כל הזמנה דורשת תשלום מראש + 20% דמי משלוח.

כתובת:

ריצ'רד אהרון הונורוף

ת.ד. 32128, ירושלים 91320, ישראל

סיפורו של המחבר: חוויותיי האישיות עם אלהים...

מאת: ריצ'רד אהרון הונורוף

אלהים העיר אותי לראשונה באביב של 1973, כאשר הייתי בן 29. באותו הזמן גרתי בדירה באנסינו, קליפורניה. יום אחד לקחתי לידי ספר תנ"ך שמישהו השאיר בחדר בית החולים של סנטה מוניקה, קליפורניה, שם ביקרתי חברים. לקחתי את התנ"ך לביתי, ובפעם הראשונה בחיי התחלתי לקרוא את כתבי הקודש היהודיים.

במשך שלושת החודשים הבאים לא יכולתי להניח את התנ"ך מידי, משום שנוכחות אלהים הופיעה בחדרי, ורבים מן הכתובים 'לבשו חיים' ויצאו מדפי התנ"ך ההוא הישר אל תוך לבי, בעוד אהבתו הנפלאה של אלהים זרמה אל תוך לבי הדואב והשבור. יותר מכל, אלהים חשף בפני והחיה רבים מן הפסוקים המתייחסים למשיח ישראל המובטח. אז, הראה לי אלהים מכתבי הקודש מיהו משיח האמת המובטח שלנו. ואז, דיבר אלהים לתוכי 'שלוש מילים חיות', ועל ידי אהבתו המדהימה ורוחו, שתלן עמוק בלבי ובנשמתי, 'מילים' שישנו את חיי לנצח, "רעה את צאני!"

כאשר השווייתי בין חוויותי מן התנ"ך ומאהבת אלהים בשלושת החודשים המדהימים הללו, עם המעט שידעתי על בתי הכנסת ועל היהדות הדתית של אותו הזמן, הסקתי שהיהדות הדתית הייתה כה שונה מן החוויות בהן אלהים, בשפע חסדו, בירך אותי, ולפיכך החלטתי להדיר רגליי מבתי הכנסת ומן היהדות הדתית. גם מהנצרות ומן הכנסיות התרחקתי, משום שהרי אני יהודי!

קודם שחוויתי את החוויות הללו, שיוועתי לאלהים מזה חודשים רבים ואף שנים: אלהים, אם אכן אתה קיים, אנא בוא אל תוך חיי ועזור לי! פעמים רבות הייתי הולך בשעות הלילה אל הגבעות המשקיפות על בית הורי, ומשווע לעזרה אל האלהים הלא נודע של היקום, אם אותו אלהים אכן קיים.

הייתי סטודנט לטרום-רפואה במכללה, וקיבלתי תואר B.A. בביוולוגיה מ-U.C.L.A. בזמן שחוויתי את החוויות שלי עם אלהים, עסקתי בתחום הרפואה, אך חיי היו כשבר-כלי, וחשתי אבוד ואומלל.

הוריי היו יהודים חילונים, להם לא היה דבר במשותף עם היהדות הדתית את אלהים לא הזכירו בביתנו מעולם פעם אחת או אולי פעמיים, בילדותי, הוזמנו על ידי קרובי משפחה לחגוג עמם את ליל הסדר.

אותם שלושת חודשי האביב של 1973, בהן חוויתי את אהבת אלהים ואת 'דבר אלהים חיים', הסתיימו עד מהרה, משום שהגיהינום שיטה בי, והנחתי את אלהי ואת התנ"ך מאחור. התחלתי לקרוא ספרים רבים העוסקים בגלגולי נשמות ובתורת הנסתר, בניסיוני להבין את פשר החוויות הנפלאות שחוויתי. ידעתי מעט מאד על הרשע, או על 'העולם הרוחני'.

עד מהרה נשאבתי אל תוך שלל פעילויות של העידן החדש ותורת הנסתר, דתות המזרח וסמים. נכנסתי לעולם של אימה וגיהינום, בו חייתי במשך שבע שנים ארוכות ואיומות, שהיו השנים הגרועות ביותר בחיי. ב-1981, יצאתי מתורת הנסתר. אדם הרוס הייתי אז, שסבל נוראות מחרדות תמידיות ומייסורים דמוניים בלתי פוסקים בכל נשמתו. רק אז התחלתי לשוב אט-אט אל אלהים ואל התנ"ך, אל האלהים שהיה כה אמיתי ושופע אהבה אלי ב-1973!

שוב, אלהים היה כה נאמן, ובא להושיעני.

היה זה בסביבות השעה 10, בבוקרו של יום שבת, העשירי באפריל 1982, בסוף השבוע של חג הפסח. מקץ שנים של הרס נשמתי על ידי סמים ותורת הנסתר הדמונית, הייתי במדבר של דרום קליפורניה, שם שיוועתי לאלהים שיהיה בעזרי ויגרום לייסוריי התמידיים לחדול. לפתע יכולתי לחוש את רוח אלהים מרימה אותי אל על, אל השמים, ובעוד אני מורם, הייתי מודע מאד לנוכחותו של מישהו שהזדהה עם סבלותיי. כשעיניי עצומות, ניתן לי חיזיון של אדם הסובל אף הוא ייסורים איומים, ומת על עץ. כאשר פקחתי את עיניי, עמד מולי אדם, במרחק של כשלושה מטרים וחצי. כל ישותו היתה כבלהבה, כמו 'השמש' הבוהקת בהוד ובהדר! את פניו, לא יכולתי לראות. כל שיכולתי לראות מבעד לכבוד הדרו הבוהק היה כתר הזהב, אותו חבש על ראשו. מבלי לומר מילה, הוא פסע לעברי ובאהבה עטף את כתפיי בגלימה אדומה כשני. ידעתי שאני עומד בפני מלך השמים. מאוחר יותר למדתי שהוא נקרא 'מלך הכבוד'!

לאחר מכן, מצאתי את עצמי שוב במדבר. הייתי עתה, באופן כלשהו, אדם אחר, ובלבי הייתה משימה. המשימה הייתה לשוב אל התנ"ך, ולמצוא בו את כל הקטעים המתייחסים למשיח, אותם הראה לי אלהים לפני תשע שנים, ב-1973. ידעתי שאלהי יכוון אותי אל אשר הוטל עלי לעשות לאחר מכן.

עשר שנים לאחר מכן הושלם פרויקט זה, שהיה לספרי הראשון. ספר של ציטוטים מן התנ"ך שנקרא: "The Coming Messiah, The Son of David!" (המשיח שיבוא, בן דוד!) הוא יצא לאור בארה"ב ב-1992. כל העותקים נמכרו!

ב-1995, עליתי לארץ ישראל. כאן בארץ, הדריך אותי אלהים לכתוב עבורו ספרים נוספים רבים של מובאות מן התנ"ך, אשר הופצו ומופצים חנם בכל רחבי הארץ, על מנת להגיע אל אחיי ואחיותיי היהודים.

ספרים אלה, של מובאות מן התנ"ך, חושפים את האמת אודות אלהים-חיים, שהוא גם משיחנו ומושיענו האוהב, הקורא לעמו, לבני ישראל, לשוב אליו ולהיושע מחטאותיהם כולם.

מאז הזמן ההוא ב-1982, אלהים ריפא אותי והציל אותי, והוא ממשיך להציל אותי מדי יום, ולשמור אותי מכל אויביי. הוא הוביל אותי בדרכי הצדק שלו כפי שנאמר בדברו הקדוש. הוא מברך אותי מדי יום עם אהבתו, שלווותו ושמחתו. רחמיו חדשים הם לבקרים, ונאמנותו לעולם ועד.

הוא משיח האמת, אלהים חיים, מחבר כתבי הקודש!

הוא 'קדוש ישראל', יהוה צבאות 'מלך הכבוד'!
(ראה ישעיה מ"ג: ג'-ד'; זכריה ט': ט'-י"ז; תהלים כ"ד: ז'-י')

ריצ'רד אהרון הונורוף

דוד הרועה הצעיר
השתמש באבן אחת קטנה
על מנת להביס את אויבי ישראל
ולהביא ישועה גדולה !

מי ייתן וקדוש ישראל
ישתמש בספר הקטן הזה
של מובאות מן התנך
להאיר את עיני מוחך ולבך
ולחדש בקרבך רוח נכון.

על מנת שתבין
את זהותו האמיתית של אלהיך
כפי שמתגלה בכתבי הקודש,
תחווה את אהבתו הנפלאה
¹ ותקבל את ישועתו הנצחית !